

اعمالِ رسولای عیسیٰ مسیح

پیشگفتار

کتابِ اعمالِ رسولِ اِدامه زندگي نامه عیسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ لُوقا آسته. مقصدِ اصلی کتابِ ای آسته که لُوقا نشو بدیه، چی رقم پیروای اولی عیسیٰ مسیح دَ هدایتِ روحِ اَلْقُدسِ خوش خبری دَ باره عیسیٰ ره از اورشَلیم دَ تمامِ یهودیه، سامره و دَ مَمَلکَتِ های دُنیا رَسند. فصلِ ۱ آیه ۸ امزی کتاب دَ باره ازی آسته که چی رقم مَسیحیت دَ مینکلِ یهودیا شروع موشه و بعد ازو چی رقم دَ تمامِ دُنیا دَ مینکلِ مِلَّتِ های غَیرِ یهودِ تیت موشه.

ای کتاب واضح مونه که ایماندارای مسیح یگ گروه سیاسی بلده سرنگون کدون امپراطوری روم نییه، بلکه راه نجاتِ ره دَ بَینِ انسان ها اعلان مونه.

کتابِ اعمالِ رسولِ ره موشه که دَ سه قِسْمَتِ تقسیم کُنی:

یکی از مَوضوعِ های مَهمِ کتابِ اعمالِ رسولِ نازل شُدونِ روحِ اَلْقُدسِ آسته که دَ روزای

عیدِ پنجاهم دَ اورشلیم دَ ایماندارای مسیح نازل شد و رهبرای ایماندارا دَ هدایتِ روح
القدس آهسته آهسته بنیادِ جماعتِ ایماندارای مسیح ره ایشته. فصل های آخرِ امزی
کتاب دَ باره دستگیر شدو و محاکمه شدونِ پولس و سفرِ پولس دَ روم آسته و ای که
پولس چی رقم خوشخبری دَ باره عیسی مسیح ره دَ روم اعلان کد.

فهرستِ عنوان ها

تورای آخرِ عیسی مسیح پیش از رفتو دَ عالمِ باله (فصلِ ۱، آیه ۴)

انتخابِ رسولِ نو دَ جای یهودای اسخریوطی (۱۵:۱)

نازل شدونِ روح القدس (۱:۲)

پیغامِ پترس (۱۴:۲)

شفای آدمی که لنگ دَ دنیا آمدد (۱:۳)

پترس و یوحنا دَ برابر شورای یهود (۱:۴)

دروغِ حنایا و سفیره (۱:۵)

انتخابِ هفت خدمتگارِ نیک نام (۱:۶)

دستگیر کدو و کشتونِ استیفان (۸:۶)

رسیدونِ خوشخبری دَ مردمِ سامره (۴:۸)

فیلیپس و حبشی (۲۶:۸)

تغییرِ زندگی شائول (۱:۹)

سفرِ پترس (۳۲:۹)

صاحبِ مَنْصَبِ رُومِي پَيْرَوِ عَيْسَىٰ مَسِيحِ مُوشِه (۱:۱۰)

پِتْرُس دُوباره دَ اورْشَلِيم موره (۱:۱۱)

ایماندارای شارِ انطاکیه (۱۹:۱۱)

آزادی پِتْرُس از بَنَدی خانِه (۱:۱۲)

مَرگِ هیرودیس پادشاه (۲۰:۱۲)

بَرنابا و شائول دَ سَفَرِ رِیِ مُوشِه (۱:۱۳)

خوشخبری دَ جَزیره قِبْرِس (۴:۱۳)

خِدْمَت دَ انطاکیه پِیْسِیدیه (۱۳:۱۳)

پولُس دَ شارای قونیه، لِسْتَرِه و دِرِه (۱:۱۴)

شورای اورْشَلِيم (۱:۱۵)

خَط بَلَدِه ایماندارای غَیرِ یَهُود (۲۲:۱۵)

جدایی پولُس از بَرنابا (۳۶:۱۵)

یگجای شُدونِ تِیموتائوسِ قَدِ پولُس و سِیلاس (۱:۱۶)

خاوِ پولُس دَ شارِ تروآس (۶:۱۶)

ایمان اُردونِ لیدیه دَ شارِ فِیلِپی (۱۱:۱۶)

بَنَدی شُدونِ پولُس و سِیلاس دَ شارِ فِیلِپی (۱۶:۱۶)

شورِش دَ شارِ تِسالونیکِی (۱:۱۷)

پولُس و سِیلاس دَ شارِ بیریه (۱۰:۱۷)

پولُس دَ شارِ آتن (۱۶:۱۷)

- پولس د شارِ قُرنتُس (۱:۱۸)
- پس آمدونِ پولس د شارِ انطاکیه (۱۸:۱۸)
- سَفَرِ سِوَمِ پولس (۲۳:۱۸)
- پولس د شارِ اِفَسُس (۱:۱۹)
- شورِش د شارِ اِفَسُس (۲۱:۱۹)
- مُساْفِرَتِ پولس پس د مَقْدونیه و یونان (۱:۲۰)
- از شارِ تروآس د مِیلِیْتُس (۱۳:۲۰)
- خُدا حافِظی پولس قد بزرگای جماعتِ اِفَسُس (۱۷:۲۰)
- سَفَرِ پولس د اورُشَلِیم (۱:۲۱)
- پولس د اورُشَلِیم (۱۷:۲۱)
- گِرِفْتارِ شُدونِ پولس د خانِه خُدا (۲۷:۲۱)
- دِفَاعِ پولس (۳۷:۲۱)
- دِفَاعِ پولس د پِیشِ یَهُودِیا (۱:۲۲)
- پولس د حُضُورِ شورایِ یَهُودِیا (۳۰:۲۲)
- نَقْشِه د ضِدِ پولس (۱۲:۲۳)
- اِنْتِقَالَ پولس د شارِ قِیَصْرِیه (۲۶:۲۳)
- مَحْکَمِه پولس د حُضُورِ فِیلِکس والی (۱:۲۴)
- بندی شُدونِ پولس د قِیَصْرِیه (۲۲:۲۴)
- پولس د حُضُورِ فِستوس والی (۱:۲۵)

پوئس دَ حُضُورِ اِگْرِپاسِ پادشاه (۱۳:۲۵)

دِفَاعِ پوئس دَ حُضُورِ اِگْرِپاسِ پادشاه (۱:۲۶)

رَبِي كَدُونِ پوئس دَ شَارِ رُومِ (۱:۲۷)

طوفانِ شَدِيدِ (۱۴:۲۷)

مَيِدِه شُدُونِ كِشْتِي (۳۹:۲۷)

دَ جَزِيرِه مالتِ (۱:۲۸)

رَسِيدُونِ پوئس دَ شَارِ رُومِ (۱۱:۲۸)

تورای آخِرِ عيسیٰ مسیحِ پيش از رفتو دَ عالمِ باله

۱ دوستِ عزيزِ مه تيوفيلس، دَ كِتَابِ اوّلِ خُو ما دَ باره پگ چيزای كه عيسیٰ انجام می دَد و تعليم ميَدَد نوشته كَدُم، از شروعِ گِرَفْتِه^۲ تا امو روزی ره كه عيسیٰ دَ رسُولایِ اِنْتِخَابِ كِدِه خُو دَ وسِيْلِه رُوحِ اَلْقُدْسِ حُكْمِ كَد و خود شی سُونِ آسْمو رفت. ^۳ او بعد از رَنجِ و مَرگِ خُو دَ دَوْرُونِ چَلِ روزِ خود ره دَ يارایِ خُو زنده ظاهر كَد و دَ طَرِيقِه های مُخْتَلِفِ دَزوا ثابت كَد كه او واقعا بعد از مَرگِ دُوباره زنده شُدِه. او دَمَزُو غَيْتَا دَ باره پادشاهیِ خُدا توره مَوَكُفْت.

۴ وختيکه عيسیٰ قَد يارا جَم شُدِه بُوَد، او ايني حُكْمِ ره دَزوا دَد: ”از شَارِ اورشليم دُور نَرَوِيد، بَلَكِه دَ اِنْتِظَارِ وَعِدِه آتِه آسمانی بَشِيد كه ما دَ باره شی دَز شُمُو كُفْتُم. ^۵ يحيیٰ

شمو ره دَ او غُسلِ تعمیدِ میدد، لیکن از آلی کلوتر از چند روز تیر نموشه که شمو قد روح القدس تعمید دده موشید. ” دَ امزو غیت که اونا یگجای ششته بود، وا از عیسی سوال کده گُفت: ” یا مولا، آیا دمزی وخت پادشاهی از دست رفته اسرائیل ره پس میدی؟ ”^۷ او دزوا گُفت: ” بلده شمو لازم نییه که وخت ها و زمان های ره که آته آسمانی دَ اختیارِ خود خو تعیین کده بفامید. ^۸ مگم وختیکه روح القدس دَ بله شمو قرار میگیره، شمو قدرت پیدا مونید و دَ اورشلیم، دَ تمام منطقه یهودیه و سامره و حتی دَ دورترین جای های دُنیا دَ باره ازمه شاهی میدید. ”^۹ بعد از گُفتون امزی تورا، مولا عیسی دَ پیش چیمای ازوا سون آسمو برده شد و یگ اور او ره از نظر ازوا غیب کد. ^{۱۰} دَ امزو غیت که او مورفت و چیمای ازوا هنوز آسمو ره توخ موكد، بے بلغه دُو آدم سفید پوش دَ پالوی ازوا ایسته شده ^{۱۱} گُفت: ” ای مردای جلیلی، چرا ایسته شده سون آسمو توخ موكنید؟ امی عیسی که از پیش شمو سون آسمو رفت، دَ امزو رقم که رفتون شی ره دَ آسمو دیدید، دَ امزو رقم او بسم پس مییه. ”

^{۱۲} بعد ازو یارا از کوه زبتون پس دَ اورشلیم آمد که تا اونجی ره یگ روزه سفر روز آرام بود. ^{۱۳} اونا وختیکه دَ شار داخل شد، دمزو باله خانه رفت که دَ اونجی اتاق دشت. امو نفرا پترس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپس، توما، برتولما، متی، یعقوب باچه حلفی، شمعون غیرتی، و یهودا باچه یعقوب بود. ^{۱۴} تمام ازوا قد خاتونو و مریم آبه عیسی و برارای عیسی خود ره دَ یگ دل دَ عبادت و دُعا مصروف کد.

اِنْتِخَابِ رَسُوْلِ نَوَ دَ جَايِ يَهُودَايِ اِسْخَرِيوْطِي

^{۱۵} دَ يَكِي امزُو روزا پترُس دَ مينكلِ ايماندارايِ كه تعدادِ پگِ ازوا تَقْرِيْباً دَ يگِ صد و بيست نفر مِيرَسِيْد، ايسته شُدِه ^{۱۶} كُفْت: ” بَرارو، لَازِم بُوْد كه اَمُو نَوِشْتِه ها پُورِه شُنِه كه روح اَلْقُدْس از زِبُونِ دَاوُوْد پِيغْمِبَر دَ بارِه يَهُودَا پِيشْكَوْبِي كَدِه بُوْد يَعْنِي دَ بارِه نَفْرِي كه اُو يگِ رَاهِنْمَا بَلَدِه امزُو كَسَايِ جُور شُد كه عِيْسِي رِه كَرِفْتَار كَد. ^{۱۷} يَهُودَا از جُمْلِه اَزْمُو وَ دَ وَظِيْفِه مُو شَرِيك بُوْد. ” ^{۱۸} از مُزْدِي كه يَهُودَا بَلَدِه خِيَانَتِ خُو كَرِفْتُنْد اُو يگِ تُوْثِه زَمِي خَرِيْد وَ قَد رُوِي خُو دَمزُو زَمِي خُورْدِه از مَنِه خُو دُو پارِه شُد وَ رُودِه هَايِ شِي بُرُو بُر شُد. ^{۱۹} وَ تَمَامِ مَرْدُمِ اُورُشَلِيْمِ از مَرَكِ اَزُو خَبَر شُد، وَ اَمُو تُوْثِه زَمِي دَ زِبُونِ خُودْكَوْنِ شِي دَ نَامِ «حَقْلِ دَمَا» يَعْنِي «زَمِيْنِ خُون» مَشْهُور شُد. ^{۲۰} پترُس بَسْمِ كُفْت: ” اَزِي كه دَ كِتَابِ زُبُورِ كُفْتِه شُدِه:

‘خَانِه امزُو كَسِ خَرَابِ شُنِه وَ هِيچِ كَسِ دَمزُو جَايِ نَشِيْنِه.’

وَ بَسْمِ كُفْتِه شُدِه:

‘مَسْئُولِيَّتِ شِي رِه دِيْكَه نَفْرِ بَكِيْرِه.’

^{۲۱} پَسِ يَكِي امزُو آدَمَايِ كه دَ تَمَامِ امزُو مُدَّتِ كه مَوْلَا عِيْسِي دَ مِيْنَكَلِ مُو مِيْمَدِ وَ مَوْرَفْتِ

قد از مو همکار بُوَده، ^{۲۲} یعنی امزُو روزِ که یحییٰ مَولا عیسیٰ ره غُسلِ تعمید دَد تا امُو روزِ که مَولا دَ پیش چیمای مو سُون عالمِ باله بُرده شُد، باید قد از مو شاهدِ ازی بَشه که مَولا عیسیٰ دُوباره زنده شُدِه.

^{۲۳} پس اونا دُو نفر ره پیشنهاد کد: یگ شی یوسف برسابا بُوَد که او ره یوستس ام موگفت و دیگه شی متیاس. ^{۲۴} و اونا دُعا کده گُفت: ”آی خُداوند، تُو از دِلِ تمام کس خبر دَری. دَز مو نشو بَدی که امزی دُو نفر کُدم شی ره اِنِتخاب کدے، ^{۲۵} تاکه دَمزی خِدمت حِصّه بَگیره و وِظیفه رَسولی ره قَبول کُنه، وِظیفه ره که یهُودای اِسخریوطی از دِست دَد و دَ جای که تعلق دَشت رفت.“ ^{۲۶} پس اونا پِشک ره دَ نامِ امزُو دُو نفر اَندخت و پِشک دَ نامِ متیاس بُر شُد. بعد ازو متیاس دَ جَم یازده رَسول اِضافه شُد.

نازل شُدونِ روحِ اَلْقُدس

^۱ ^۲ وختی «عیدِ روزِ پنجاهم» رسید، پگ ایماندارا دَ یگ جای جَم بُوَد ^۲ که اولغتله از آسمو یگ آواز رقمِ گُرسِ بادِ شَدید اَمَد و تمامِ خانه ره که اونا دَ اُونجی شِشته بُوَد، پُر کد. ^۳ و یگ چیز رقمِ اَلنِگِه اَتش اَلّی دَزوا ظاهر شُدِه تیت شُد و دَ بِلِه سرِ هر کُدم ازوا شِشت. ^۴ اوخته پگ ازوا از روحِ اَلْقُدس پُر شُد و دَ زبونای مُختلف دَ توره گُفتو شُد، چراکه روحِ اَلْقُدس ای قُدرت ره دَزوا دَد.

^۵ دَمَزُو رُوْزَا يَهُودِيَايِ خُدا ترس از هر مِلَّتِ زيرِ آسمو بَلَدِه عِيدِ دَ اورُشَلِيمِ اَمَدِه بُود.

^۶ وَخَتِيكِه اَمِي آواز شَنِيدِه شُد، عَدْرِ مَرْدُمِ جَمِ شُدِه خَيْرِو مَنَد، چِرَاكِه هر كَسِ زِبُونِ خُودِ خُو

رِه از دَانِ اِيْمَانْدَارَا مِيشِنِيد. ^۷ اُونَا خَيْرِو مَنَدَد و تَعَجُّبِ كَدِه قَدِ يِگْدِيگِه خُو مُوگُفْت: ”اَيَا

پِگِ اَمزِي كَسَا كِه دَرُو توره مُوگِيه از جَلِيلِيه نِيسْتِه؟ ^۸ پَسِ اِي چَطُورِ اِمْكَانِ دَرِه كِه هر

كُدَمِ اَزْمُو زِبُونِ اَصْلِي خُو رِه از دَانِ اَزِيَا مِيشِنُوِي؟ ^۹ مُو خُو مَرْدُمَايِ پَارْتِ، مَادِ، اِيْلَامِ و

بَاشِنْدِه هَايِ بَيْنِ اَلْنَهْرَيْنِ، يَهُودِيَه، كِپْدُوْكِيَه، پُونطُسِ و اَسِيَا، ^{۱۰} فَرِبِجِيَه، پَمْفِيلِيَه، مِصْرِ،

مِنَاطِقِ لِيْبِيِ نَزْدِيكِ قَيْرَوَانِ و مَرْدُمَايِ شَارِ رُومِ اَسْتِي، ^{۱۱} اَمِ يَهُودِيِ نِژَادِ و اَمِ كَسَايِ كِه دِينِ

يَهُودِ رِه قَبُولِ كَدِه. بَعْضِيِ هَايِ مُوَامِ كَرِيْتِيِ و عَرَبِ اَسْتِي، پِگِ مُو مِيشِنُوِي كِه اَمِيَا دَ

زِبُونِ اَصْلِيِ خُودُونِ مُو اَزِ كَارَايِ بَزْرُگِ خُدا كِپِ مِيَزْنِه!“ ^{۱۲} و تَمَامِ مَرْدُمِ دَ حَالِيكِه كِيچِ و

مُو شُدِه مَنَدَد از يِگْدِيگِه خُو پُرْسَانِ كَدِه مُوگُفْت: ”اِي چِي حِسَابِه؟“ ^{۱۳} لِيكِنِ بَعْضِيِ

كَسَايِ دِيگِه رِيَشَخَنْدِيِ كَدِه مُوگُفْت: ”اَمِيَا غَرَقِ نَشِيَه شَرَابِ تَازِه اَسْتِه!“

پِيغَامِ پِتْرُسِ

^{۱۴} مِگَمِ پِتْرُسِ قَدِ اَمَزُو يَاَزْدِه يَارِ دِيگِه اِيَسْتِه شُدِه دَ آوازِ بِلَنْدِ كُفْت: ”اَيِ مَرْدَايِ يَهُودِيِ و

پِگِ بَاشِنْدِه هَايِ اورُشَلِيمِ، بِيْلِيدِ كِه اِيِ رِه دَزِ شُمُو بُقَامَتُمِ و دَ تُوْرَايِ مِه خُوبِ كُوشِ بَدِيدِ!

^{۱۵} اُو رَقْمِيكِه شُمُو كُمانِ مُونِيدِ، اَمِي اَدْمَا نَشِه نِيْبِيَه، چِرَاكِه سَاعَتِ سِيَوْمِ رُوْزِ اَسْتِه!“ ^{۱۶} بَلَكِه

اِيِ اَمُو چِيْزِ اَسْتِه كِه يُوئِيلِ پِيغْمِبِرِ پِيَشْكَوْبِيِ كَدِه كُفْت:

”ما دَ روزای آخِرِ رُوحِ خُو ره دَ بِلَه تمامِ بَشَرِ قَرارِ مِیدِیْم

و باچه ها و دُخترُونِ شُمو نُبُوتِ مُونَه

و جوانایِ شُمو رویا ها

و آدمایِ پیرِ شُمو خاو ها مینگره.

۱۸ ارے، دَ اُو روزا حتی دَ بِلَه غُلاما و کنیزایِ خُو

ما رُوحِ خُو ره قَرارِ مِیدِیْم

و تمامِ ازوا نُبُوتِ مُونَه.

۱۹ ما باله دَ آسمو چیزایِ عَجِیب

و تاه دَ زمی مُعجزه هایِ کُتَه ظاهِرِ مُونُم،

یعنی خُونِ و آتِشِ و دُودِ تَرِیکِ.

^{۲۰}پیش از آمدنِ روزِ بزرگ و پُر جلالِ خداوند،

آفتو تریک موشه و ماهتو د خون تبدیل موشه.

^{۲۱}لیکن هر کسی که نام خداوند ره بگیره،

او نجات پیدا مونه. ”

^{۲۲}او مردای اسرائیلی، د تورای مه گوش بدید! خودون شمو میدنید که عیسای ناصری

مردی بود که خدا د وسیله کارای پُر قدرت، چیزای عجیب و معجزه های که خدا از طریق
ازو د مینکل شمو انجام دد، او ره تصدیق کد. ^{۲۳}امی آدم د مطابق نقشه که تعیین شدد و

خدا از پیش میدنست دز شمو تسلیم دده شد و شمو او ره د دستِ مردمای بی خدا د صلیب
میخکوب کده کشتید. ^{۲۴}مگم خدا او ره از عذابِ مرگ خلاص کده دوباره زنده کد،

چراکه هیچ امکان نداشت که مرگ او ره د چنگالِ خو نگاه کنه. ^{۲۵}چون داوود پیغمبر د
باره مسیح موهیه:

’ما خداوند ره همیشه پیش روی خو حاضر مینگرم؛

ازی که او د دستِ راست مه یه، ما از جای خو تکان نموخورم.

۲۶ امزی خاطر دِل مه خوش آسته

و زبون مه خوشحالی مونه

و جان مه ام د امید زندگی موکنه،

۲۷ چون تو جان مَره د عالم مُرده ها ایله نمونی

و نمیلی که مَرِد وفادار تو د قبر گنده شنه.

۲۸ تو راه زندگی ره دز مه یاد میدی

و قد حضور خو مَره پُر از خوشی مونی.

۲۹ برارو، د اطمینان کامل دز شمو موگم که بابه کلون مو داوود مُرد و دفن شد و قبر شی

تا امروز د بین ازمو موجود آسته. ^{۳۰} مگم او یگ پیغمبر بود و میدنست که خدا قسم

خورده قد شی قول دده که یکی از اولاده ازو ره د تخت پادشاهی شی بشندنه. ^{۳۱} او آینده

ره میدنست و د باره زنده شدن مسیح گفت که او د عالم مُرده ها نمومنه و جسد شی ام

د قبر گنده نموشه. ^{۳۲} پگ مو شاهد آستی که خدا امی عیسی ره دوباره زنده کد. ^{۳۳} پس

او سربلند شده د دست راست خدا قرار گرفت و روح القدس وعده شده ره از آته آسمانی

حاصل کده دَز مو بخشید. امی ره که شُمو مینگرید و میشنوید نِعْمَتِ رُوحِ اَلْقُدْسِ اَسْتَه.
چون داوود پیغمبر دَ آسمو نرفت، مگم خود شی گُفت:

خداوند دَ مَولای مه گُفت:

دَ دِستِ راستِ مه بَشی

تا دُشمنای تُو ره تَی پَیی زیرِ پای تُو جور کُئم. ”^{۳۵}

پس تمام قومِ اسرائیل دَ یقین ای ره بُقامه که خُدا عیسی ره ام مَولا و ام مسیح تعیین
کده، امی عیسی ره که شُمو دَ صلیب میخکوب کدید. ”^{۳۶}

وختیکه مردم ای گپا ره شنید، اونا جگرخون شده از پترُس و دیگه رسولا پُرسان کد:
”برارو، آلی مو چیز کار کنی؟ ”^{۳۸} پترُس دزوا گُفت: ”هر کدم شُمو باید توبه کُنید و دَ
نامِ عیسی مسیح غُسلِ تعمید بگیریید تا که گناهای شُمو بخشیده شُنه و نِعْمَتِ خُدا، یعنی
روح اَلْقُدْسِ ره حاصل کُنید. ”^{۳۹} چون امی وعده بلده شُمو و بچکیچای شُمو و بلده تمام
کسای که دُور اَسْتَه، دده شُده، یعنی بلده تمام کسای که خداوند، خُدای مو اونا ره سُون
خود کوی مونه. ”^{۴۰} و پترُس قد غدر توره های دیگه دزوا شاهی دَد و اونا ره نصیحت
کده گُفت: ”خودگون خُو ره ازی نسلِ شریرِ نجات بَدید. ”^{۴۱} پس کسای که توره های

پتروس ره قبول کد غسلِ تعمید گرفت و دمزو روز تقریباً سه هزار نفر د جَم ازوا اضافه شد.^{۴۲} اونا یکسره د تعلیم رسولا گوش میدد، د بین خو رفاقت دشت، مراسمِ ٹوٹه کدون نانِ آخرِ عیسیٰ مسیح ره د جای میورد و دوامدار دُعا موکد.^{۴۳} پگِ مردم ره بیم گرفتند، چون معجزه های غدر و علامت های بزرگ د وسیله رسولا د مردم نشو دده موشد.

تمام ایماندارا یگجای و د هر چیزی یگدیگه خو شریک بود.^{۴۵} اونا ملک و دارایی خو ره سودا کده د هر کس د اندازه ضرورت شی تقسیم موکد.^{۴۶} هر روز اونا د یگ دل د خانه خدا جَم موشد و خانه د خانه مراسمِ ٹوٹه کدون نانِ آخرِ عیسیٰ مسیح ره د جای میورد. اونا نان خو ره د خوشی و دلِ پاک قتی خورده^{۴۷} خدا ره ستایش موکد و د دلِ پگِ مردم شیرین شده مورفت. و خداوند هر روز تعدادِ مردمای نجات یافته ره د جَم ازوا اضافه موکد.

شفای آدمی که لنگ د دنیا آمدد

۳ یگ روز ساعتِ سه بجه بعد از چاشت، د وختِ دُعا، پتروس و یوحنا د خانه خدا رفت.^۲ د او غیت یگ آدم که از گوره آبه خو لنگ د دنیا آمدد، آورده شد. امو آدم ره مردم هر روز د خانه خدا د دم درگه که د نام «نوربند» بود، می ایشت تا از مردمای که د خانه خدا میمد، خیرات طلب کنه.^۳ وختی او نفر پتروس و یوحنا ره دید که اونا میخایه د خانه خدا داخل شنه، او ازوا خیرات طلب کد.^۴ لیکن پتروس و یوحنا سون شی تیز توخ کده

گفت: "سُون ازمو سیل کُو!"^۵ گدایگر لَنگ سُون ازوا توخ کد و تَوَقَع دَشت که ازوا یِگو چیز بَگیره. ^۶ مگم پترُس دَزشی گفت: "ما طِلا و نُقره نَدَرُم، ولے چیزی که دَرُم دَز تُو مِیدم: دَ نامِ عِسیٰ مِسیحِ ناصِری، باله شُو و راه بورُو!"^۷ و پترُس از دِستِ راستِ ازو گِرِفته او ره از جای شی باله کد. بَجَلکا و پایای شی فوری قُوت پِیدا کد^۸ و او وُچت دَ سرِ پای خُو ایسته شُدِه دَ گشتو شُد. وختیکه او قد ازوا دَ خانِه خُدا داخلِ مُوشُد، او راه مورفت و قِرتک و خیزک زده خُدا ره حمد-و-ثنا مُوگفت.^۹ وختی تمامِ مَرُدَم دید که او راه موره و خُدا ره سِتایش مونه،^{۱۰} اونا او ره شِنخت که او امو آدم آسته که دَ دَم درگِه «توربند» خانِه خُدا مِیشِشت و خیرات طلب مُوکد. پس اونا از کاری که قد ازو شُد، تعجب کد و حِیرو مَند.

^{۱۱} دَ حالیکه او خود ره دَ پترُس و یوحنا چسپَندد، تمامِ مَرُدَم یگجای طرفِ بَرندِه که بَرندِه سَلیمان گُفته مُوشُد، دَوید و حیرت زده دَ گردِ ازوا جَم شُد.^{۱۲} وختی پترُس امی کارِ مَرُدَم ره دید او دَزوا گُفت: "آی مَرَدایِ اسرائیلی، چرا دَ ای کار تعجب مُونید و سُون مو دَ دِقت توخ مُونید، فقط بَگی که مو دَ قُدرت و دینداری خود خُو ای آدم ره دَ گشتو آورده بَشی؟^{۱۳} خُدا ی ابراهیم، اسحاق و یعقوب، یعنی خُدا ی بابِه کلونای مو، خِدمتگار خُو عِسیٰ ره سر بلند کد، امو ره که شُمو دَ دِستِ پِیلاَتُس تسلیم کدید تا دَ مَرگ محکوم شُنه، اگرچه پِیلاَتُس میخاست او ره ایله کُنه، مگم شُمو او ره دَ حُضُورِ پِیلاَتُس رَد کدید.^{۱۴} دَزی رقم شُمو شخصِ مُقَدَّس و عادِل ره انکار کدید و خاستید که دَ جای ازو یگ مَرَدِ قاتِل بَلدِه

شُمو آزاد شُنه. ^{۱۵} شُمو سرچشمه زندگی ره کُشتید، لیکن خُدا او ره از بین مُرده ها زنده کد و مو شاهدِ ازی اُستی. ^{۱۶} امی آدمِ ره که شُمو مینگرید و مینخشید دَ وسیله ایمان خُو دَ نامِ عیسی قُوتِ ایسته شُدو ره پیدا کده. اَره، نامِ عیسی و ایمان دَزو امی آدمِ ره کاملاً شفا دده و ای فعلاً دَ پیشِ رُوی پگ شُمو ایسته یه. ^{۱۷} برارو، ما میدنم که رفتارِ شُمو و رهبرای شُمو از رُوی نادانی بُوده. ^{۱۸} مگم خُدا پیش از پیش از زبونِ پیغمبرای خُو پیشگویی کده بُوَد که مسیح باید رنجِ بنگره و دَمزی رقمِ پیشگویی پوره شُد. ^{۱۹} پس توبه کُنید و سُون خُدا پس بید تا گناه های شُمو پاک شُنه ^{۲۰} و وختای راحتِی و تازگی از طرفِ خُداوند نصیبِ شُمو شُنه و خُدا، مسیح وعده شُده یعنی عیسی ره دَز شُمو ریی کُنه.

^{۲۱} ولے او باید دَ عالمِ باله بُمَنه تا زمانی که تمام چیزا تازه-و-نو شُنه، امو رقم که خُدا غدر وخت پیش از دانِ پیغمبرای مُقدّس خُو اعلان کُدد. ^{۲۲} چُون مُوسی پیغمبر کُفت: 'خُداوند، خُداي شُمو از مینکلِ برارونِ خودون شُمو یگ پیغمبر ره که رقمِ ازمه اُسته، بلده شُمو ریی مُوکنه و هر چیزی که او دَز شُمو مُوگيه شُمو باید گوش کُنید. ^{۲۳} هر کسی که از ایدِ امزُو پیغمبر نَشُنه، او کاملاً از قومِ خُو ریشه کن موشه. ^{۲۴} و تمام پیغمبرا از سموئیل گرفته تا دیگه پیغمبرای که بعد از او اُمده، دَ باره امزی روزا پیشگویی کده. ^{۲۵} شُمو اولاده پیغمبرا اُستید و دَ عهدی که خُدا قد بابَه کلونای شُمو بسته کد، شریک اُستید. چُون خُدا دَ ابراهیم کُفت: 'تمامِ مردمِ رُوی زمی از نسلِ ازتو خیر-و-برکت مینگره. ^{۲۶} امزی خاطر خُدا خدمتگارِ خُو عیسی ره سر پای کده اول او ره پیش از شُمو ریی کد تا شُمو ره خیر-و-برکت دده هر کُدم شُمو ره از راه های شیطانی شُمو پس بیره.'

۴ اونا قد مردم دَرَو توره موگفت که پیشوایو و قومندانِ مُحافِظینِ خانه خدا و بعضی از صدوقی ها د سرِ ازوا آمد. ^۲ اونا غدر قار بود، چراکه پتړس و یوحنا د مردم تعلیم میدد و اعلان کده موگفت که ”د نامِ عیسی مُرده ها از مرگ دوباره زنده موشه. “ ^۳ پس اونا ره دستگیر کده تا روزِ دیگه د بندی خانه آندخت، چراکه امو غیت شام بود. ^۴ مگم غدر کسای که پیغام ره شنید، ایمان آورد و تعدادِ ایماندارای مرد د حدودِ پنج هزار نفر رسید. ^۵ روزِ دیگه شی رهبر، ریش سفید و عالمای دین د اورشلیم جم شد. ^۶ پیشوای بزرگ د نام حنا قد قیافا، یوحنا، سکندر و دیگه نفرای که پگ ازوا از خانوارِ پیشوای بزرگ بود، ام د اونجی حضور دشت. ^۷ اونا پتړس و یوحنا ره د غولِ مجلس آورده ازوا سوال کد: ”شمو د چی قدرت و د نام کی امی کار ره کدید؟“ ^۸ اوخته پتړس از روح القدس پُر شده دزوا گفت: ”ای رهبر و ریش سفیدای قوم، ^۹ اگه امروز از خاطرِ کارِ نیک که د حق یگ آدم لنگ انجام دده شده از مو بازخواست موشه و پُرسان موشه که چی رقم ای آدم شفا یافته، ^{۱۰} بیلید که د پگ ازشمو و د تمام قومِ اسرائیل معلوم شنه که ای آدم د نامِ عیسی مسیح ناصری که شمو او ره د صلیب میخکوب کدید، ولے خدا او ره دوباره زنده کد، جور و تندرست د پیش شمو ایسته یه. “ ^{۱۱} امی عیسی

’سنگی که شمو استاکارا دور پورته کدید،

^{۱۲} غَیر از او هیچ کسِ دِیگِه نِجات دَدِه نَمِیتنه، چُون دَ تَی آسمو هیچ نامِ دِیگِه دَ بَینِ مَرْدَمِ دَدِه نَشُدِه که مو دَ وِسیلِه ازو نِجات پَیدا کنی.

^{۱۳} وختیکه اونا دلیری پترس و یوحنا ره هوش کد و فامید که اونا آدمای ناخنده و بے سواد آسته، خیر و مند و شِخت که اونا قد عیسی بُوْدِه. ^{۱۴} مگم وختی اونا آدمِ شفایافته ره دَ پالوی پترس و یوحنا دید، دَ خِلافِ ازوا هیچ چیز گُفته نَتَنست. ^{۱۵} پس امر کد که اونا از مجلسِ شورا بُر شُنه و خودگون شی قد یگ دِیگِه خُو دَ مشوره شُد و ^{۱۶} گُفت: ”قد ازی آدما چی کار کنی؟ چُون امی مُعجزه کُنه که دَ وِسیلِه ازوا انجام شُدِه، تمامِ مَرْدَمِ اورشَلیم از شی خبر آسته و مو ام انکار نَمِیتنی. ^{۱۷} مگم بلده ازی که امی گپا دَ مینکلِ مَرْدَمِ کلوتر تیت نَشُنه، مو باید اونا ره اخطار بدی که دَ نامِ عیسی دِیگِه قد هیچ کس گپ نَزنه.“

^{۱۸} پس اونا ره دُوباره دَ مجلسِ طلب کده گُفت: ”دِیگِه هرگز دَ نامِ عیسی گپ نَزید و تعلیم نَدید!“ ^{۱۹} لیکن پترس و یوحنا دَ جوابِ ازوا گُفت: ”خودون شُمو قضاوت کنید که دَ نظرِ خُدا کُدم چیز دُرست آسته: اطاعت از خُدا یا اطاعت از شُمو؟ ^{۲۰} مو از گُفتون چیزای که دیدے و شنیدے نَمِیتنی که دان خُو ره بَد کنی.“

^{۲۱} پس از تهدید کلو اونا ره آزاد کد، چُون بلده سزا دَدونِ ازوا کُدم دَلیل پَیدا نَتَنست و ام بخاطرِ مَرْدَمِ، چراکه تمامِ مَرْدَمِ خُدا ره بلده چیزی که واقع شُدِه بُوْد، شُکر مُوگُفت، ^{۲۲} چُون

آدمی که مُعْجِزَه شفا دَ حق شی انجام شُدَد، عُمَر شی از چل سال کَلوَتَر بُود.

^{۲۳} وختیکه پِتْرُس و یوحَنَّا ایله شُد، اُونَا دَ پِیشِ دوستای خُو رفت و چیزای ره که پیشوایونِ عالی مقام و ریش سفیدا دَزوا کُفْتُد، دَ دوستای خُو نَقْل کد.

^{۲۴} وختی ایماندارا امی تورا ره شَنِید، اُونَا یِگجای آواز خُو ره بلند کد و دَ پِیشِ خُدا دُعا کده کُفْت: ”آی خُداوندِ قَادِرِ مُطَلَق، آی خَالِقِ آسمو و زمی و دریا و هر چیزِی که دَ مَنَه ازوا آسته، ^{۲۵} تُو دَ وَسِیلَه روحِ اَلْقُدس از زِیونِ بابَه کَلون مو داوود خِدْمَتگَار خُو کُفْتی:

چرا مِلَّتْ ها دَ شورشِ اَمده

و قوم ها عِبَتِ نَقشه میکشه؟

^{۲۶} پادشایونِ زمی باله شُدده و حُکمرانا یِگدست شُدده

دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ مَسَحِ شُدده ازو قرارِ کِرِفْتِه؟

^{۲۷} واقعا، ای چیزا دَمزی شار رُخ دَد: هیرودیس پادشاه و پُنطیوس پیلاتُس حُکمرانِ قَدِ مردُمایِ غَیرِ یَهُود و بنیِ اِسْرَائیل دَ خِلَافِ خِدْمَتگَارِ مُقَدَّسِ تُو عِیسی که تُو او ره اِنْتِخَابِ کدی یِگدست شُد، ^{۲۸} تا هر چیزِی ره که قُدْرَت و اِرَادَه از تُو پِیش از پِیشِ تَعِیین کُدَد، پُوره

کنه. ^{۲۹} و آلی، آی خُداوند، مُتَوَجِّه تَهْدِیدای ازوا شو و دَ خِدْمَتگاری خُو جُرَاتِ کَامِلِ بَدی تا پِیغام تُو ره اِعلان کنه، ^{۳۰} حینِ که تُو دِست خُو ره بَلدِه شفا دَدو دِراز مُونی و مُعجزه ها و چِیزای عَجِیب دَ نَامِ خِدْمَتگارِ مُقَدَّسِ خُو عِیسی نِشو مِیدی. ^{۳۱} ” وختیکه اونا از دُعا کدو خلاص شُد، اَمُو خانِه که اونا دَ زشی جَم بُود لَرزید و پِگِ ازوا از رُوحِ اَلْقُدسِ پُر شُدِه پِیغامِ خُدا ره دَ دِلیری دَ مَرْدُم رَسند.

^{۳۲} تمامِ ایماندارا یِگِ دِل و یِگِ نَظر بُود و هیچ کس دارایی خُو ره از خود خُو نَمِیدَنست، بَلکِه پِگِ شی دَ دارایی یِگِدیگِه خُو شَرِبِگِ بُود. ^{۳۳} رَسُولا دَ بارِه زنده شُدونِ مَولا عِیسی قَد قَدْرَتِ کَلو شَاهِدی مِیدَد و فِیض-و-بَرکَتِ کَلو دَ سِرِ پِگِ ازوا بُود. ^{۳۴} دَ مِینکَلِ ازوا هیچ کس مُحتاج نَبُود، چِراکه هر کُدَم شی زَمی یا خانِه که دَشت، سَودا مُوکد و پِیسِه شی ره اُورده ^{۳۵} دَ رَسُولا تَسَلِیم مُوکد تا دَ هر کس دَ اندازِه ضَرُورَتِ شی تَقْسِیم شُنِه. ^{۳۶} دَمزِی رَقم یوسُف که از طایفِه لَوی و مُتَوَلِدِ قَبْرِسِ بُود و رَسُولا اُو ره «بَرنابا» یعنی «تَشوَبِقِگَر» مُوگُفت، ^{۳۷} یِگِ تُوته زَمینِ خُو ره سَودا کد و پِیسِه شی ره اُورده دَ پِیشِ پایِ رَسُولا اِیشت.

دروغِ حَنانیا و سَفیره

۵ مِگَم یِگِ نَفر دَ نَامِ حَنانیا قَد خاتُونِ خُو سَفیره یِگِ تُوته زَمی ره سَودا کده ^۲ یِگِ مِقدارِ پِیسِه شی ره دَ مَشُورِه خاتُونِ خُو نِگاه کد و باقی مَندِه شی ره اُورده دَ پِیشِ پایِ

رسولا اِشْت. ^۳ اوخته پترُس گُفت: ”حنانیا، چرا اِشْتی شَیْطو دَ دِل تُو جای بَگیره تا دَ روح اَلْقُدس دروغ بَگی و یگ مقدار پَیسِه زمی ره نگاه کنی؟ ^۴ دَ غَیْتیکه زمی سَودا نَشْدِه بُود، آیا مالِ خود تُو نَبُود؟ و بعد ازو که سَودا شُد، آیا اِختیارِ پَیسِه شی ره نَدَشْتی؟ پس چرا ای چیزا ره دَ دِل خُو جای ددی؟ تُو تنها دَز مو دروغ نَگُفتی، بَلکه دَ خُدا ام دروغ گُفتی. ^۵ ”امی که حنانیا ای گپا ره شَنِید، اُو دَ زمی اُفتَد و دَم شی بُر شُد. و تمام کسای که دَ باره امزی واقعه شَنِید غَدر ترسِ کُنه دَ بِلِه ازوا قرار گِرِفت. ^۶ بعد ازو جوانا باله شُدِه اُو ره دَ کفن پیچ کد و دَ بُرو بُرده دَفن کد.

^۷ تقریباً سه ساعت بعد خاتون شی که ازی واقعه بے خبر بُود، دَ اُونجی اَمَد. ^۸ پترُس ازو پُرسید: ”دَز مه بَگی، آیا شُمو زمین خُو ره واقعاَ دَمزی قِیمت سَودا کَید؟“ اُو گُفت: ”اَره، دَمزی قِیمت.“ ^۹ پترُس دَزو گُفت: ”چطور شُمو یگدِست شُدید تا روح خُداوند ره آزمایش کُنید؟ اونه، کسای که شُوی تُو ره دَفن کده، پایای ازوا دَ دانِ درگه رسیده و اونا تُو ره ام موبَره.“ ^{۱۰} دَ امزو لَحظه اُو ام دَ پیشِ پای پترُس چپه شُدِه مُرد. وختیکه جوانا داخلِ خانه شُد، دید که اُو ام مُرده. پس جِنازه شی ره بُرده دَ پالوی شُوی شی دَفن کد. ^{۱۱} تمام جماعتِ ایماندارا و کسای که دَ باره امزی واقعه ها شَنِید، دَ بِلِه ازوا غَدر ترسِ کُنه قرار گِرِفت.

^{۱۲} غَدر مُعجزه ها و چیزای عَجیب دَ وسِیلِه رسولا دَ مینکلِ مُردم انجام دَده موشد و تمام

ایماندارا دَوامدار دَ «بَرَنده سُلیمان» جَم مَوْشُد. ^{۱۳} مگم هیچ کسِ دِیگه غَیر از ایماندارا
جُرأت نَدشت که قد رَسولا یگجای شُنه، لیکن مرُدُم اونا ره غَدَر اِحترام مَوکد. ^{۱۴} ولے
بازم تَعَدادِ کَلونِ مَردا و خاتونو دَ جَمِ ایماندارای مَولا عیسیٰ اِضافه شُدِه مورَفَت. ^{۱۵} کار دَ
جای رسید که مرُدُم ناجورای خُو ره دَ کُوچه ها میوُرد و دَ بِلِه چارپایی ها و توشکا می
ایشت تا وختیکه پَتْرُس تیر شُنه حدِ اقل سایه شی دَ بِلِه یگونِ ازوا بُفتِه و اونا شفا پیدا
کُنه. ^{۱۶} امچنان جمعیتِ کُته مرُدُم از آغیلای اطرافِ اورشَلیم جَم مَوْشُد و ناجورا و جندی
های خُو ره میوُرد و پگِ ازوا شفا پیدا مَوکد.

^{۱۷} مگم پیشوای بزرگ و همدستای شی که از فرقه صدوقیا بود، از حَسَد دَ جوش آمد ^{۱۸} و
رَسولا ره دِستگیر کده دَ بندی خانِه عُمومی اَندخت. ^{۱۹} لیکن دَ امزو شاو ملایکِه خُداوند
درگه های بندی خانِه ره واز کد و اونا ره بُر کده گُفت: ^{۲۰} ”دَ خانِه خُدا بورید و دَ اُونجی
ایسته شُدِه تمامِ پیغامِ امزی زندگی نو ره مُکَمَل دَ مرُدُم اِعلان کُنید.“ ^{۲۱} اونا امی تورا ره
شَنید و صَباح گاه دَ خانِه خُدا داخِل شُدِه دَ تعلیم دَدو شروع کد.

وختیکه پیشوای بزرگ قد تمامِ دار-و-دِستِه خُو جَم شُد و اونا پگِ اعضای شورای یهُود و
ریش سفیدای بنی اسرائیل ره کوی کد، اوخته چند نفر ره دَ بندی خانِه ربی کد تا رَسولا ره
گرفته بیرِه. ^{۲۲} مگم وختی مامُورا دَ بندی خانِه رسید، اونا ره دَ اُونجی پیدا نَتَنست. اوخته
مامُورا پس آمد و دَزوا خبر دَده گُفت: ^{۲۳} ”درگه های بندی خانِه مُکَمَل کِیب بُود و پیره دارا

دَ دَمِ درگه ها پیره‌داری موكد. مگم وختیکه اونجی ره واز کدی، هیچ کس ره دَ مَنه شی پیداننتستی. ” قومندانِ مُحافِظینِ خانِه خُدا و پیشوایونِ عالی مقام امی توره ها ره شنید، اونا لال شده مند که ” آخر ازی چی موشه؟ ” ^{۲۵} دَ امزو لحظه یگ نفر خبر آورده گُفت: ” امو کسای ره که شُمو دَ بندی‌خانه اندخته بوید، دَ خانِه خُدا ایسته شده و دَرَو دَ مردُم تعلیم میدیه. ” ^{۲۶} اوخته قومندان قد پیره‌دارا رفت و اونا ره بدون جبر-و-سِتَم آورد، چون اونا میترسید که مردُم اونا ره بخاطرِ رُسولا سنگسار نکنه. ^{۲۷} پس اونا ره آورده دَ پیش شورا ایسته کد و پیشوای بزرگ ازوا پُرسان کده گُفت: ^{۲۸} ” آیا دَز شُمو سخت حُکم نکدی که دَ ای نام دیگه تعلیم ندید؟ لیکن شُمو تمام شارِ اورشلیم ره قد تعلیم خُو پُر کدید و قصد دَرید که خُونِ ازی آدم ره دَ گردونِ ازمو بندزید! ” ^{۲۹} پُترس و دیگه رُسولا دَ جوابِ ازوا گُفت: ” مو باید از خُدا اطاعت کنی، نه از انسان. ” ^{۳۰} خُدا ای بابِه کلونای مو امو عیسی ره که شُمو دَ صلیب باله کده کشتید، دُباره زنده کد. ^{۳۱} خُدا او ره سربلند کد و دَ دِستِ راست خُو شنده سرور و نجات دهنده تعیین کد تا دَ قومِ اسرائیل فرصت بدیه که توبه کنه و گناهای شی بخشیده شه. ^{۳۲} مو شاهدای امزی چیزا استی، امو رقم که روح اَلْقُدس ام شاهد استه و خُدا روح اَلْقُدس ره دَ امزو کسای دده که از شی اطاعت موکنه. ”

^{۳۳} اعضای شورا از شنیدونِ امزی توره ها دَ سرِ قار آمده قصد کد که اونا ره بکُشه.

^{۳۴} لیکن دَ شورا یگ نفر فریسی دَ نام گمالائیل که یگ عالمِ دین بود و پگِ مردُم دزشی کلو احترام دشت، ایسته شده امر کد که رُسولا ره بلده چند لحظه دَ بَرُو بُر کنه. ^{۳۵} بعد

اَزُو دَ نَفْرَايِ شُورَا كُفْت: " او مَرْدَايِ اِسْرَائِيل، چِيزِي رِه كِه شُمُو قَصْد دَرِيد دَ حَقِ اَمزِي
 مَرْدَا اِنجَام بَدِيد دَ بَارِه شِي اِحْتِيَاط كُنِيد، ^{۳۶} چِرَاكِه چِنْد وخت پِيش يِگ نَفْر دَ نَام تِيئُودَا
 بَالِه شُدِه اِدْعَا كَد كِه 'مَا آدَم بَزْرِك اَسْتَم' و تَقْرِيْباً چَار صَد نَفْر اَم پِيَرُو اَزُو شُد؛ لِيَكِن
 خُود شِي كُشْتِه شُد و پِيَرُوَايِ شِي تِيْتِپَرَك شُد و اُو دَ هِيچ بَرَابَر شُد. ^{۳۷} بَعْد اَزُو، دَ دَوْرُونِ
 رُوَزَايِ سَرشُمَارِي يِگ شَخْص دَ نَام يَهُودَايِ جَلِيلِي بَالِه شُد و يِگ دَل رِه رَهْبَرِي كَدِه
 شُورِش كَد. اُو اَم كُشْتِه شُد و تَمَام پِيَرُوَايِ شِي تِيْتِپَرَك شُد. ^{۳۸} و آلِي دَز شُمُو مُوَكُّم كِه
 دَزِي آدَمَا كَار نَدَشْتِه بَشِيد و اُونَا رِه اِيلِه كُنِيد، چُون اِكِه نَقْشِه و كَار اَزُوا اَز اِنْسَان بَشِه،
 خُود بَخُود نَاكَا مُوشِه. ^{۳۹} لِيَكِن اِكِه اَز طَرَفِ خُدا بَشِه، شُمُو نَمِيْتَنِيد كِه دَم رُويِ اَزُوا رِه
 بَغِيْرِيد. اِحْتِيَاط كُنِيد، نَشْنِه كِه شُمُو خُود رِه قَد خُدا دَ جَنگِ بِنْدَزِيد!"

اُونَا پِنْدِ اَزُو رِه قَبُول كَد ^{۴۰} و رَسُولَا رِه اُورْدِه قَمچِي زَد و اَمْر كَد كِه دَ نَام عِيْسَى دِيْگِه
 تَوْرِه نَكِيْه. بَعْد اَزُو اُونَا رِه اِيلِه كَد. ^{۴۱} رَسُولَا اَز شُورَا بَرُو بَر شُد و خُوشحَالِي مُوَكَّد، چُون
 اُونَا لَائِقِ اَزِي شِنَخْتِه شُد كِه بَخَاطِرِ نَامِ عِيْسَى تَوْهِيْن-و-تَحْقِيْر شُنِه. ^{۴۲} اُونَا اَز تَعْلِيمِ دَدُو
 دِسْت نَكَشِيد، بَلَكِه هَر رُوز دَ خَانِه خُدا و اَم خَانِه دَ خَانِه وَعْظ مُوَكَّد كِه عِيْسَى اُمُو مَسِيْح
 وَعْدِه شُدِه اَسْتِه.

انتخاب هفت خدمتگار نیک نام

۶ دمزو روزا وختیکه تعداد ایماندارا کلو شده ریبی بود، یهودیای یونانی زیو از یهودیای عبرانی زیو گله کد که د خاتونوی بیوه یونانی زیو د تقسیم خوراک روزانه بے توجهی موشه. ^۲ پس امو دوازه رسول تمام یارا ره کوی کده گفت: ”ای درست نییه که مو از خاطر وظیفه نان ددو د تعلیم ددون کلام خدا کم-توجهی کنی. ^۳ پس آی برارو، از بین خودون خو هفت مرد نیک نام، پُر از روح القدس و پُر از حکمت ره انتخاب کنید تا که اونا ره بلده امزی کار مقرر کنی. ^۴ بعد ازو مو وخت خو ره د دعا و د تعلیم کلام خدا مَصرف مونی. ^۵ ” پس تمام جماعت ای پیشنهاد ره قبول کد و اینی نفر ره انتخاب کد: استیفان، مردی که پُر از ایمان و روح القدس بود، فیلیپس، پروخورس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکولا وئس از شار انطاکیه که از سابق دین یهود ره قبول کده بود. ^۶ اوخته جماعت امی هفت نفر ره د رسول پیش کد و رسول دستای خو ره د بله ازوا ایشته دعا کد. ^۷ و کلام خدا روز د روز د بین مردم تیت موشد و تعداد پیروا د اورشلیم هر روز کلو شده مورفت و تعداد کلون پیشوايو ام تابع ایمان د عیسی مسیح شد.

دستگیر کدو و کشتون استیفان

^۸ استیفان که پُر از فیض و قوت خدا بود، د بین مردم چیزای عجیب و معجزه ها انجام

دَد. ^۹ مگم یگ تعدادِ یهودیا از جماعتی که د نام «جماعتِ آزادگان» مشهور بُود و از قیروان و سکندریه و یگ تعداد شی از قیلیقیه و آسیا بُود، باله شُده قد استیفان جر-و- بحث ره شروع کد. ^{۱۰} مگم اونا تاب اُورده نَتَنست، چراکه اُو قد حکمت و قُدرتِ روح توره مُوگفت. ^{۱۱} پس اونا چند نفر ره وادار کد که بگیه: ”مو شنیدی که استیفان د ضدِ موسیٰ و خُدا تورای کُفر آمیز مُوگفت.“ ^{۱۲} دَمزی رقم اونا مردُم، ریش سفیدا و عالِمای دینِ یهود ره د شورش اُورد و اونا د سر ازو اَمده اُو ره دستگیر کد و بلده محاکمه کدو د پیشِ شورا بُرد. ^{۱۳} اونا شاهدای دروغی تیار کُدد که گُفت: ”ای نفر یکسره د ضدِ امزی جای مُقَدَّس و د ضدِ شریعت توره مُوگه.“ ^{۱۴} مو د گوش خُو شنیدی که مُوگفت: ’عیسای ناصری امی جای ره خراب مُونه و رسم-و-رواجی ره که از موسیٰ بلده ازمو منده، تغییر میدیه.“ ^{۱۵} تمام کسای که د امزو شورا حاضر بُود، چیمای خُو ره د استیفان دوختد و دید که رُوی شی رقمِ رُوی ملایکه اَلّی شُد.

۷ ^۱ اوخته پیشوای بزرگ از استیفان پُرسان کد: ”آیا امی چیزی راست آسته؟“ ^۲ استیفان د جواب شی گُفت: ”آی برارو و آته گو، گوش کُنید! وختیکه بابَه کلون مو ابراهیم د بین اَلنهرین زندگی مُو کد و تا اُو غیت د حَران کوچ نَکده بُود، خُدای پُر جلال د زُو ظاهر شُده ^۳ گُفت: ’وطن و قومای خُو ره ایله گو و د سرزمینی بورو که دز تُو نشو میدیم.‘ ^۴ پس ابراهیم از سرزمینِ کلدانیا کوچ کد و د حَران جای-د-جای شُد. بعد از مرگِ آته شی خُدا

اُو رِه دَ امزی سرزمی که شمو امروز دَ بِلِه شی زندگی مُونید کوچ دلجی کد. ^۵ ولے دَ امزو
 زمان خُدا حتی یگ جای پای امزی سرزمی ره ام دَزو میراث نَدَد. مگم اُو دَ اِبْرَاهِیم قَوْل
 دَد که خود شی ره و بعد از اُو اولادِه شی ره صاحبِ امزی زمی جور کنه، اگرچه اِبْرَاهِیم دَ
 اُو غَیت هیچ اولاد نَدشت. ^۶ خُدا دَ اِبْرَاهِیم اینی رقم کُفت: 'اولادِه تُو دَ یگ مُلکِ دِیگه
 بحیثِ بیگنه زندگی مُونه. مردُم امزو مُلک اونا ره مُدَتِ چار صد سال دَ غلامی اَندخته
 عذاب مُونه. ^۷ لیکن ما ملّتی ره که اونا ره دَ غلامی میندزه، قضاوتِ مُونم. ' و خُدا
 کُفت: 'بعد ازو اونا ازو سرزمی بُر موشه و مره دَ امزی جای عِبادتِ مُونه. ^۸ دَ امزو غَیت
 خُداوند حُکمِ ختنه ره دَ عِنوانِ نشانی عهد خُو دَ اِبْرَاهِیم دَد تاکه یگ نشانی عهد و قَوْل دَ
 بَینِ ازوا بَشه. پس اِبْرَاهِیم، وختیکه باچه شی اِسحاق پیدا شد، اُو ره دَ روزِ هشتمِ ختنه
 کد. اِسحاق آتِه یعقوب شد و یعقوب صاحبِ دوازده باچه شد که هر کُدم ازوا کتِه یگ
 طایفه شد.

^۹ باچه های یعقوب قد یوسف برار خُو همچشمی پیدا کد و اُو ره سودا کد که دَ مصر بُرده
 شنه، لیکن خُدا قد یوسف بُود ^{۱۰} و اُو ره از تمامِ غَم و رنج های شی نجات دَده دَ پیشِ
 فِرْعَوْن پادشاهِ مصرِ حکمت و عِزّت دَد. پس پادشاه اُو ره حاکِمِ مصر و رِئیسِ تمامِ دَربار
 خُو تعیین کد. ^{۱۱} اوخته دَ تمامِ سرزمینِ مصر و کِنعان قحطی شدید و رنج-و-مُصِیبتِ کتِه
 آمد، دَ اندازه که بابِه کَلونای مو نان پیدا نَمیتِنست. ^{۱۲} وختی یعقوب شنید که دَ مصر غَلّه
 یافت موشه، اُو دَفِعِه اوّل بابِه کَلونای مو ره دَ اُونجی رَیّی کد تا غَلّه بِخره. ^{۱۳} دَفِعِه دوّم

که اونا رفت، یوسف خود ره دَ برارای خُو شَنخَتند و فرعون از اصل-و-نَسَبِ یوسفِ خبر شد. ^{۱۴} بعد ازو یوسف نفر ریی کد تا آته خُو یعقوب ره قد تمام خانوار شی طلب کنه که جُمَلِه ازوا هفتاد و پنج نفر بود. ^{۱۵} دَ امزی رقم یعقوب کوچ کده دَ مصر رفت و او و بابَه کَلونای مو دَ امونجی فوت کد. ^{۱۶} جنازه ازوا ره پس دَ شکیم بُرد و دَمزُو قبرستو که ابراهیم از باچه های حَمور دَ شکیم خریدد، خاک کد.

^{۱۷} وختی زمان پوره شُدون قولِ خدا که قد ابراهیم کدد نزدیک موشد، تعداد قوم مو دَ مصر غدر کلو شده مورفت، ^{۱۸} تا زمانی که یگ پادشاه دیگه که یوسف ره نَمینَخشید حاکم مصر شد. ^{۱۹} ای پادشاه قد قوم مو دَ چل-و-نیرنگ رفتار کد و بابَه کَلونای مو ره اوقس مجبور کد که نلغه های خوره دَ سر راه بیله تا بُمَره. ^{۲۰} دَمزُو غیت موسی دَ دنیا آمد. او دَ نظرِ خدا یگ نلغه نُوربند بود و فقط سه ماه دَ خانه آته خُو پرورش شد. ^{۲۱} وختیکه اونا او ره دَ برو ایشت، دُخترِ فرعون او ره از اونجی گرفت و مثل اولادِ خود خُو تربیه کد. ^{۲۲} موسی دَ مطابقِ تمامِ علم-و-فرهنگِ مصریا تربیه شد و دَ گفتار و کردار قوی بود.

^{۲۳} وختیکه او چل ساله شد، یگ روز دَ دل شی گشت که دَ دیدون برارای خُو، یعنی بنی اسرائیل بوره. ^{۲۴} اوخته او رفت و دید که قد یکی امزو اسرائیلی ها بدرفتاری موشه. پس موسی دَ دفاعِ امزو نفرِ اسرائیلی باله شده نفرِ مصری ره کُشت. ^{۲۵} موسی فکر کد که برارای اسرائیلی شی موفامه که خدا او ره بلده نجات ازوا ریی کده، مگم اونا نَموفامید.

^{۲۶} روزِ دِیگِه شی دُو نفرِ اسرائیلی ره دَ حالِ جنگِ دید و کوششِ کد که اونا ره آشتی بَدیه، اوخته دَزوا گُفت: 'او آلیگو، شُمو قد یگدِیگِه خُو پَرار اَسْتِید؛ چرا دَ بَینِ خُو جنگ-و-جنجال مُونِید؟' ^{۲۷} لیکن اُمُو نفرِ که قد هم تَبار خُو بَدی مُوکد، مُوسی ره پس تیلِه دَدِه گُفت: 'تُو ره کی دَ سرِ ازمو حاکِم و قاضی تعیین کده؟' ^{۲۸} آیا میخاهی که مَره ام رقمِ اَمزُو مِصری اَلی بُکُشی که دِیروز کُشتی؟' ^{۲۹} اوخته مُوسی بخاطرِ امزی توره دُوتا کده بحیثِ بیگنه دَ سرزمینِ مِدیان جای-د-جای شُد و دَ اُونجی صاحبِ دُو باچه شُد.

^{۳۰} چل سال بعد یگ ملایکه دَ بیابونی که نزدیکِ کوهِ سِینا بُود، دَ اَلنگِه آتش از یگ بُوْته دَ مُوسی ظاهر شُد. ^{۳۱} مُوسی از دیدونِ امزی منظره تعجب کد. وختی نزدیک رفت که اُونجی ره توح کنه، آوازِ خُداوند اَمده گُفت: ^{۳۲} 'ما خُدا ی بابه کلونای تُو اَسْتُم، خُدا ی ابراهیم، اسحاق و یعقوب.' مُوسی از ترس دَ لَرزه اَمَد و جُرأت نکد که سُون بُوْته توح کنه. ^{۳۳} اوخته خُداوند دَزُو گُفت: 'کوشره خُو ره از پای خُو بُر کُو، چُون امی جای که تُو دَ بَلِه شی ایسته یی، زمینِ مُقَدَّس اَسْتِه. ^{۳۴} ما رَنج-و-غَمِ قومِ خُو ره که دَ مِصر اَسْتِه دیدیم و ناله های ازوا ره شنیدیم و اَمَدیم تاکه اونا ره نجات بَدُم. اَلی بیه که تُو ره دَ مِصر رِبی کنم.' ^{۳۵} اُمُو مُوسی که بنی اسرائیل اُو ره رَد کُدد و دَ زشی گُفتد 'تُو ره کی دَ سرِ ازمو حاکِم و قاضی تعیین کده؟' اُمُو مُوسی ره خُدا دَ وسِیلِه ملایکه که دَ بُوْته دَ زشی ظاهر شُد بحیثِ حاکِم و نجات دهنده بَلده ازوا رِبی کد. ^{۳۶} اُمُو آدم بُود که اونا ره از مِصر بُرو اُورد و چیزای عَجیب و مُعجزه ها ره دَ مِصر و دَ دریای سُرخ و بَلده چل سال دَ بیابو انجام

دَد. ^{۳۷} ای اُمُو مُوسى بُود که دَ بَنى إِسرائیل گُفت: 'خُدا از مینکلِ بَرارونِ خودون شُمو

یگ پیغمبر ره که رقمِ ازمه آسته، بلده شُمو ریبی مُوکنه. ' ^{۳۸} او اُمُو کسی بُود که قد

جماعتِ بَنى إِسرائیل دَ بیابو حُضور دَشت و ملایکه دَ کوه سِینا قد ازو و قد بابَه کَلونای مو

توره گُفت و او کلامِ زندگی بَخش ره گِرِفت تا دَز مو بَرسنه. ^{۳۹} مگم بابَه کَلونای مو

نَخاست که از آید شی شُنه، بلکه او ره رَد کد و دَ دِل خُو آرزو دَشت که پس دَ مِصر بوره.

^{۴۰} اونا دَ هارون گُفت: 'بلده ازمو خُدايونی جور کُو که پیش پیش مو بوره، چُون مو

نَمیدنی که دَ سرِ امزو مُوسای که مو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورده، چیزخیل اَمده. ' ^{۴۱} و

دَمزو روزا اونا یگ بُت دَ شکلِ گوسله جور کده بلده شی قُربانى کد و بلده چیزى که کار

دِستای ازوا بُود، جشن گِرِفت. ^{۴۲} مگم خُدا ازوا رُوی گردو شُده اونا ره دَ حالِ خودون شی

ایشت تا لشکرِ آسمو ره پَرستش کُنه. اُمُو رقم که دَ کِتَابِ انبیا نوشته شُده:

'ای خانوارِ إِسرائیل، دَ دورونِ چل سال که دَ بیابو بُوید،

آیا شُمو قُربانى ها و هدیه ها بلده مه تقدیم کدید؟

^{۴۳} نه، بلکه شُمو جایگاهِ مولک و ستاره خُداى خُو رِفان ره قد خُو بُردید

یعنی بُت های ره که بلده پَرستش کدو جور کده بُوید.

امزی خاطر ما شُمو ره دَ اُو طرفِ شارِ بابلِ پورته مُونم.

^{۴۴} جایگاهِ صندوقِ شهادتِ قد بابَه کَلونایِ مو دَ بیابو بُود. اُمُو جایگاهِ ره مُوسی دَ اَمَرِ خُدا دَ مُطابِقِ نَمونِه که دیدد، جور کُدد. ^{۴۵} اُمُو جایگاهِ دَ بابَه کَلونایِ مو رَسید و اونا اُو ره قد یوشع دَ سرزمینِ وعده شُده اُورد، دَ سرزمینِ مِلتِ هایِ که خُدا اونا ره از پیشِ رُوی بابَه کَلونایِ مو هَی کد. و اُمُو جایگاهِ تا زمانِ داوود دَ اُونجی مند. ^{۴۶} خُدا از داوود خوش شی اَمَد و داوود درخاست کد که دَزشی اِجازه بَدیه تا بَلدِه خُدا یِ عَقُوبِ یِگِ جایگاهِ پَیدا کنه. ^{۴۷} مگم سَلیمانِ اُمُو کس بُود که بَلدِه شی خانه آباد کد. ^{۴۸} و لیکِن خُدا یِ مُتعالِ دَ خانه هایِ جور شُده دِستِ اِنسانِ زندگی نَموکنه. اُمُو رَقْمیکِه پَیغمبرِ نَوشته کده:

^{۴۹} خُداوند مُوگه:

”آسمو تَخْتِ مه اَسْتِه و زمی تَی پَیی مه.

چی رَقْمِ خانه بَلدِه مه آباد مَونید یا چی رَقْمِ جای بَلدِه اِستراحتِ مه؟

^{۵۰} آیا پَگِ امزیا ره دِستِ خودِ مه جور نَکده؟“

^{۵۱} آیِ مَرْدُمایِ سَرکَشِ که دِلِ ها و گوشایِ شُمو ناخْتنه اَسْتِه! شُمو همیشه رَقْمِ بابَه کَلونایِ خُو قد رُوحِ اَلْقُدسِ مُخالِفَتِ مَونید. ^{۵۲} کُدمِ پَیغمبرِ بُوْدِه که از دِستِ بابَه کَلونایِ شُمو آزار-و-

أَذَيْتَ نَدِيدَهُ بَشَه؟ أُونَا كَسَاي رَه كَه دَ بَارِه اَمْدُونِ اَمْرُو شَخْصِ عَادِلِ پِيشْگُوبِي مُوَكْدِ،
كُشْتِ. وَ دَ اِي زَمَانِ شُمُو مَرْدُمِ دَ اَمْرُو شَخْصِ خِيَانَتِ كَدِيدِ وَ اُو رَه دَ قَتْلِ رَسَنَدِيدِ.^{۵۳}
اَمْچَنَانِ شُمُو شَرِيعَتِ خُدا رَه كَه دَ وَسِيْلَه مَلَايِكَه هَا حَاصِلِ كَدِيدِ، اَزُو اِطَاعَتِ نَكَدِيدِ.”

۵۴ قَدْ شَنِيدُونِ اَمْرِي تَوْرَا اُونَا عَدْرِ قَارِ شُدْ وَ دَ بِلَه اِسْتِيْفَانِ دَنْدُو خَيِي مُوَكْدِ. ^{۵۵} مَكَمِ
اِسْتِيْفَانِ پُرِ اَز رُوحِ اَلْقُدْسِ، رُويِ خُو رَه سُونِ اَسْمُو كَدَه جَلَالِ خُدا وَ عِيْسَى رَه كَه دَ دِسْتِ
رَاسْتِ خُدا اَيْسْتَه بُوَد، دِيدِ ^{۵۶} وَ كُفْتِ: ”تُوخِ كُنِيْدِ، اَسْمُو وَازِ شُدَه وَ «بَاچَه اِنْسَانِ» رَه كَه
دَ دِسْتِ رَاسْتِ خُدا اَيْسْتَه يَه، مِيْنَكُرْمِ.”

۵۷ دَ اُو غَيْتِ اُونَا دَ اَوَازِ بِلَنْدِ چِيغِ زَدَه گُوشَايِ خُو رَه بَنْدِ كَدِ وَ پِگِ شِي يِگْدِسْتِ شُدَه دَ سِرِ
اَزُو حَمْلَه كَدِ ^{۵۸} وَ اُو رَه اَزِ شَارِ بُرِ كَدَه سَنَكْسَارِ كَدِ. كَسَايِ كَه دَ ضِدِ اِسْتِيْفَانِ شَاهِدِي
دَدُدِ، چَپَنِ هَايِ خُو رَه دَ پِيشِ پَايِ يِگِ جُوَانِ دَ نَامِ شَائُوْلِ اَيْشْتِ.

۵۹ دَ حَالِيَكَه اُونَا اِسْتِيْفَانِ رَه سَنَكْسَارِ مُوَكْدِ، اُو دُعَا كَدَه كُفْتِ: ”يَا مَوْلَا عِيْسَى، رُوحِ مَرَه
قَبُوْلِ كُو.“ ^{۶۰} پَسِ اُو زَانُو زَدِ وَ دَ اَوَازِ بِلَنْدِ چِيغِ زَدَه كُفْتِ: ”اَيِ خُداوَنْدِ، اِيِ گُناه رَه دَ
حِسَابِ اَمْزِيَا نَكِيْر!“ وَخْتِيَكَه اِيِ گِپِ رَه كُفْتِ دَمِ شِي بُرِ شُدِ.

۱ و شائول د قتلِ استيفان رضايَتِ دده بُوَد.

دَمَزُو رُوز آزار-و-اَدِيَتِ سَخْت دَ خِلَافِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَايِ اُورْشَلِيمِ شُرُوعِ شُدُ و تَمَامِ اِيْمَانْدَارَا بَغَيْرِ اَز رَسُوْلَايِ عِيْسَى مَسِيحِ دَ مَنْطِقَه هَايِ يَهُودِيَه و سَامِرَه تِيْتِ پَرَكِ شُد. ^۲ چنډ نفر اَز مَرْدَايِ پَرهِيْزگار-و-خُداترس جِنَازه اِسْتِيْفَان رَه خَاك كَد و بَلْدَه شِي مَاتَمِ كُتَه گِرِفْت. ^۳ مگم شائول جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا رَه سَخْت عذاب مُوكَد و خَانَه دَ خَانَه گَشْتَه، خَاْتُونُو و مَرْدَا رَه كَشِيْدَه دَ بَنْدِي خَانَه پورته مُوكَد.

رسيډون خوشخبري دَ مَرْدَمِ سَامِرَه

^۴ پس اِيْمَانْدَارَايِ كِه تِيْتِ پَرَكِ شُدَه بُوَد، دَ هَر جَايِ كِه مَوْرَفْتِ كَلَامِ رَه تَعْلِيمِ مِيْدَد. ^۵ فِيلِيْپُس دَ شَارِ سَامِرَه رَفْت و نِجَاتِ عِيْسَى مَسِيحِ رَه دَ مَرْدَمِ اُونَجِي اِعْلَانِ كَد. ^۶ وختِيكه مَرْدَمِ تورايِ فِيلِيْپُس رَه شَنِيد و مُعْجِزَه هَايِ رَه كِه اُو اِنْجَامِ مِيْدَد هُوَش كَد، پگ شِي دَ دِقَّتِ دَ تورايِ شِي تَوَجُه كَد، ^۷ چُون جِنِيَاتِ اَز جَانِ غَدْرِ كَسَايِ كِه جِنْدِي بُوَد، دَ آوازِ بَلَنْدِ چِيغِ زَدَه بُرُ شُد و خِيْلِي اَدْمَايِ شَل و لَنْگِ شَفَا پِيْدَا كَد. ^۸ اَزِي خَاظِرِ خَوْشِي كُتَه دَ اُو شَارِ پِيْدَا شُد.

^۹ دَ اُونَجِي يِگِ اَدَمِ دَ نَامِ شِمْعُونِ بُوَد كِه اَز وختايِ گَاهِ دَ امزُو شَارِ جَاډُوگَرِي مُوكَد و مَرْدَمِ سَامِرَه رَه دَ حَيْرَتِ اَنْدَخْتُد و خُودِ رَه اَدَمِ بَزْرَكِ نِشُو مِيْدَد. ^{۱۰} پگِ مَرْدَمِ سَامِرَه اَز رِيْزَه گِرِفْتَه تَا كُتَه دَزُو گُوشِ مِيْدَد و مُوگَفْت: "اِي اَدَمِ نَمُونَه قُدْرَتِ امزُو خُدَايِ اَسْتَه كِه 'قُدْرَتِ بَزْرَكِ' نَامِ دَرَه." ^{۱۱} "اونا دَزُو سَخْتِ تَوَجُه دَشْت، چُون غَدْرِ وختِ مُوشُد كِه اونا رَه

قد جادوگری خُو دَ حَیْرَتِ اَنَدَخْتِه بُود. ^{۱۲} مگم وختی اونا دَ خوشخبری فیلیپس که او دَ باره پادشاهی خُدا و نام عیسی مسیح اعلان کد ایمان اُورد، مَرِدا و خاتونوی ازوا غُسلِ تعمید گرفت. ^{۱۳} حتی خود شمعون ام ایمان اُورده غُسلِ تعمید گرفت و بعد ازو قد فیلیپس مند و از دیدون مُعجزه ها و کارای پُر قدرت که انجام دده مُوشد حَیرو مندَد.

^{۱۴} وختیکه رسولاً دَ اورشلیم شنید که مردَمِ سامره کلامِ خُدا ره قَبُول کده، اونا پترس و یوحنا ره پیش ازوا رَی کد. ^{۱۵} اونا که دَ اونجی رسید، بلده ایماندارا دُعا کد تا روح اَلْقُدس ره حاصل کُنه، ^{۱۶} چراکه روح اَلْقُدس تا اُو غَیْت دَ هیچ کُدم ازوا نازل نَشُدَد و اونا فقط دَ نامِ مولا عیسی غُسلِ تعمید گرفته بُود و بس. ^{۱۷} پس پترس و یوحنا دِستای خُو ره دَ بله ازوا اِشت و اونا ام روح اَلْقُدس ره حاصل کد. ^{۱۸} وختی شمعون دید که قد اِشتون دِستای رسولاً روح اَلْقُدس بخشیده مُوشه، او دَ پیش ازوا پیسه اُورده ^{۱۹} گفت: ”ای قدرت ره دَز مه ام بَدید، تا دَ بله هرکسی که ما دِست بیلم اُو روح اَلْقُدس ره حاصل کُنه.“ ^{۲۰} پترس دَ جواب شی گفت: ”پیسه تُو قد خود تُو قتی نابود شُنه، چُون تُو فکر کدی که بَخَشِش-و-نِعمتِ خُدا دَ پیسه خریده مُوشه! ^{۲۱} تُو دَزی باره هیچ حِصّه و تقسیم نَدَری، چراکه دِل تُو دَ حُضُورِ خُدا راست نییه. ^{۲۲} پس، ازی شرارت خُو توبه کُو و از خُدا درخاست کُو تا شاید امی نِیْتِ ناپاکِ دِل تُو بخشیده شُنه، ^{۲۳} چُون ما مینگرم که تُو دَ تلخی حسادت و دَ چنگِ گناه گرفتار آستی.“ ^{۲۴} شمعون دَ جواب شی گفت: ”شمو بلده مه دَ پیش خُداوند دُعا کُنید تا چیزای ره که دَ باره مه گُفتید دَ بله مه نیه.“ ^{۲۵} پس پترس و یوحنا

بعد از شاهدهی دَدو و کُفتونِ کلامِ مَولا عیسی، ازونجی پس طرفِ اورشَلیمِ رَبی شُد و دَ
بَینِ راهِ دَ غَدَرِ آغیلایِ سامِرِه خوشخبری ره اِعلانِ کد.

فِیلِیُپس و حَبشی

^{۲۶} اوخته یگِ مَلایکه خُداوند دَ فِیلِیُپسِ کُفت: ”باله شُو و سُونِ جَنُوبِ بورُو، دَ امزُو راهِ
بِیابونی که از اورشَلیمِ طرفِ مَنطِقَه غَزِه مورِه.“ ^{۲۷} پس او باله شُدِه رَبی شُد. دَمزُو راهِ
یگِ آدَمِ اِتیوپیایِ که خِدمتگارِ دربارِ کَندا که مَلِکِه اِتیوپیایِ بُود، سَفرِ مُوکد؛ او یگِ شَخصِ
قُدرتمَندِ و مَسئُولِ تَمَامِ خَزانِه های کَندا که بُود. او بَلدِه عِبادتِ دَ اورشَلیمِ اَمَدُ ^{۲۸} و پس
سُونِ و طَن خُو مورَفت. او دَ گاڈی خُو شِشْتِه کِتابِ اِشعیا نَبی ره خاندِه رَبی بُود. ^{۲۹} دَ امزُو
غَیتِ رُوحِ اَلقُدسِ دَ فِیلِیُپسِ کُفت: ”دَ نَزْدِیکِ امزُو گاڈی بورُو و خود ره دَزُو بَچسپِن.“
^{۳۰} پس فِیلِیُپسِ دَوِیدِه نَزْدِیکِ رَفت و شَنِید که از کِتابِ اِشعیا نَبی میخانِه. اوخته از شی
پُرسانِ کد: ”آیا چیزی ره که میخانِی مُوفامی؟“ ^{۳۱} او دَ جوابِ شی کُفت: ”چَطورِ مِیتَنم
بُفامم، اگه کس مَرِه راهنُمایی نَکُنِه؟“ اوخته او از فِیلِیُپسِ خاهِشِ کد که دَ گاڈی سوار
شُنِه و دَ پَالوی شی بَشینِه. ^{۳۲} جای ره که از کِتابِ مُقَدَّسِ میخانَد، اینی بُود:

”او رَقمِ گوسپو اَلی دَ کُشتارگاهِ بُردِه شُد

و رَقمِ بارِه که دَ پِیشِ مالِکلگرِ چُپِ مِیشینِه،

أُو دَان خُو ره واز نَكد و چُپ شِشت.

^{۳۳} أُو حَقِير حِسَاب شُد و حَقِ اَزُو اَز شِي گِرِفْتِه شُد.

كِي مِيتَنِه اَز نَسْلِ اَزُو توره بُگِيه،

چِراكه زِنْدَكِي شِي اَز رُوِي زَمِي گِرِفْتِه شُد.

^{۳۴} خِدْمَتگَارِ دَرِبَارِ اَز فِيلِيپُّس پُرْسَان كَد: "لُطْفاً دَز مِه بُگِي كِه اَمِي چِيْزَا رِه پِيْغْمِبَرِ دَ بَارِه خُود خُو كُفْتِه يَا دَ بَارِه كُدَم كَسِ دِيْگِه؟" ^{۳۵} اُوخْتِه فِيلِيپُّس دَان خُو رِه واز كَد و اَمْرُو جَاي كِتَابِ مُقَدَّسِ شُرُوع كَدِه خُوشخَبْرِي دَ بَارِه عِيْسَى رِه دَزُو كُفْت. ^{۳۶} پَس دَ حَالِيكِه اُونَا دَ رَاه

رِيِي بُود دَ يِگ نُوْرِ اُو رَسِيْد و خِدْمَتگَارِ دَرِبَارِ كُفْت: "اِيْنِه، دَ اِيْنَجِي اُو اَسْتِه. اِيَا مَا

نَمِيْتَنُم غُسْلِ تَعْمِيْدِ بَكِيْرُم؟" ^{۳۷} [فِيلِيپُّس كُفْت: "اَكِه قَد تَمَامِ دِلِ اِيْمَانِ بِيْرِي هِيْچ مَانِعِي

وَجُودِ نَدْرِه." اُو جَوَابِ دَد: "مَا اِيْمَانِ دَرُم كِه عِيْسَى بَاچِه خُدا اَسْتِه."] ^{۳۸} پَس خِدْمَتگَارِ

دَرِبَارِ اَمْرِ كَد كِه گَاډِي رِه اِيْسْتِه كَنِه. اُوخْتِه هَر دُوِي شِي يِعْنِي فِيلِيپُّسِ و خِدْمَتگَارِ دَرِبَارِ دَ

مَنِه اُو رَفْتِ و فِيلِيپُّسِ اُو رِه غُسْلِ تَعْمِيْدِ دَد. ^{۳۹} وختِيكِه اُونَا اَز اُو بُر شُد، اُولْغَتْلِه رُوحِ

خُداوَنْدِ فِيلِيپُّسِ رِه غَيْبِ كَدِ و خِدْمَتگَارِ دَرِبَارِ دِيْگِه اُو رِه هُوشِ نَكَد، و لِه قَد خُوشِي كَلُو

دَ رَاهِ خُو رَفْت. ^{۴۰} مَكَمِ فِيلِيپُّسِ دَ شَارِ اَشْدُودِ دِيْدِه شُد و دَ بَيْنِ رَاهِ دَ هَر شَارِي كِه مِيْرَسِيْدِ

دَ مَرْدُمِ خُوشخَبْرِي مِيْدَدِ تَا اِي كِه دَ شَارِ قِيْصَرِيَه رَسِيْد.

۹ دَمَزُو غَيْتِ شَائُولِ هِنُوزِ پَيْرَوَايِ مَوْلَا عَيْسَى رِه تَهْدِيدِ مُوَكِدِ كِه اُونَا رِه مُوَكُشِه. اُو دَ دِيرِ پيشوایِ بزرگِ رفته^۲ اَزُو دَ سِرِ تَمَامِ عِبَادَتِ خَانِه هَايِ شَارِ دَمِشَقِ خَطِ طَلَبِ كَدِ تَا پَيْرَوَايِ رَاهِ مَوْلَا عَيْسَى رِه كِه دَ اُونَجِي پيدا مُوشُد، چي مَرَد، چي خَا تُو، دِسْتِگِيرِ كَدِه دَ اَوْرُشَلِيمِ بِيرِه. ^۳ دَ حَالِيَكِه شَائُولِ مَوْرَفَتِ وَ دَ دَمِشَقِ نَزْدِيَكِ مُوشُد، اَوْلَعْتَلِه يِگِ نُورِ اَزِ اَسْمُو دَ گِرْدِ شِي بَلَقْدِه كَد. ^۴ اُو دَ زَمِي اَفْتَدِ وَ يِگِ اَوَازِ رِه شَنِيدِ كِه دَزُو كُفْت: ”شَائُولِ، شَائُولِ، چِرَا مَرِه اَزَارِ-وَ-اَذِيَتِ مُوَكْنِي؟“ ^۵ اُو پُرْسَانِ كَد: ”صَاحِبِ، تُو كِي اَسْتِي؟“ جَوَابِ اَمَد: ”مَا عَيْسَى اَسْتُم، اَمُو كِه تُو اُو رِه اَزَارِ-وَ-اَذِيَتِ مُوَكْنِي. ^۶ اَلِي بَالِه شُو وَ دَ شَارِ بُوْرُو. دَ اُونَجِي دَزِ تُو كُفْتِه مُوشِه كِه چي بَايدِ بُكْنِي.“

^۷ هَمَسَفْرَايِ شَائُولِ مَو شُدِه حَيْرُو مَنَدُد، چِرَاكِه اُونَا اَوَازِ رِه مِيشِنِيد، مِگَمِ هِيچِ كَسِ رِه نَمِيدِيد. ^۸ وَخْتِيَكِه شَائُولِ اَزِ زَمِي بَالِه شُد، اُو چِيْمَايِ خُو رِه وَازِ كَد، مِگَمِ هِيچِ چِيْزِ رِه نَمِيدِيد. پَسِ هَمَسَفْرَايِ شِي اَزِ دِسْتِ اَزُو گِرْفَتِ وَ اُو رِه كَوْتَلِ كَدِه دَ دَمِشَقِ بُرْد. ^۹ بَلْدِه سِه رُوْزِ چِيْمَايِ اَزُو دِيدِ نَدَشْتِ وَ اُو نَه چِيْزِي خُوْرَدِ وَ نَه اَمِ وَچِي كَد. ^{۱۰} دَ دَمِشَقِ يِگِ پَيْرُو عَيْسَى دَ نَامِ حَنَانِيَا زِنْدِگِي مُوَكِد. مَوْلَا عَيْسَى دَ خَاوِ دَزْشِي ظَاهَرِ شُدِه كُفْت: ”اَيِ حَنَانِيَا.“ جَوَابِ شِي كُفْت: ”اَمْرُ كُو، يَا مَوْلَا.“ ^{۱۱} وَ مَوْلَا دَزُو كُفْت: ”بَالِه شُو، دَ كُوچِه بُوْرُو كِه نَامِ شِي «سِيدِه» اَسْتِه وَ دَ خَانِه يَهُودَا كَسِي رِه دَ نَامِ شَائُولِ اَزِ شَارِ

طَرَسُوس پُرسان کُو. امی آلی اُو مَشْغُولِ دُعا آسته ^{۱۲} و اُو دَ خاو خُو دیدِه که یگ نفر دَ نام حنایا مییه و دِست خُو ره دَ بِلِه اَزو میله تا اُو دُوباره بِنیا شُنه. ^{۱۳} ”حنایا کُفت: ”یا مَولا، ما از غَدَر کسا شِنیدیم که ای آدم دَ سِرِ مُقَدَّسینِ اَزتو دَ اورشَلیم کَلو ظَلَم کده. ^{۱۴} و آلی از طرفِ پیشوایونِ عالی مقامِ اختیار پَیدا کده دَ اینجی اَمده تا تمامِ کسای که نام تُو ره بَگیره، اونا ره دِستگیر کُنه. ^{۱۵} ”مگم مَولا دَزو کُفت: ”خیره، بورو، چراکه ما اُو ره اِنْتِخاب کدیم تا یگ وسیله جور شُنه و پیغام مَره دَ مردُمِ غَیرِ یهُود و دَ پادشایو و ام دَ بَنیِ اِسْرائیل برسنه. ^{۱۶} ما دَزو نِشو مِیدیم که بلده نام مه چِیقس باید رَنج-و-زَحمت بَکشه.“

^{۱۷} اوخته حنایا رفته دَ خانِه یهُودا داخِل شُد و دِست خُو ره دَ بِلِه شائول ایشته کُفت: ”شائول برار، وختیکه تُو اِیسو میمدی مَولا عیسی دَ بَینِ راه دَز تُو ظاهر شُد. اُو مَره رَیی کده تا که تُو دُوباره بِنیا شُنی و از روح اَلْقُدس پُر شُنی.“ ^{۱۸} دَ امزو لَحظه یگو چیز رقمِ پرده آلی از چیمای شائول تاه پَربِد و اُو دُوباره بِنیا شُد. اوخته اُو باله شُدِه غُسلِ تَعْمیدِ گِرِفت. ^{۱۹} بعد اَزو اُو نان خورده قُوتِ گِرِفت و بلده چند روز قد پَیروایِ عیسی مَسیح دَ دَمِشَق مَند. ^{۲۰} اُو فوراً دَ عِبادت خانِه های یهُودیا رفت و وَعَظ کد که عیسی واقِعاً باچه خُدا آسته. ^{۲۱} کسای که تورای اَزو ره مِیشِنید مَو شُدِه حَیرو مومند و مَوکُفت: ”آیا ای اُمو

کسی نییه که دَ اورشَلیم کسای ره که نامِ عیسی ره مِیگِرِفت، تباه مَوکد؟ و آلی ام دَ اینجی نَمده تا اونا ره دِستگیر کده دَ پیشِ پیشوایونِ عالی مقام بُره؟“ ^{۲۲} مگم شائول قُدرتِ بیان شی روز دَ روز کَلو موشُد و قد دَلیلای زیاد یهُودیای دَمِشَق ره بَند اَندخته

ثبوت مُوکد که عیسیٰ اُمُو مسیحِ وعده شُده آسته. ^{۲۳} بعد از چند وخت یهُودیا نقشه کشید که اُو ره بُکشه. ^{۲۴} ولے شائول از نقشه ازوا خبر شد. اونا دَ درگه های شار شاو و روز پیره مُوکد تاکه اُو ره گِرَفته از بین بُبره. ^{۲۵} لیکن یارای شی اُو ره شاو دَ منَه یگ سَبَد ایشته از دیوالِ شار تاه کد. ^{۲۶} وختیکه شائول دَ اورشَلیم رسید، اُو میخواست که قد دیگه یارا یگجای شنه، مگم پگِ ازوا ازو ترس خورد، چُون باورِ نَمُوکد که اُو واقعا پیرِوِ عیسیٰ شُده بشه. ^{۲۷} لیکن بَرَنابا اُو ره گِرَفته دَ پیشِ رَسُولا بُرد و بلده ازوا نقل کد که چطور اُو دَ راهِ دَمِشَق مَولا عیسیٰ ره دیده و مَولا چطور قد ازو توره گُفته و اُو دَ چی دلیری دَ نامِ عیسیٰ توره گُفته. ^{۲۸} اوخته شائول قد ازوا یگجای شد و دَ اورشَلیم رفت و آمد دَشت و دَ دِلاوَری دَ نامِ مَولا عیسیٰ وَعَظ مُوکد. ^{۲۹} اُو قد یهُودیای یونانی زبو بَحْث و گُفتُگوی مُوکد، مگم اونا دَ تلاشِ کُشتون شی بُود. ^{۳۰} وختیکه ایماندارا خبر شد، اونا اُو ره دَ شارِ قِیصریه بُرد و از اُونجی دَ شارِ طَرَسُوس رَبی کد.

^{۳۱} پس جماعتِ ایماندارا دَ سرتاسرِ یهُودیه، جلیلیه و سامِره صلح-و-آرامش پیدا کد. اونا دَ ایمان خُو قوی شُده دَ خداترسی زندگی مُوکد و دَ کومکِ روحِ اَلْقُدسِ تعدادِ ازوا کَلو شُده مورفت.

سَفَرِ پِترُس

^{۳۲} پِترُس دَ تمامِ منطقه ها سَفَرِ مُوکد و اُو دَ پیشِ مُقَدَّسینی که دَ شارِ لِدَه زندگی مُوکد ام

۳۳. دَ اُونجی اُو یگ آدم ره دَ نام اینیاس دید که اُو مُدَتِ هشت سال فَلج و دَ جاگه اُفتده بُود. ۳۴ پترُس دَزو کُفت: ”اینیاس، عیسیٰ مسیح تُو ره شفا میدیه. باله شو، جاگه خُو ره جَم کُو. ” و اُو دِستی از جاگه خُو باله شد. ۳۵ از دیدون اینیاس تمام مردمای شارِ لِدّه و منطقه شارون سُونِ مولا عیسیٰ رُوی اُورد.

۳۶. دَ شارِ یافا یگ خاتونِ ایماندار دَ نامِ طَبِیتا بُود که دَ زبونِ یونانی اُو ره دورکاس یعنی ”آهو” مَوکُفت. اُو خاتو غدر نیکوکار بُود و هر غیت خیرات میدد. ۳۷ دَ امزو روزا طَبِیتا ناجور شده مُرد و جَسَد شی ره غُسل دده دَ یگ باله‌خانه ایشْت. ۳۸ ازی که شارِ لِدّه دَ نزدیکِ شارِ یافا بُود، پیروای عیسیٰ دَ یافا شنید که پترُس دَ شارِ لِدّه آسته. پس اونا دُو نفر ره رِبی کد تا ازو خواهش کُنه و بُگه که هر چی زودتر دَ پیشِ ازمو بییه. ۳۹ اوخته پترُس باله شده قد ازوا رِبی شد. وختیکه دَ اُونجی رسید اُو ره دَمزُو باله‌خانه بُرد. دَ اُونجی تمام خاتونوی بیوه چخرا کده دَ گِردِ پترُس جَم شد و پیرونا و دیگه کالای ره که دورکاس دَ دورونی که قد ازوا بُود دوختد، دَزو نشو میدد. ۴۰ مگم پترُس پگِ ازوا ره از اُتاق بُر کد و زانو زده دُعا کد و رُوی خُو ره سُونِ جنازه کده کُفت: ”طَبِیتا، باله شو. ” اوخته اُو چیمای خُو ره واز کد و امی که پترُس ره دید، رُست شده شِشت. ۴۱ پترُس از دِست شی گِرِفته اُو ره دَ سرِ پای شی ایسته کد و بعد ازو مُقَدَّسین و خاتونوی بیوه ره کُوی کده اُو ره زنده دَزوا تسلیم کد. ۴۲ ای خبر دَ سراسرِ یافا تیت شد و غدر نفرا دَ مولا عیسیٰ ایمان اُورد. ۴۳ دَ حینِ زمانِ پترُس بلده روزای کلو دَ یافا قد شمعونِ چرمگر مند.

صاحبِ مَنْصَبِ رُومِي پَيْرِوِ عيسِيٰ مَسِيحِ مَوْشِه

۱۰ دَ شَارِ قَيْصَرِيه يِگِ آدَمِ دَ نَامِ كَرْنِيلْيُوسِ زِنْدَگِي مَوْكِدِ كِه يِكِي از قَوْمَنَدَانَايِ فِرْقَه رُومِي دَ نَامِ فِرْقَه اِيتَالِيَايِي بُوَد. ^۲ اُو قَد تَمَامِ خانَوَارِ خُو پَرهِيَزگارِ و خُداتَرَسِ بُوَد و دَ مَرْدَمِ كَلو خَيْرَاتِ دَدِه هِر وَخْتِ دَ پيشگاهِ خُدا دُعا مَوْكِد. ^۳ اُو يِگِ رُوزِ نَزديكِ سَاعَتِ نُهَمِ رُوزِ، دَ عَالَمِ خَاوِ يِگِ مَلَايِكَه خُدا رِه بَرَمَلَا دِيَدِ كِه پيشِ شِي اَمَدِه كُفْت: "اَيِ كَرْنِيلْيُوسِ."

^۴ كَرْنِيلْيُوسِ قَد تَرَسِ-و-لَرزِ سُونِ اَزو تُوخِ كَدِه كُفْت: "چِي اَمَرِ اَسْتِه، صَاحِبِ؟" اُو دَ جَوَابِ شِي كُفْت: "دُعا هَا و خَيْرَاتِ تُو دَ حُضُورِ خُدا دَ عَالَمِ بَالِه دَ عِنِوانِ ياداوَرِي رَسِيَدِه. ^۵ اَلِي چِنْدِ نَفَرِ رِه دَ شَارِ يَافَا پُشْتِ شِمَعُونِ كِه مَشهُورِ دَ پِتْرُسِ اَسْتِه رِي كُو. ^۶ اُو دَ پيشِ شِمَعُونِ چَرْمَگرِ كِه خانِه شِي دَ لَبِ دَرِيَا اَسْتِه، مِهْمُوِيَه. ^۷ وَخْتِي اَمُو مَلَايِكَه كِه قَد اَزو توره مَوْكُفْتِ غَيْبِ شُد، كَرْنِيلْيُوسِ دُو نَفَرِ از خِدْمَتگاراِي خُو رِه قَد يِگِ عَسْكَرِ پَرهِيَزگارِ كِه از جُمْلِه حاضِرِباشايِ شِي بُوَد، كُوِي كَد ^۸ و تَمَامِ چِيْزا رِه دَزوا بِيانِ كَدِه اونا رِه دَ يَافَا رِي كَد.

^۹ رُوزِ دِيگِه شِي دَ حَالِيكِه اونا سَفَرِ مَوْكِدِ و دَ شَارِ نَزديكِ مَوْشُد، پِتْرُسِ سَاعَتِ شَشَمِ دَ بَلِه بامِ خانِه بُر شُد تا دُعا كُنِه. ^{۱۰} اُو گُشْنِه شُد و مِيخاسْتِ كِه يِگُو چِيْزِ بُوخوره. مَگَمِ دَ حَالِيكِه نانِ تِيارِ مَوْشُد، دَ بَلِه اَزو خَاوِ اَمَد. ^{۱۱} اوخْتِه اُو دِيَدِ كِه اَسْمُو واز شُد و يِگِ چِيْزِ رَقْمِ دِسْتَرخُونِ كُتِه كِه از چَارِ شِنِگِ شِي گَرِفْتِه شُد تا شُدِه دَ بَلِه زَمِي اَمَد. ^{۱۲} دَ مَنِه اَزو هِر

رقم چارپایا و خزندگون زمی و پرندگون هوا موجود بود. ^{۱۳} اوخته او یگ آواز ره شنید که گفت: "ای پترس باله شو، حلال کو و بخور." ^{۱۴} مگم پترس گفت: "نه خداوندا، چون ما هرگز چیزای ناپاک و حرام ره نخوردیم." ^{۱۵} دفعه دوّم امو آواز دزشی گفت: "چیزی ره که خدا پاک جور کده، تو او ره حرام نگی." ^{۱۶} ای واقعه سه دفعه تکرار شد و امو دسترخو یگ دم پس د آسمو برده شد.

^{۱۷} د حالیکه پترس د باره معنای امزو خاو که دیدد چورت میزد، نفرای ره که کرنیلیوس ری کده بود خانه شمعون چرمگر ره پالیده د دان درگه شی رسید. ^{۱۸} اونا کوی کده پُرسان کد: "آیا شمعون مشهور د پترس د امینجی مهمویه؟" ^{۱۹} د حالیکه پترس هنوز د باره خاو خو چورت میزد، روح القدس دزو گفت: "اونه، سه نفر تو ره طلب مونه. ^{۲۰} باله شو، تا بورو و از رفتو قد ازوا دل-و-نادل نشو، چراکه ما اونا ره ری کدیم." ^{۲۱} پترس تا شده د پیش امزو نفرای رفت و گفت: "ما امو کس استم که شمو موبالید. شمو از چی خاطر د اینجی آمدید؟" ^{۲۲} اونا د جواب شی گفت: "کرنیلیوس قومندان رومی که یگ آدم نیکوکار و خداترس و د بین تمام قوم یهود مُحترم استه، مو ره ری کده. چون یگ ملایکه مقدس دزو هدایت دده که پشت از تو نفر ری کنه تاکه تو د خانه ازو بییی و او تورای تو ره بشنوه." ^{۲۳} اوخته پترس اونا ره دعوت کده دمزو خانه مهمو کد.

صباح شی قد ازوا سون قیصریه ری شد و چند نفر از برارای ایماندار یافا ام قد ازو قتی

رفت^{۲۴} و اونا روزِ دِيگه شی دَ قيصَريه رسيد. گرنيليوس قوما و دوستای نزدیک خور ره کوی کده بود و پگ شی چيم دَ راهِ ازوا بود.^{۲۵} وختیکه پترس دَ منه خانه رفت، گرنيليوس قد شی روی دَ روی شد و خود ره دَ بله پای شی اندخته او ره پرستش کد.^{۲۶} مگم پترس او ره باله کد و گُفت: ”ايسته شو، ما خود مه ام یگ انسان آستم.“^{۲۷} اوخته پترس قد ازو توره گُفته داخل رفت و دید که دَ اونجی کلو نفر جم آسته.^{۲۸} پترس دزوا گُفت: ”خودون شمو میدنید که بلده شخص يهودی روا نییه که قد غیر يهودی شست-و-برخاست کنه. مگم خدا دَ خاو دَ ز مه نشو دد که هیچ کس ره باید ناپاک یا نجس نکیم.^{۲۹} امزی خاطر وختیکه شمو پشت مه نفر ربي کدید، ما بے چون-و-چرا آمدم. آکو بگید که بلده چیزخيل مره طلب کدید؟“^{۳۰} گرنيليوس دَ جواب شی گُفت: ”چار روز پیش دَ امزی ساعت، ساعت نهم ما دَ خانه خو دزو دُعا موکدم که اولغتله یگ آدم قد کالای نورانی روی دَ روی مه ايسته شده^{۳۱} دَ ز مه گُفت: ’آی گرنيليوس، دُعاي تو شنیده شده و خيرات تو دَ حضورِ خدا يادآوری شده.^{۳۲} آلی چند نفر ره دَ يافا ربي کو و شمعون ره که مشهور دَ پترس آسته کوی کو که دَ اینجی بيه. او دَ خانه شمعون چرمگر که دَ لب دریا آسته مهمو يه.^{۳۳} پس فوری دَ پشت تو نفر ربي کدم و تو لطف کده آمدی. آلی پگ مو دَ حضورِ خدا جم شدی تا تمام چیزای ره که خداوند دَ ز تو گُفته، مو بشنوی.“

^{۳۴} اوخته پترس دان خور ره واز کد و گُفت: ”ما واقعا پي بُردم که خدا سیاه اسپي جدا نموکنه،^{۳۵} بلکه از هر ملت هر کسی که از خدا بترسه و کار نیک کنه، دَ پیش ازو قبول

مُوشه. ^{۳۶} شُمو از کلامی که خُدا دَ بَنی اِسرائیل رَبی کده باخبر اَستید، یعنی از خوشخبری
 صُلح-و-آرامشِ که دَ وِسیله عیسیٰ مَسیح اِعلان شُد. اَو مَولای پَگ اَسته. ^{۳۷} شُمو از
 تورای که دَ سراسرِ مَنتِقه یَهُودیه وَاقع شُدِه خَبر دَرید، از تورای که از مَنتِقه جِلیلیه
 شُروع شُد، بعد ازی که یحییٰ دَ مَرْدَم اِعلان کد که غُسلِ تَعْمید بَگیره. ^{۳۸} و ام شُمو
 مِیدَنید که چَطور خُدا عیسیٰ ناصری ره قد روح اَلقُدس و قُدرت مَسیح تَعیین کد و چَطور
 عیسیٰ دَ چارطَرف رفته کارِ نیک کد و تمامِ کسای ره که دَ زَیرِ شِکَنجِه اِبلیس بُود شفا
 دَد، چُون خُدا قد اَزو بُود. ^{۳۹} مو شَاهِدِ تمامِ کارای اَستی که اَو دَ مُلکِ یَهُودیه و دَ شارِ
 اورشَلیم اِنجام دَد. اونا اَو ره دَ رُوی صَلیب مِیخکوب کده کُشت، ^{۴۰} ولے دَ روزِ سِوَم خُدا
 اَو ره زنده کد و دَ مَرْدَم ظاهِر کد. ^{۴۱} مَگم نَه دَ پَگِ مَرْدَم، بَلکِه فقط دَ شَاهدای که از گاه
 خُدا اونا ره اِنتِخاب کده بُود، یعنی دَز مو که بعد از دُوباره زنده شُدون شی از مُرده ها قد
 اَزو خوردی و وُچی کدی. ^{۴۲} و اَو دَز مو وُظیفه دَد که دَ مَرْدَم موعِظه کنی و شَاهدی بَدی
 که اَو اَمو اَسته که خُدا اَو ره قاضی زنده ها و مُرده ها تَعیین کده ^{۴۳} و دَ باره اَزو تمامِ
 پیغمبرا شَاهدی دَدِه که هر کسی که دَزو ایمان بیره، گُناهای شی دَ نامِ اَزو بخشیده
 مُوشه.

^{۴۴} تورای پَترُس هنوز خلاص نَشده بُود که روح اَلقُدس دَ تمامِ کسای که پیغام ره شَنید،
 نازل شُد. ^{۴۵} ایماندارای یَهُودی که قد پَترُس اَمده بُود حَیرو مَند، چراکه نِعمتِ روح اَلقُدس
 حتی دَ غَیرِ یَهُودیا ام دَدِه شُد، ^{۴۶} چُون اونا مِیشَنید که امی غَیرِ یَهُودیا دَ زِبنای مُختَلِف

خُدا ره ستایش مُوكد. اوخته پترُس كُفت: ^{۴۷} ”آيا كسى مپتنه امى نفرا ره از كُرفتونِ غُسلِ تعميد دَ او منع كُنه، امى كساي ره كه رقمِ ازمو آلى روحِ اُلُقُدس ره حاصل كده؟“ ^{۴۸} پس پترُس امر كد كه اونا دَ نامِ عيسى مسيحِ غُسلِ تعميد دده شُنه. اوخته اونا از پترُس خاهش كد كه چند روزِ ديگه قد ازوا بُمَنه.

پترُس دُوباره دَ اورشليم موره

۱ ۱ رسولا و ديگه براراي ايماندار كه دَ تمامِ منطقه يهوديه بُود، شنيد كه غير يهوديا ام كلامِ خدا ره قبول كده. ^۲ وختيكه پترُس دَ اورشليم رفت، ايمانداراي ختنه شده، دَ بله ازو اعتراض كده ^۳ كُفت: ”تو چرا دَ مينكلِ مرداي ناختنه رفتي و قد ازوا نان خوردي؟“ ^۴ اوخته پترُس قصه ره شروع كده دَ تفصيلِ دزوا بيان كد و كُفت: ^۵ ”يگ روز دَ شارِ يافا مَشغولِ دُعا بُوَدَم و دَ عالمِ خاو ديدَم كه يگ چيز رقمِ دسترخونِ كُنه كه از چار شنگ شى گرفته شُد، از آسمو تاه آمد و دَ پيشِ ازمه رسيد. ^۶ وختيكه خوب سُونِ ازو توخ كُدَم، ديدَم كه دَ منه شى چارپايي زمي، حيواناي درنده، خزندگو و پرندهگون هوا موجود بُود. ^۷ دَ اونجى يگ آواز ره شنيدَم كه مُوكُفت: ’اى پترُس باله شو، حلال كو و بخور.‘ ^۸ ليكن ما كُفتَم: ’نه خُداوندا، چُون ما هرگز چيزاي ناپاك يا حرام ره دَ دان خُو نَزديم.‘ ^۹ دَفِعَه دوَمِ امو آواز از آسمو آمده كُفت: ’چيزى ره كه خُدا پاك جور كده، تُو او ره حرام نَكى.‘ ^{۱۰} اى واقعه سبه دفعه تَكَرار شُد و بعد ازو پگِ چيزا دُوباره دَ آسمو بُرده شُد. ^{۱۱} دَمزُو غيت

دَ خانِه که ما مهمو بُوَدُم سِه نفر رسيد. اونا ره از شارِ قيصريه د پُشتِ ازمه ربي کُد.

^{۱۲} روح اَلْقُدس دز مه گُفت که بَدونِ چُون-و-چرا قد ازوا بورُم. امي شش برارِ ايماندار ام

قد ازمه قتي رفت و مو دَ خانِه امزو آدم داخل شُدِي. ^{۱۳} او بلده ازمو قصه کد که چطور

ملايکه ره ديد که دَ خانِه شي ايسته شُد و دزشي گُفت: 'چند نفر ره د يافا ربي کُوتا

شمعون ره که مشهور د پترس آسته، کوي کنه. ^{۱۴} او دز تو يگ پيغام ميره که تو و خانوار

تو د وسيله ازو نجات پيدا مُونيد. ^{۱۵} امي که شروع د توره گُفتو کدم، روح اَلْقُدس دزوا

نازل شُد، امو رقم که د شروع دز مو ام نازل شُدِه بُوَد. ^{۱۶} اوخته توره مولا د ياد مه آمد که

گُفته بُوَد: 'يحيى قد آو غُسلِ تعميد مِيدَد؛ مگم شمو قد روح اَلْقُدس تعميد دده موشيد. '

^{۱۷} پس اگه خُدا دزوا نِعْمَتِ روح اَلْقُدس ره بخشيدِه، امو رقم که دز مو د وختِ ايمان اُوردو

د مولا عيسى مسيح بخشيدُد، ما کي بُوَدُم که مانع کارِ خُدا موشُدُم؟ ^{۱۸} وختيکه اونا اي

چيزا ره شنيد، پگ شي چپ مند و خُدا ره ستايش کده گُفت: "پس خُدا د غير يهوديا ام

فرصت عطا کده تا توبه کنه و زندگي ابدی ره نصيب شنه."

ايمانداراي شارِ انطاقيه

^{۱۹} ايمانداراي که از خاطرِ آزار-و-آذيت بعد از مرگِ استيفان تيت پرک شُد، تا منطقه

فنيقيه، جزيره قبرس و شارِ انطاقيه رفت و پيغامِ عيسى مسيح ره بغير از يهوديا د هيچ

کس نگُفت. ^{۲۰} مگم چند نفر از ايمانداراي قبرس و شارِ قيروان د انطاقيه رفت و قد

یونانیا توره گُفته خوشخبری دَ باره مَولا عیسیٰ ره دَزوا رَسند. ^{۲۱} و دِسْتِ خُداوند قد ازوا بُود و تعدادِ کَلو ایمان اُورده پَیروای مَولا عیسیٰ جور شُد. ^{۲۲} ای خبر دَ گوشِ جماعتِ ایماندارا دَ اورشَلیم رَسید و اونا بَرنابا ره دَ اَنطَاقیه رَیی کد. ^{۲۳} وختیکه بَرنابا دَ اُونجی رَسید و نَتیجَه فِیض-و-بَرَکتِ خُدا ره دید، اُو خوشحال شُد و ایماندارا ره تشویق کد که از دِل و جان دَ مَولا وفادار بُمَنه، ^{۲۴} چُون اُو یگ آدمِ مَهرَبو و پُر از روح اَلقُدس و ایمان بُود. پس غَدر مَرْدُم دَ پَیروای مَولا عیسیٰ اِضافه شُد. ^{۲۵} بعد ازو بَرنابا دَ شارِ طَرَسُوس رفت تا که شائول ره پیدا کنه. ^{۲۶} وختیکه اُو ره پیدا کد، اُو ره دَ اَنطَاقیه اُورد. پس یگ سالِ کَامِل هر دُوی شی قد جماعتِ ایماندارا جَم مَوشُد و دَ غَدر مَرْدُم تَعَلیم مِیَدَد. دَ اَنطَاقیه بُود که بلده اَوّلین دفعه پَیروای عیسیٰ ره «مسیحی» نام اِیشت.

^{۲۷} دَمَزو وخت، چند نَبی از اورشَلیم دَ اَنطَاقیه اَمَد. ^{۲۸} یکی ازوا که آگابوس نام دَشت، باله شُد و دَ وَسِیلَه روح اَلقُدس پِیشگویی کد که یگ قحطی شَدید دَ سراسر دُنیا مِیبه. ای واقِعَه دَ دَورونِ اَمپراطوری کَلودیوس رُخ دَد. ^{۲۹} اوخته ایماندارا دَ بَین خُو فِیصله کد که هر کس دَ اندازه قُدرت و تَوان خُو دَ بَرارای ایماندار که دَ مُلکِ یَهُودیه اَسته کومک رَیی کنه. ^{۳۰} اونا امی تَصمِیم خُو ره عملی کد و کومکای خُو ره از دِسْتِ بَرنابا و شائول دَ بَزُرگایِ جماعتِ ایماندارا دَ اُونجی رَیی کد.

دَمَزُو غَيْتِ هِيرُوديس پادشاه دِسْتِ خُو ره بَلدِه آزار-و-اَدَيْتِ دَ بَلِه بَعْضِي نَفْرَايِ
 جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا دِرَاز كَد. ^۲ اُو يَعْقُوبِ بَرَارِ يُوْحَنَّا ره قَد شَمشِيرِ كُشْت. ^۳ وختي هيروديس
 دِيد كِه اِي كَارِ يَهُودِيَا ره خُوش كَد، اُو دَ كَارَايِ خُو اِدَامِه دَدِه پَتْرُس ره اَم دِسْتِگِيرِ كَد. اِي
 وَاقِعِه دَ رُوزَايِ عِيدِ فَطِيرِ رُخِ دَد. ^۴ بَعْدِ اَز دِسْتِگِيرِ كَدُو اُو ره دَ بَنْدِي خَانِه اَنْدَخْتِ و چَارِ دَلِ
 چَارِ نَفْرِي ره دَ بَلِه شِي پِيرِه دَارِ مَقْرَرِ كَد. هيروديس قَصْدِ دَشْتِ كِه بَعْدِ اَز عِيدِ پَصْحِ اُو ره
 دَ پيشِ مَرْدُمِ بُبْرِه تَا مَحَاكِمِه شُنِه. ^۵ مِگَمِ زَمَانِي كِه پَتْرُس دَ بَنْدِي خَانِه نِگَاه مَوْشُد، جَمَاعَتِ
 اِيْمَانْدَارَا اَز تِي دِلِ دَ پيشِ خُدا بَلدِه شِي دُعَا مَوْكَد.

^۶ شَاوِ اَمَزُو صَبَاحِ كِه هيروديس مِيخَاسْتِ پَتْرُس ره دَ پيشِ مَرْدُمِ بُبْرِه، پَتْرُس دَ بَنْدِي خَانِه قَد
 دُو زَنْجِيرِ بَسْتِه شُدِه دَ بَيْنِ دُو عَسْكَرِ خَاوِ بُوْدِ و پِيرِه دَارَا اَم دَ دَمِ دَرِگِه بَنْدِي خَانِه پِيرِه دَارِي
 مَوْكَد. ^۷ اَوْلَغْتَلِه يِگِ مَلَايِكِه خُداوَنْدِ ظَاهَرِ شُدِ و يِگِ نُورِ مَنِه اُتَاقِ ره رُوشُو كَد. مَلَايِكِه دَ
 بَغْلِ پَتْرُس زَدِه اُو ره بِيْدَارِ كَد و كُفْت: "زُودِ بَالِه شُو." دَ اَمَزُو لَحْظَه زَنْجِيرَا اَز دِسْتَايِ
 شِي وَازِ شُدِه اُفْتَد. ^۸ اَوخْتِه مَلَايِكِه دَزْشِي كُفْت: "كَمَرِ خُو ره بَسْتِه كُو و چِپَلِي هَايِ خُو
 ره پَايِ كُو." پَتْرُس اَمُو رَقْمِ كَد. مَلَايِكِه بَسْمِ دَزُو كُفْت: "پَتُوِي خُو ره دَ گِرْدِ خُو بَگِيرِ و
 اَز رَدِ مِه بِيِه." ^۹ و پَتْرُس اَز اُتَاقِ بُرِ شُدِه اَز پُشْتِ مَلَايِكِه رَبِي شُد، مِگَمِ اُو بَاوَرِ شِي
 نَمِيْمَدِ كِه كَارَايِ مَلَايِكِه حَقِيْقَتِ دَشْتِه بَشِه، بَلَكِه فِكْرِ مَوْكَدِ كِه خَاوِ مِيَنْگَرِه. ^{۱۰} اَوْنَا اَز

پیره‌دارِ اوّل و دوّم تیر شُدِه دَ درگه آینی بَدی‌خانه که طرفِ شارِ واز مُوشد، رسید. امو درگه خود بخود بلده ازوا واز شُد و اونا ازونجی بُر شُد. وختیکه اونا دَ آخِرِ کوچه رسید، ملایکه یگ دم از پیشِ پترُس غیب شُد. ^{۱۱} اوخته پترُس دَ خود آمده گُفت: ”آلی ما باور کدُم که خُداوند ملایکه خُو ره رِبی کده و مَره از چنگِ هیرودیس و از تمام چیزای که مردُم یهود دَ انتظار شی بُود، خلاص کده.“ ^{۱۲} امی که سر شی دَرَک شُد، او دَ خانه مریم آبه یوحنا که مشهور دَ مرقس بُود، رفت. دَ اونجی غدر مردُم جَم شُد و دُعا مُوکد.

^{۱۳} وختیکه پترُس درگه حولی ره تَخ تَخ کد، یگ کنیز دَ نامِ رودا آمد تا توخ کنه که کی آسته. ^{۱۴} غیتیکه آوازِ پترُس ره شنخت، دَ جای ازی که درگه ره واز کنه، از خوشی کلو پس سون خانه خیز کد و دَ دیگرو خبر دَد که ”پترُس دَ دانِ درگه ایسته یه!“ ^{۱۵} لیکن اونا دَ زشی گُفت: ”تو دیونه شُدی.“ مگم ازی که او غدر شله شُد که راست مُوگیه، اونا گُفت: ”حتماً او ملایکه شی بشه.“ ^{۱۶} مگم پترُس یکسره درگه ره تَخ تَخ مُوکد. وختیکه اونا درگه ره واز کد و دید که پترُس آسته، اونا کلو حیرو مند. ^{۱۷} پترُس قد دست خُو سون ازوا اشاره کد که چپ شنه و بعد ازو بلده ازوا قصه کد که چی رقم خُداوند او ره از بَدی‌خانه خلاص کده. او دَ زوا گُفت: ”یعقوب و دیگه برارونِ ایماندار ره ام امزی واقعہ خبر کنید.“ بعد ازو پترُس ازونجی بُر شُدِه دَ یگ جای دیگه رفت.

^{۱۸} صباح شی دَ بینِ عسکرا کته غوغا اُفتد که ”پترُس کجا شُدِه؟“ ^{۱۹} وختی هیرودیس امرِ پالیدونِ ازو ره دَد و او ره پیدا نَتَنست، او از پیره‌دارا تحقیق کده حکمِ اعدامِ ازوا ره صادر

کد و خودِ هیرودیسیس از منطقه یهودیه دَ شارِ قیصریه رفت و دَ اُونجی مند.

مَرگِ هیرودیسیس پادشاه

^{۲۰} دَ امزُو غَیت هیرودیسیس دَ سرِ مَرْدِمِ شارای صُور و صَیدون سخت قار بُود، مگم اونا

یگجای شُدِه دَ دیدونِ ازُو اَمَد. امی که اونا پُشتیوانی بلاستس ناظرِ قصرِ پادشاه ره دَ

دِست اُورد، از پادشاه تقاضای صلح-و-آشتی کد، چراکه مُلکِ ازوا خوراکه-باب خُو ره از

مُلکِ هیرودیسیس پادشاه دَ دِست میُورد. ^{۲۱} دَ روزِ تعیین شُدِه هیرودیسیس کالای شاهانه خُو ره

پوشیده دَ تختِ شِشت و دَ مَرْدِمِ سُخرانی کد. ^{۲۲} و مَرْدِمِ چِیغ زده مُوگفت: ”ای آواز، آوازِ

خُدا یه، نه آوازِ انسان!“ ^{۲۳} دَ امزُو لَحظه ملایکه خُداوند هیرودیسیس ره زَد، چراکه او مغرور

شُدِه خُدا ره سِتایش نَکد. پس جان شی ره کِرم زَد و او مُرد.

^{۲۴} مگم کلام دَ دِلِ مَرْدِمِ رُشد مُوكد و پَخش شُدِه مورفت. ^{۲۵} وختیکه بَرنابا و شائول و ظیفه

خُو ره دَ اورشَلیم تکمیل کد، اونا پس دَ اَنطاکیه رفت و یوحنای مشهور دَ مَرَقَس ره ام قد

خُو بُرد.

بَرنابا و شائول دَ سَفرِ رَبی مُوشه

د جماعتِ ایماندارای انطاکیه یگ تعداد نبی و معلم وجود دشت که اینی کسا
 بُود: برنابا، شمعون که او ره نیجر ام موگفت، لُکیوس قیروانی، مناخِم که برارخونده
 هیرودیس پادشاه بُود و شائول.^۲ یگ روز وختیکه اونا روزه دشت و خُدا ره عبادت مُوكد،
 روح اَلْقُدس دزوا گُفت: ”برنابا و شائول ره بلده کاری که ما اونا ره کوی کدیم، بلده ازمه
 جدا کُنید.“^۳ پس اونا بعد از روزه گِرِفَتو و دُعا کدو دِست خُو ره دَ سرِ ازوا اِشت و اونا
 ره بلده خِدمت رِبی کد.

خوشخبری د جزیره قبرس

^۴ پس برنابا و شائول د امر و هدایتِ روح اَلْقُدس رِبی شُد. اونا اوّل د شارِ سلوکیه رفت و
 ازونجی د کِشتی سُون جزیره قبرس سَفر کد.^۵ وختیکه د شارِ سَلامیس رسید، اونا د
 عبادت خانه های یهودیا رفته کلامِ خُدا ره اِعلان کد. یوختای مشهور د مَرَقس قد ازوا
 همکار بُود.^۶ اونا تمام جزیره ره گشت تاکه د شارِ پافوس رسید. د اُونجی اونا قد یگ آدمِ
 یهودی د نامِ بار-یشوع سر خورد که او جادوگر و پیغمبرِ دروغی بُود.^۷ او یکی از نفرای
 سرگیوس پولس والی قبرس بُود. سرگیوس پولس یگ آدمِ دانشمند بُود و او برنابا و
 شائول ره د پیش خُو طلب کد، چُون میخواست کلامِ خُدا ره بشنوه.^۸ مگم امو جادوگر که
 ترجمه نامِ شی د یونانی علیماس بُود، قد ازوا مُخالفت کده کوشش مُوكد که والی ره از
 ایمان اُردو مَنع کنه.^۹ اوخته شائول مشهور د پولس، پُر از روح اَلْقُدس شُد سُون

علیماس غَوُوج تُوخ کد و گُفت: ^{۱۰} ”آی باچه شیطو که پُر از هر حیلَه و هر نیرنگ آستی،

آی دُشمونِ تمامِ نیکی ها! آیا از کَج معنی کدونِ راه های راست خُداوند دِست باله نَموکنی؟ ^{۱۱} اینه، آلی دِستِ خُداوند دَ خِلاف تُو باله موشه و تُو کور شُدِه آفتو ره بلده چند وخت دِیده نَمیتنی. ” دَمزُو لَحظه غُبار و تریکی دَ بله چیمای ازو آمد و او دَ گرد خُو تاو مُوخورد که یگو کس ره پیدا کُنه تا از دِست شی گِرِفته او ره کوتل کُنه. ^{۱۲} وختیکه والی امی واقعه ره دید، ایمان اُورد، چراکه از تعلیم دَ باره مولا عیسی خَیرو مندُد.

خِدمت دَ انطاکیه پِیسیدیه

^{۱۳} پوُلُس و رفیقای شی از پافوس حَرکت کده دَ کِشتی سُون شارِ پرگه دَ ولایتِ پَمفیلیه رفت و دَ اُونجی یوَحَنّا ازوا جدا شُدِه پس دَ اورُشَلیم رفت. ^{۱۴} مگم اونا از پرگه حَرکت کده دَ شارِ انطاکیه دَ ولایتِ پِیسیدیه آمد. اونا دَ روزِ آرام دَ عِبادت خانِه یهودیا دَر آمد و دَ اُونجی شِشت. ^{۱۵} بعد از خاندونِ تورات و نِوشته های انبیا بزرگای عِبادت خانِه یگ نفر ره دَ پیشِ ازوا رَبی کده گُفت: ”برارو، اگه کُدم پِیغامِ تشویق کُننده بلده مردُم دَرید، لُطفاً بگَید. ” ^{۱۶} پس پوُلُس ایسته شُدِه قد دِست خُو اشاره کد و دَزوا گُفت: ”آی مردایِ اسرائیلی و دِیگه کسای که خُدا ترس آستید، گوش کُنید. ^{۱۷} خُدای امزی قومِ اسرائیل، اجداد مو ره اِنْتِخاب کد و قوم مو ره دَ دُورونی که دَ عِنوانِ بیگنه دَ سرزمینِ مِصر بُود سربلند کد و اونا ره قد بازوی قوی ازونجی بُرو اُورد ^{۱۸} و تقریباً مُدَتِ چل سال دَ بیابو

حرکت های ازوا ره تَحْمَل کد. ^{۱۹} او هفت مِلّت ره از سرزمینِ کِنعان نابود کده سرزمینِ
 ازوا ره دَ عِنوانِ میراث دَ بَنیِ اسرائیل دَد. ^{۲۰} ای واقعه ها تقریباً چار صد و پنجاه سال ره
 دَربرِ گِرِفت. بعد ازو خُدا تا زمانِ سموئیل پیغمبر قاضی ها ره مثلِ رهبرِ دزوا دَد. ^{۲۱} اوخته
 مردُم خاست که یگ پادشاه دشته بَشه و خُدا شائول باچه قیس ره از طایفه بنیامین دَ
 عِنوانِ پادشاه بلده ازوا دَد و او مُدّتِ چل سال حُکومت کد. ^{۲۲} وختیکه خُدا شائول ره از
 پادشاهی برطرف کد، داوود ره پیدا کد تا پادشاهِ ازوا شُنه و دَ باره ازو شاهدی دده گُفت:
 'داوود باچه یسی آدمِ دلخاهِ مه آسته. او تمامِ خاست های مَره پوره مَوکنه. ^{۲۳} از نسلِ
 امزی پادشاه، خُدا دَ مُطابقِ وعده خُو یگ نجات دِهنده، یعنی عیسی ره بلده بَنیِ اسرائیل
 رَی کد. ^{۲۴} پیش از آمدونِ عیسی، یحیی پیغمبر دَ تمامِ بَنیِ اسرائیل اعلان مَوکد که توبه
 کُنه و غُسلِ تعمید بَگیره. ^{۲۵} وختیکه دوره خدمتِ یحیی دَ خلاص شدو بُود او گُفت: 'شُمو
 مَره کی خیال مُونید؟ ما او نیسْتُم که شُمو دَ انتِظار شی آستید. مگم او شخص بعد از مه
 مییه و ما حتی لیاقتِ ازی ره نَدَرُم که بندِ چپلی شی ره واز کُئم. ^{۲۶} ای پرارو که اولادِه
 ابراهیم آستید و ام شُمو کسای دیگه که از خُدا ترس دَرید: ای پیغامِ نجات دَ پگ مو دده
 شُده. ^{۲۷} مردُم شارِ اورشلیم و رهبرای شی عیسی ره نَشْنخت و پیشگویی پیغمبرا ره که هر
 روزِ آرام خنده موشد ام نفامید. وختیکه اونا عیسی ره دَ مرگ محکوم کد، اونا دَ حقیقت
 امو پیشگویی ها ره پوره کد. ^{۲۸} اگرچه اونا کدم دَلیل نَدشت که او ره دَ مرگ محکوم
 کنه، لیکن اونا از پیلاتس خواهش کد که او ره اعدام کُنه. ^{۲۹} وختی اونا تمام پیشگویی
 های ره که دَ باره ازو نوشته شُده بُود پوره کد، اونا او ره از صلیب تا کده دَ قبر ایشت.

۳۰ مگم خُدا اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کد ۳۱ و دَ دَورونِ روزای کلو بلده کسای که قد شی از جلیلیه دَ اورشَلیم آمده بُود ظاهر شُد. و امی آلی اونا دَ باره ازو دَ مردُم شاهدی میدیه. ۳۲ مو دز شُمو اینی خوشخبری ره میدی: چیزی ره که خُدا دَ بابَه کَلونای مو وعده کده بُود، ۳۳ اُو ره خُدا بلده ازمو که اولادِه ازوا آستی قد دُوباره زنده کدونِ عیسی پوره کد. امو رقم که دَ زبورِ دوّم نوشته شُده:

تُو باچه مه آستی،

ما امروز آته تُو شُدُم.

۳۴ خُدا اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کد تا جَسَد شی هرگز گنډه نَشنه. اُو دزی باره اینی رقم گُفته:

‘امو بَرَکاتِ مُقَدَّس و پُر اِعْتِماد ره که دَ داوود وعده کده بُودُم، دز تُو میدیم.

۳۵ دَ یگ جای دیگه زبور اینی رقم گُفته:

‘تُو نمیلی که مردِ وفادار تُو دَ قبر گنډه شُنه.

۳۶ لیکن داوود دَ زمانِ خود خُو دَ مُطابِقِ اِراده خُدا خِدْمَت کد و مُرد و دَفن شُده قد

بابه کَلونای خُو یِگجای شُد و جَسَد شی گَنده شُد. ^{۳۷} لیکن اُو کسی ره که خُدا دُوباره زنده
کد جَسَد ازو هرگز گَندگی ره نَدید. ^{۳۸} امزی خاطر، پَرارای عزیز، بَدَنید که دَ وسیله امزی
عیسیٰ بخششِ گناه ها بلده شُمو اعلان موشه. ^{۳۹} هر کسی که دَزو ایمان بیره از تمام
چیزای که شریعتِ مَوسا نَتَنسته اُو ره آزاد کنه، آزاد موشه. ^{۴۰} پس احتیاط کُنید که گفته
های پیغمبرا دَ سر شُمو نیه که مَوگیه:

^{۴۱} 'آی ریشخندگرا، تoux کُنید،

حیرو بُمَنید و نابود شُنید،

چراکه دَ روزای از شُمو کاری مَوئم

که حتی اگه یِگو کس اُو ره بلده شُمو بُوگیه،

شُمو باور نَمو کُنید. "

^{۴۲} وختیکه پولس و برنابا از عبادت خانه بُرو میمد مردم ازوا خاهش کد که دَ روز آرام
آینده بسم قد ازوا دَ باره ازی چیزا توره بُوگه. ^{۴۳} وختیکه مردم از عبادت خانه رُخصت شُد،
غدر از یهودیا و دیگه مردم خُداپرست که دین یهود ره قبول کُدد، از دُمبالِ پولس و برنابا
رَبی شُد. هر دُوی شی قد ازوا توره مَوگفت و اونا ره تشویق مَوکد که دَ فیض-و-رحمت

خُدا پایدار بُمَنه. ^{۴۴} دَ روزِ آرامِ دِیگه، تقریباً پگِ مردُمِ شارِ جَمِ شُد تا کلامِ خُداوند ره
 بِشَنوه. ^{۴۵} مگم وختیکه یهودیا اُو جمعیتِ کُته ره دید، سخت بَخیلی ازوا اَمَد و قد هر
 چیزیکه پولسِ مَوگُفت، اونا مُخالِفَت کده دَوکری مَوکد. ^{۴۶} اوخته پولس و بَرنابا دَ شُجاعت
 دَزوا گُفت: ”لازمِ بُوَد که کلامِ خُدا از پگ کده اوَلتر دَز شُمویهودیا میرسید. مگم ازی
 که شُمو اُو ره رَد کدید و خودگون خُو ره لایقِ زندگی اَبدی نَدیدید، اینه، مو دَ پیشِ غَیرِ
 یهودیا موری، ^{۴۷} چراکه خُداوند دَز مو اینی رقم امر دده:

’ما تُو ره بلده مِلّت ها یگ نُور جور کدیم

تا که دَ سراسرِ زمی سَبَبِ نِجاتِ بَشی.‘

^{۴۸} وختیکه غَیرِ یهودیا ای توره ها ره شنید، اونا خوشحال شُد و کلامِ مَولا ره تعریف-و-
 تَمجید کد و تمامِ امزُو کسای که بلده زندگی اَبدی تعیین شُدِه بُوَد، ایمان اُورد. ^{۴۹} و کلامِ
 مَولا دَ سراسرِ امزُو منطقه تیت شُد. ^{۵۰} لیکن یهودیا خاتونوی خُدا ترس و اَبرومند و بزرگای
 شار ره دَ ضِدِ پولس و بَرنابا باله کد و اونا ره آزار-و-اَذیت کده از منطقه خُو بُر کد.
^{۵۱} اوخته پولس و بَرنابا خاکِ پای خُو ره دَ عنوانِ اعتراضِ دَ پیشِ رُوی ازوا تَک زده دَ شارِ
 قونیه رفت. ^{۵۲} و پیرِوا پُر از خوشی و روحِ اَلقُدس بُوَد.

د قونیه ام پولس و برنابا د عبادت خانه یهودیا رفت و د اونجی د طریقہ توره
 گُفت که یگ تعداد کټه یهودیا و یونانیا ایمان اُورد. ^۲ مگم یهودیای که ایمان نورد، غیر
 یهودیا ره د شور اُورد و فکر های ازوا ره د برابر برارون ایماندار تغییر دد. ^۳ باوجود ازوا ام
 پولس و برنابا بلده کلو وخت د اونجی مند و د دلیری د باره مولا عیسی توره موگفت و
 مولا د وسیله عطا کدون معجزه‌ها و چیزای عجیب که از طریق ازوا انجام موشد، د باره
 کلام پُر فیض خو شاهدی میدد. ^۴ و مردم شار دُو تقسیم شد: یگ تعداد مردم طرفدار
 یهودیا و یگ تعداد دیگه شی طرفدار رسولا شد. ^۵ وختیکه غیر یهودیا و یهودیا قد
 رهبرای خو کوشش کد که رسولا ره آزار-و-آذیت کده سنگسار کنه ^۶ پولس و برنابا ازی
 موضوع خبر شده د منطقه لیکائونیه د شارای لستره و دربه و جایای گردوبر شی دوتا کد
^۷ و د اونجی ام د اعلان خوشخبری ادامه دد.

^۸ د شار لستره یگ آدم ششتند که هر دُو پای شی شل بود؛ او از کوره آبه خو لنگ بود و
 هرگز راه نرفتند. ^۹ د حالیکه پولس توره موگفت، امو آدم گوش موکد. و پولس سون ازوا
 غووج توخ کد و فامید که او اوقس ایمان دره که شفا پیدا کنه. ^{۱۰} پولس د آواز بلند گُفت:
 ”باله شو، قد پایای خو راست ایسته شو.“ و او آدم ٹوپ کده د راه رفتو شد. ^{۱۱} وختیکه
 مردم ای کار پولس ره دید، اونا د زبون لیکتونی چیغ زده گُفت: ”خدایو د شکل انسان د

مینکل مو نازل شُدِه. ”^{۱۲} اوخته اونا برنابا ره زاووش نام کد، چراکه او دَ توره گُفتو پیش قدم بُود. ”^{۱۳} عبادتگاهِ زاووش دَ برونِ درگه شار بُود و پیشوای شی قد مردُم نرگاوها و حلقه های گل ره دَ درگه ها اُورد تا دَ اُونجی قُربانی کنه. ”^{۱۴} مگم وختیکه برنابا و پولس ازی توره خبر شُد، اونا کالای خُو ره چک کده دَ بینِ مردُم رفت و چِیغ زده گُفت: ”^{۱۵} او مردُم، ای چی کار آسته که شُمُو مُونید؟ مو ام رقمِ از شُمُو آلی انسان آستی! مو دَز شُمُو خوشخبری اُوردی تاکه شُمُو دست خُو ره ازی چیزای باطلِ باله کُنید و طرفِ خُدای زنده رُوی بیرید، طرفِ خُدای که آسمو و زمی و دریا و هر چیزی ره که دَ منِه ازوا آسته، خَلق کده. ”^{۱۶} دَ زمانای تیر شُدِه خُدا پگِ مِلَّتِ ها ره ایشِت که دَ راهِ خود خُو بوره. ”^{۱۷} دَ عینِ حال او قد انجامِ اعمالِ نیک، خود ره بے شاهدِ نه ایشِت، یعنی قد دَدونِ بارو از آسمو و فصل های پُر ثمر بلده شُمُو، او شُمُو ره قد خوراک سیر کده و دلهای شُمُو ره پُر از خوشی کده. ”^{۱۸} قد ازی تورای خُو پولس و برنابا بیله تَنسِت که مردُم ره از قُربانی کدو بلده خودگون خُو منع کُنه.

^{۱۹} مگم یگ تعدادِ یهودیا از انطاکیه و قونیه آمد و مردُم ره طرفدار خُو جور کده پولس ره سنگسار کد و او ره کشال کده از شار بُرو بُرد، چُون دَ گُمانِ ازی بُود که او مُرده. ”^{۲۰} لیکن وختیکه یارا دَ گِردِ ازو جَم شُد، او باله شُدِه پس داخلِ شار رفت و روزِ دیگه شی قد برنابا سُونِ دَرِبِه رِبی شُد. ”^{۲۱} وختیکه اونا خوشخبری ره دَ امزو شار رَسند و پیروای کلو جور کد، اونا پس دَ شارای لِسْتَرِه، قونیه و انطاکیه رفت ”^{۲۲} و پیروا ره دِل دده تشویق کد

که دَ ایمان خُو محکم-و-پایدار بُمنه و دَزوا گُفت: ”لازم آسته که از راه های سخت و دُشوار تیر سُنی تا دَ پادشاهی خُدا بِرسی.“^{۲۳} اونا دَ هر جماعتِ ایماندارا رهبرای ره تعیین کد و اونا ره قد دُعا و روزه دَ دِستِ مَولای که اونا دَزوا ایمان اُوردد، تسلیم کد.^{۲۴} بعد ازو اونا از سرزمینِ پیسیدیه تیر شُده دَ منطقه پمفیلیه رسید^{۲۵} و خوشخبری ره دَ شارِ پرگه اعلان کده دَ شارِ اَتالیه رفت.^{۲۶} ازونجی اونا دَ کشتی سُون شارِ اَنطاکیه سُوریه اَمَد، دَ امزُو جای که اونا دَ فیض-و-سلامتی خُدا بلده انجامِ وظیفه که فعلاً پوره کُدد، سپرده شُدَد.^{۲۷} وختیکه دَ اُونجی رسید، اونا تمامِ جماعتِ ایماندارا ره جَم کد و پگِ کارای ره که خُدا دَ وسیله ازوا انجام دده بُود، نقل کد. اونا قِصه کد که چی رقم خُدا درگه ایمان ره دَ رُوی مردُم غیرِ یهود واز کده.^{۲۸} و پولس و برنابا دَ اُونجی غدر وخت ره قد یارا تیر کد.

شورای اورشلیم

۱۵ دَ امزُو غیت بعضی کسا از منطقه یهودیه دَ اَنطاکیه اَمَد و دَ برارای ایماندار تعلیم دده مُوگُفت: ”تاکه دَ مطابقِ سُنَتِ مُوسیٰ پیغمبرِ ختنه نشنید، نجات پیدا نمی تَید.“^۲ وختیکه پولس و برنابا قد ازوا بحث و گُفتگوی کلو کد، قرار امی شد که پولس و برنابا قد چند نفرِ دیگه بخاطرِ امزی مَسئله دَ پیشِ رَسولا و بزرگای جماعتِ ایماندارا دَ اورشلیم بوره.^۳ پس جماعتِ ایماندارای اَنطاکیه اونا ره رَبی کد و دَ حالیکه از منطقه های فنیقیه و سامره تیر مُوشد، اونا دَ باره ایمان اُوردونِ مِلَّتِ های غیرِ یهود دَزوا خبر رَسند و

ای خبر باعثِ خوشی تمامِ ایماندارا شد.^۴ وختیکه اونا دَ اورشلیم رسید، جماعتِ ایماندارا، رسولا و بزرگا اونا ره خوش آمدید گُفت، و پولس و برنابا دَ باره پگ کارای که خُدا دَ وسیله ازوا انجام دده بُود، نقل کد.^۵ اوخته بعضی کسا از فرقه فریسی که دَ مولا عیسی ایمان آورده بُود، باله شده گُفت: ”تمامِ ایماندارای غیرِ یهود باید ختنه شنه و ام بلده ازوا باید امر شنه که شریعتِ موسی ره دَ جای بیره.“

۶ پس رسولا و بزرگا دَ بین خو ششت تا دَ باره امزی مسئله مشوره کنه.^۷ بعد از بحث و گفتگویِ غدر پترس باله شده دزوا گُفت: ”ای برارای عزیز، شمو میدنید که مدت ها پیش خُدا مَره از قد شمو انتخاب کد تا غیرِ یهودیا پیغامِ خوشخبری ره از دانِ ازمه بشنوه و ایمان بیره.^۸ و خُدای که از دل ها آگاه آسته، قد ددونِ روح القدس دزوا دَ باره ازوا شاهدی دد، امو رقم که دَ حقِ ازمو ام کدد.^۹ او دَ بینِ ازمو و ازوا هیچ فرق قایل نشد، چراکه دل های ازوا ره دَ وسیله ایمان دَ عیسی مسیح پاک کد.^{۱۰} پس آلی چرا خُدا ره امتحان موکنید تا یوغی ره دَ گردون پیروا بیلید که نه بابه کلون مو طاقتِ بردون شی ره دشت و نه خودون مو؟^{۱۱} ایطور نکنید، چون مو ایمان دری که توسطِ فیضِ مولا عیسی نجات پیدا مونی، امو رقم که اونا ام نجات پیدا مونه.“^{۱۲} اوخته تمامِ جماعت چپ شد و دَ تورای برنابا و پولس که دَ باره معجزه ها و چیزای عجیب که خُدا دَ بین مردم غیرِ یهود توسطِ ازوا انجام دده بُود، گوش دد.^{۱۳} امی که تورای ازوا خلاص شد، یعقوب گُفت: ”برارای عزیز، دز مه گوش بدید.^{۱۴} شمعون پترس بلده مو بیان کد که خُدا چی رقم از

اوّل نظرِ لُطفِ کد که از بَینِ مِلّتِ ها یِگِ قَوْمِ رِه بِلدِه نام خُو اِنْتِخابِ کَنه. ^{۱۵} اِی مُطابِقِ
تورای پَیغمبرا آستِه، اُمُو رَقْمِیکِه دَ کلامِ مَقَدّسِ نِوِشْتِه یِه:

^{۱۶} بعد ازی چیزا ما پس مییم

و خانِه داوود رِه که چپِه شُدِه، دُوباره آباد مُونم؛

ما خرابی های شی رِه بازسازی مُونم،

و او رِه دُوباره دَ سِرِ پای شی ایسته مُونم،

^{۱۷} تا باقی بَنی آدم خُداوند رِه جُسْتُجو کَنه،

یعنی پگِ مِلّتِ های که نامِ ازمه دَ سِرِ ازوا ایسته شُدِه.

اِی رِه خُداوند که امی چیزا رِه انجامِ مِیدیه مُوگیه ^{۱۸} و از قَدِیم معلُومدار کده. ^{۱۹} پس نظرِ

ازمه اینی آسته: کسای که از بَینِ مِلّتِ ها سُون خُدا پس مییه، اونا رِه نَباید دَ تَکلیفِ

بِنَدزی، ^{۲۰} بَلکِه دَزوا نِوِشْتِه کَنی که از اَلُوده شُدو قَد بُتِ ها، از زِناکاری، از خوردونِ

گوشتِ حَیوانای قَپِه شُدِه و از خوردونِ خُونِ دُوری کَنه، ^{۲۱} چراکه از زمانای قَدِیم دَ هر شارِ

مُوسای کسای رِه دَشتِ که شَرِیعتِ شی رِه تَعَلِیمِ مِیدد و هر روزِ آرامِ دَ عِبادتِ خانِه ها او

خط بلده ایماندارای غیر یهود

^{۲۲} پس رسولاً و بزرگا قد تمام جماعتِ ایماندارا فیصله کد که چند نفر ره از منہ خو
انتخاب کنه و قد پولس و برنابا دَ انطاکیه ریی کنه. اونا یهودای مشهور دَ برسابا و
سیلاس ره انتخاب کد که هر دوی شی دَ بین برارونِ ایماندار مقام رهبری ره دشت.
^{۲۳} اوخته اونا اینی خط ره نوشته کده از دست برارو ریی کد:

” مو رسولاً و بزرگا، برارون شمو سلام خو ره دز شمو برارونِ ایماندارِ غیر یهود که دَ
انطاکیه، سوریه و قیلیقیه استید، تقدیم مونی.

^{۲۴} مو شنیدی که بعضی کسا از مینکل ازمو آمده و بدون امرِ ازمو قد تورای خو شمو ره
دَ تشویش اندخته و فکرای شمو ره گدوڈ کده. ^{۲۵} امزی خاطر پگ مو دَ یگ دل تصمیم
گرفتی که چند نفر ره انتخاب کنی و قد عزیزای خو، برنابا و پولس دَ پیش از شمو ریی
کنی، ^{۲۶} قد مردای که جان خو ره از خاطر خدمتِ مولای مو عیسیٰ مسیح دَ خطر اندخته.
^{۲۷} پس مو یهودا و سیلاس ره ریی کدی تا امی چیزا ره زبونی دز شمو بگه.

^{۲۸} چون روح القدس و مو لازم دیدی که بارِ گِرنِگ دَ سر شمو نه ایلی، بغیر از امزی

دستورای ضروری: ^{۲۹} از هر چیزی که بلده بُت ها قربانی شده بشه، از خون، از گوشت حیوانای قپه شده و از زناکاری دُوری کُنید. اگه امزی چیزا خود ره نگاه کُنید، کارِ خوب مَوکُنید. سلامت بشید.

^{۳۰} پس اونا ریی شده دَ انطاکیه رفت و دَ اُونجی جماعتِ ایماندارا ره جَم کده خط ره دَزوا دَد. ^{۳۱} وختیکه مردم امو خط ره خاند، اونا از پیغامِ تشویق کُننده شی غدر خوشحال شد. ^{۳۲} یهودا و سیلاس که هر دوی شی از جمله انبیا بود، قد تورای مفصل خو برارو ره تشویق و تقویت کد. ^{۳۳} بعد ازو که اونا یگ مدت ره دَ اُونجی مند، برارای ایماندارِ انطاکیه اونا ره دَ سلامتی پس سون کسای ریی کد که از پیش ازوا آمدد. ^{۳۴} [مگم دَ نظرِ سیلاس خوب بود که دَ انطاکیه بُمَنه.] ^{۳۵} لیکن پولس و برنابا دَ انطاکیه مند و قد غدر برارای دیگه دَ تعلیم و وَعظِ کلامِ خداوند مشغول بود.

جدایی پولس از برنابا

^{۳۶} بعد از چند روز پولس دَ برنابا گفت: "بیه، پس دَ شارای بوری که کلامِ خداوند ره دَزوا اعلان کده بودی و بنگری که ایماندارا چطور آسته." ^{۳۷} برنابا میخواست که یوحنا مشهور دَ مرقس ره ام قد خو بُره. ^{۳۸} مگم پولس صلاح ندید که او ره قد خو بُره، چراکه مرقس اونا ره دَ پمفیلیه ایله کدد و دَ کارِ اعلانِ خوشخبری قد ازوا ادامه ندده بود. ^{۳۹} بحث ازوا دَ اندازه کلو شد که اونا یگدیگه خو ره ایله کد و برنابا مرقس ره گرفته دَ

کِشْتی سُونِ جَزیره قَبْرِسِ رِفْت. ^{۴۰} لِيَكِنِ پُولْسِ، سِيلاسِ رِه هَمَسَفَرِ خُو اِنْتِخَابِ كَد وَ دَ
وَسِيْلَه بَرارو دَ فَيِضِ خُداوندِ سِپَرده شُدِه حَرَكْتِ كَد. ^{۴۱} اُو از سُوْرِيه وَ قِيْلِيْقِيَه تير شُد وَ
جَماعتِ هَايِ اِيْماندارا رِه دَ امْرُو جايِ هَا تَقْوِيَتِ كَد.

يِگْجايِ شُدونِ تِيْموتائوسِ قَدِ پُولْسِ وَ سِيلاسِ

۱۶ پُولْسِ دَ دِرِبِه وَ لِسْتَرِه رَسِيْد. دَ لِسْتَرِه يِكِي از پِيروا دَ نامِ تِيْموتائوسِ زَنْدِگِي
مُوَكَّد كِه اَبِه شِي مَسِيحِي يَهُودِي، مِگَم اَتِه شِي يُونانِي بُوْد ^۲ وَ بَرارايِ اِيْماندارِ دَ شَارايِ
لِسْتَرِه وَ قونِيه اَزو تَعْرِيفِ مُوَكَّد. ^۳ پُولْسِ خَاسْتِ اُو رِه قَدِ خُو قَتِي بُبْرِه؛ پَس از خَاطِرِ
يَهُودِيايِ امْرُو مَنْطِقَه اُو رِه خَتْنِه كَد، چُونِ پِگِ مِيْدَنْسْتِ كِه اَتِه شِي يُونانِي اَسْتِه. ^۴ دَ
حَالِيَكِه اُونَا شَارِ دَ شَارِ مِيْگِشْتِ، فَيِصْلَه هَايِ رِه كِه رَسُوْلا وَ بَزْرْگا دَ اورُشَلِيمِ كُدْ، دَ
اِيْماندارا مُوَكَّفْتِ تا اُونَا مُطابِقِ ازوا عَمَلِ كُنِه. ^۵ دَزِي رَقْمِ جَماعتِ هَايِ اِيْماندارا دَ اِيْمانِ
خُو قَوِي مَوْشُدِ وَ رُوْزِ دَ رُوْزِ تَعْدادِ ازوا كَلو شُدِه مَوْرِفْتِ.

خَاوِ پُولْسِ دَ شَارِ تِرواسِ

^۶ وَخْتِيَكِه اُونَا از مَنْطِقايِ فَرِيْجِيَه وَ غَلاتِيَه تير مَوْشُدِ، رُوْحِ اَلْقُدْسِ اُونَا رِه نَه اِيْشْتِ كِه كَلَامِ
خُدا رِه دَ وِلايَتِ اَسِيَا اِعْلانِ كُنِه. ^۷ وَ غَيْتِيَكِه اُونَا دَ سَرْحَدِ مَنْطِقَه مِيْسِيَه رَسِيْد، كَوْشِشِ كَد

که دَ مَنْطِقَه بَطِينِه بوره، مگم روح مولا عیسیٰ دزوا اجازه ندد. ^۸ پس اونا از میسیه تیر شده دَ شارِ تروآس آمد. ^۹ دمزو شاو پولس دَ خاو دید که یگ آدم مقدونی ایسته بود و دَ زاری دزشی موگفت: ”دَ ولایتِ مقدونیه بیه و مو ره کومک کو.“ ^{۱۰} امی که پولس ای خاو ره دید، فوراً مو تیاری گرفتگی که سون مقدونیه ربی شنی، چون اطمینان پیدا کدی که خدا مو ره کوی کده تا خوشخبری ره دزوا ام برسنی.

ایمان اوردون لیدیه دَ شارِ فیلیپی

^{۱۱} دَ شارِ تروآس دَ کشتی سوار شدی و مستقیم سون جزیره ساموتراکی رفتی و روزِ دیگه شی از اونجی طرفِ شارِ نیاپولس حرکت کدی. ^{۱۲} ازونجی دَ فیلیپی رفتی که یگ شارِ کته دَ ولایتِ مقدونیه و مستعمره امپراطوری روم بود و مو مدتِ چند روز دَ امزو شارِ مندی. ^{۱۳} دَ روزِ آرام مو از درگه شارِ بر شدی و دَ لبِ دریا رفتی دَ فکرِ ازی که جای دُعای یهودیا دَ اونجی بشه. پس مو ششتی و قد خاتونوی که دَ اونجی جم بود، دَ توره گفتو شدی. ^{۱۴} یکی از شوندا یگ خاتو دَ نام لیدیه بود که رخت های ارغوانی سودا موکد. او از مردمِ شارِ تیاتیرا و یگ خاتونِ خدا پرست بود. خداوند دلِ ازو ره واز کد تا پیغامِ پولس ره قبول کنه. ^{۱۵} وختیکه او و خانوار شی غسلِ تعمید گرفت، او از مو خاهش کده گفت: ”اگه شمو یقیناً مَره یگ ایماندارِ مولا عیسیٰ میدنید، ببید دَ خانه مه بشینید.“ از بس که غدر شله شد مو قد شی رفتی.

بندی شدون پولس و سیلاس د شار فیلیپی

^{۱۶} یگ روز وختیکه مو د جای دُعا مورفتی قد یگ کینیز سر خوردی که او روح پالگری و غیبگویی دشت و ازی راه بلده بادارای خو فایده کلو حاصل موكد. ^{۱۷} او رد از مو و پولس ره گرفتد و چپغ زده موكفت: "امی نفرأ خدمتگارای خدای مُتعال آسته که راه نجات ره دز شمو اعلان مونه." ^{۱۸} او بلده روزای کلو د امزی کار ادامه دد، تا ای که پولس د تنگ آمد و دمزو روح گُفت: "د نام عیسی مسیح دز تو آمر مومنم که ازی دختر بر شو!" و روح فوری ازو دختر بر شد. ^{۱۹} امی که بادارای کینیز دید که امید پیسه پیدا کدون ازوا از دست رفته، اونا پولس و سیلاس ره گرفته د میدان شار پیش حاکما کش کد ^{۲۰} و اونا ره د پیش حکمرانا حاضر کده گُفت: "ای آدما یهودی آسته و شار مو ره گدوڈ مونه." ^{۲۱} اونا رواج های ره تبلیغ مونه که قبول کدو و د جای اوردون ازوا بلده ازمو مردم رومی جایز نیبه. ^{۲۲} اوخته مردم یگ دست شده د بله پولس و سیلاس هجوم آورد و حکمرانا امر کد که کالای ازوا ره از جان شی بر کنه و اونا ره چوب بزنه. ^{۲۳} بعد از زد-و-کوی کلو اونا ره د بندی خانه اندخت و د قومندان بندی خانه امر کد که ازوا سخت نگاهداری کنه. ^{۲۴} وختیکه ای دستور د قومندان بندی خانه دده شد، او اونا ره د بندی خانه که سخت محافظت شده بود اندخت و پایای ازوا ره د کُنڈه چپو بسته کد. ^{۲۵} نزدیکای نیم شاو پولس و سیلاس مشغول دُعا-و-مناجات بود و د پیشگاه خدا سرود حمد-و-ثنا میخاند و دیگه بندی ها گوش موكد که ^{۲۶} اولغته زلزله شدید شد و بندی خانه ره از تادو شی شور دد. د امزو لحظه

تمام درگه های بَندي خانه واز شُد و زنجير-و-زولانه پگ بَنديا ايله شُد. ^{۲۷} وختيکه قومندان بَندي خانه بيدار شُد و درگه های بَندي خانه ره واز ديد، گمان کد که بَنديا دوتا کده؛ پس شمشير خُو ره کشيد که خود ره بکُشه. ^{۲۸} مگم پولس د آواز بلند گُفت: ”خود ره اوگار نکُو! پگ مو امينجي آستي.“ ^{۲۹} قومندان بَندي خانه چراغ ره طلب کده د عَجَله داخل رفت و د حالیکه ميلرزيد د پيش پای پولس و سيلاس اُفتد. ^{۳۰} و اونا ره بَرُو بُر کده گُفت: ”بادارای مه، ما بايد چيز کار کنم تا نجات پيدا کنم؟“ ^{۳۱} اونا د جواب شی گُفت: ”د مولا عيسي ايمان بيرو و تُو و پگ خانوار تُو نجات پيدا مُونيد.“ ^{۳۲} اوخته پولس و سيلاس پيغام مولا عيسي ره دزو و د تمام کسای که د خانه شی بود، رسند. ^{۳۳} دَمزو غيت شاو قومندان بَندي خانه اونا ره بَرُو آورده زخمای ازوا ره شُشت و خود شی و پگ خانوار شی فوراً غُسل تعميد گرفت. ^{۳۴} بعد ازو قومندان بَندي خانه اونا ره د خانه خُو بُرده بلده ازوا نان اورد و ازی که خود شی قد تمام خانوار خُو د خدا ايمان آورده بود، کلو خوش بود. ^{۳۵} امی که روز شُد، حکمرانا چند عسکر ره ربي کده گُفت: ”او نفرا ره ايله کُو.“ ^{۳۶} قومندان بَندي خانه ای خبر ره د پولس رسنده گُفت: ”حکمرانا امر کده که شُمو ره ايله کنم. پس آلی بُر شُد بَخير بوريد.“ ^{۳۷} مگم پولس د جواب ازوا گُفت: ”اونا مو ره د پيش رُوی مردم بدون سوال و جواب چوب زد و د بَندي خانه اندخت، د حالیکه مو نفرای رومی آستي. و آلی اونا ميخايه که مو ره تاشکی بُر کنه؟ هرگز نه! بيل که خودگون شی بييه و مو ره بَرُو بُره.“ ^{۳۸} عسکرا امی تورا ره د حکمرانا رسند. وختی اونا شنيد که پولس و سيلاس رومی آسته، غدر ترس خورد ^{۳۹} و آمده ازوا عذر خاهی کد و اونا ره بَرُو

اُورده ازوا خاهش کد که شار ره ایله کنه. ^{۴۰} وختی اونا از بندی خانه بُر شد، اونا دَ خانه لیدیه رفته برارای ایماندار ره دید و اونا ره تشویق کده ازونجی رفت.

شورش دَ شارِ تسالونیکي

۱۷ وختیکه اونا از شارای امفیپولس و آپولونیا تیر شد اونا دَ شارِ تسالونیکي رسید که یگ عبادت خانه یهودیا دَ اونجی بود. ^۲ پولس مطابقِ عادت خو دَ عبادت خانه رفت و دَ سه روز آرام قد ازوا از کتابِ مقدس بحث و گفتگو کد ^۳ و تشریح کده دلیل می اورد که لازم بود مسیح رنج بنگره و از مرده ها دوباره زنده شنه و ام موگفت: "امی عیسی ره که ما دز شمو اعلان مونم، امو مسیح وعده شده آسته." ^۴ بعضی از یهودیا قانع شده قد پولس و سیلاس یگجای شد، امچنان گروه کته یونانیای خدا پرست و تعداد کلون خائونوی نامدار. ^۵ مگم یهودیا کلو بخیلی شی آمد. پس اونا یگ تعداد آدمای ایله گشت ره از کوچه-و-بازار جم کده یگ گروه جور کد و شار ره دَ شورش اورد و دَ خانه یاسون حمله کد تا پولس و سیلاس ره دَ پیش مردم بیره. ^۶ وختیکه اونا ره پیدا نتست، اونا یاسون و یگ تعداد از برارای ایماندار ره دَ پیش حاکمای شار بُرد و چیغ زده گُفت: "امی کسای که پگ دُنیا ره گدوڈ کده، آلی دَ اینجی آمده ^۷ و یاسون اونا ره دَ خانه خو جای دده. اونا پگ شی دَ خلاف حکم قیصر رفتار مونه و موگه که یگ پادشاه دیگه دَ نام عیسی وجود دره." ^۸ پس مردم و حاکمای شار از شنیدون ازی خبر سخت دَ تشویش شد.

۹ مگم از یاسون و دیگر و ضمانت گرفته، اونا ره ایله کد.

پولس و سیلاس د شار بیریه

۱۰ امی که هوا تریک شد برارای ایماندار، پولس و سیلاس ره د شار بیریه ری کد. اونا وختیکه د اونجی رسید د عبادت خانه یهودیا رفت. ۱۱ یهودیای بیریه از یهودیای تسالونیکه کده فکر شی روشوتر بود، چون اونا پیغام پولس و سیلاس ره د شوق کلو قبول کد و هر روز کتاب مقدس ره میخاندا تا بنگره چیزای ره که پولس گفته، راست آسته یا نه. ۱۲ امی رقم غدر ازوا ایمان آورد؛ امچنان تعداد کلون خاتونوی نامدار یونانی و مردای یونانی. ۱۳ مگم وختیکه یهودیای تسالونیکه فامید که پولس د بیریه کلام خدا ره اعلان مونه، اونا د اونجی ام آمده مردم ره د شورش آورد. ۱۴ پس برارای ایماندار دستی پولس ره سون لب دریا ری کد، مگم سیلاس و تیموتائوس د بیریه مند. ۱۵ نفرای که پولس ره همراهی موكد، او ره تا شار اتن رسند و بعد ازی که از پولس بلده سیلاس و تیموتائوس دستور گرفت که اونا هر چی زودتر د پیش ازو بییه، خودون ازوا پس د بیریه رفت.

پولس د شار اتن

۱۶ د حالیکه پولس د اتن انتظار سیلاس و تیموتائوس ره میکشید، او تمام شار ره پُر از

بُتْ ها دِيد و رُوح شَي دَ وِجُودِ اَزُو دَ شُور اَمَد. ^{۱۷} پَس اُو دَ عِبَادَتِ خانِه قَد يَهُودِيا و
 مَرْدُمای خُدا پَرست و اَمچنان دَ بازار قَد راهِروا هَر روز بَحْث مُوكد. ^{۱۸} تَعْدادِ اَز فَلَسنَفه
 دانای اِپيگُوري و رَواقي اَم قَد اَزُو بَحْث رِه شُروع كَد. بَعْضِي اَزوا مُوگُفت: ”اِي اَدَم
 ايلَه گُوي چِي مِيخايه بُگِيه؟“ دِيگرو مُوگُفت: ”مِثْلِ كِه تَبليغِگرِ خُدايُونِ بِيگنَه اَسْتِه،“
 چِراكِه پُولس خُوشخَبري عيسِي و قِيامت رِه اِعلان مُوكد. ^{۱۹} پَس اُو رِه گِرِفتِه دَ شُوراي كُوه
 آريوپاگُس بُرد و گُفت: ”اِيا اِمكان دَرِه مو اَم بُفامِي كِه اَمِي تَعليمِ نُو رِه كِه تُو پيشنَهاد
 مُونِي چِي اَسْتِه؟“ ^{۲۰} تَوراي تُو دَ گوش مو عَجيب-و-غَرِيب مِييه. مو مِيخاهِي مَعنای اَزوا رِه
 بُفامِي. ^{۲۱} ”پِگِ اَتِنِي ها و خَارِجِي هاِي كِه دَ اُونجِي زِنْدَگِي مُوكد، وخت خُو رِه بَعِيرِ اَز
 گُفت و شُنُود دَ بارِه چِيزاي نُو دَ هِيچ چِيزِي دِيگِه مَصْرَفِ نُمُوكَد.

^{۲۲} پَس پُولس دَ مِينكَلِ شُوراي كُوه آريوپاگُس ايسْتِه شُدِه گُفت: ”اِي مَرْدُمِ شَارِ اَتِن! ما
 مِينگَرُم كِه شُمُو دَ تَمَامِ چِيزا خُوب مَذهَبِي اَسْتِيد. ^{۲۳} چُون غَيْتِيكِه دَ شَارِ شُمُو مِي گَشْتُم و
 عِبَادَتِ گاه هاِي شُمُو رِه تُوخ مُوكدُم، دَ يِگِ قُرْبانِگاه رَسِيدُم كِه دَزُو نُوشتِه شُدِه بُود:
 ’تَقْدِيمِ دَ خُدايِ نَشْنَخْتِه.

اَمُو خُدايِ رِه كِه شُمُو نَشْنَخْتِه پَرستِش مُونِيد، ما اَمُو رِه دَزِ شُمُو اِعلانِ مُونُم. ^{۲۴} خُدايِ كِه
 دُنْيا و هَر چِيزِي رِه كِه دَ مَنِه شَي مَوْجُود اَسْتِه جُور كَد، اُو صَاحِبِ زَمِي و اَسْمُو اَسْتِه؛ اُو
 دَ خانِه هاِي كِه قَد دِستِ اِنسانِ جُور شُدِه زِنْدَگِي نُمُونِه ^{۲۵} و نَه اَم دَ وَسِيلِه دِستِ اِنسانِ

خِدْمَتِ مُوشِه مِثْلِ كِه بُوگي اَوْ دَ يِگُو چيزِ ضَرْوَرَتِ دَشْتِه بَشِه، چِراكِه خُودِ شِي دَ پِگِ آدَمَا
زِنْدَگِي وِ نَفْسِ وِ تَمَامِ چِيزَايِ دِيگِه رِه مِيدِيه. ^{۲۶} اَوْ پِگِ مِلَّتِ هَا رِه اَزِ يِگِ آدَمِ خَلْقِ كَد
تَاكِه دَ تَمَامِ رُويِ زَمِي جَايِ بِيگِيرِه وِ بَلَدِه اَزُوا وِخْتِ هَا وِ سِرْحَدَايِ جَايِ بُوَد-و-بَاشِ اَزُوا رِه
تَعْيِينِ كَد. ^{۲۷} مَقْصِدِ خُدا اِي بُوَد كِه مَرْدُمِ اَوْ رِه بَطَلَبِه تَا شَايِدِ تَيْمَتْلِه كَدِه اَوْ رِه پِيْدَا كُنِه،
اِگَرچِه اَوْ اَزِ هِيچِ كَدَمِ اَزِ مَوْ دُورِ نَبِيه.

^{۲۸} چُونِ دَ قَدْرَتِ اَزُوا مَوْ زِنْدِه اَسْتِي، حَرَكْتِ مُونِي وِ وُجُودِ دَرِي؛ اَمُو رَقْمِ كِه بَعْضِي اَزِ
شَاَعِرَايِ شُمُو مَوْگِيه:

‘ مَوْ اَزِ نَسْلِ اَزُوا اَسْتِي. ‘

^{۲۹} وِ چُونِ پِگِ مَوْ نَسْلِ خُدا اَسْتِي، مَوْ نَبَايِدِ كُمانِ كُنِي كِه اَلُوهِيتِ مِثْلِ بُتِي اَسْتِه كِه اَزِ
طِلَّا، نُقْرَه يَا سَنَگِ تَرَاشِ شُدِه دَ مَطَابِقِ هُنَرِ وِ مَهَارَتِ اِنْسَانِ جُورِ مَوْشِه. ^{۳۰} خُدا زَمَانَايِ
جِهَالَتِ اِنْسَانِ رِه نَايِدِه گِرِفْتِ، مِگَمِ اَلِي دَ پِگِ مَرْدُمِ دَ هَرِ جَايِ اَمَرِ مَوْكُنِه كِه تَوْبِه كُنِه.
^{۳۱} چُونِ اَوْ يِگِ رُوزِ رِه تَعْيِينِ كَدِه كِه دَ اَوْ رُوزِ دُنْيَا رِه دَ وِسِيْلِه مَرْدِي كِه اِنْتِخَابِ كَدِه
عَاذِلَانِه قِضَاوَتِ مُونِه وِ خُدا وِخْتِيكِه اَمُو شَخْصِ رِه اَزِ مَرْدِه هَا دُوبَارِه زِنْدِه كَدِ، اِي تَوْرِه رِه
دَ تَمَامِ مَرْدُمِ ثَابِتِ كَدِ. ‘‘

^{۳۲} وِخْتِيكِه شُورَا دَ بَارِه قِيَامِ مَرْدِه هَا شَنِيدِ، بَعْضِي كِسا رِيشْخَنْدِي كَدِ، وِلِي يِگِ تَعْدَادِ

گفت: "دایگ وخت دیگه بسم د باره ای چیزا از تو میشنوی." ^{۳۳} امی رقم پولس از بین ازوا بر شد. ^{۳۴} مگم چند نفر قد ازو یگجای شده ایمان آورد که د بین ازوا دیونیسوس عضو شورای آریوپاگس و یگ خاتو د نام داماریس و ام دیگه نفرای که قد ازوا بود، وجود دشت.

پولس د شار قرنتس

۱۸ بعد ازو پولس آتن ره ایله کده د شار قرنتس رفت ^۲ و د اونجی قد یگ آدم یهودی د نام آکیلا که از مردم اصلی پونطس بود، شنخته شد. آکیلا قد خاتون خو پرسکلا نو از ملک ایتالیا د قرنتس آمد، چراکه کلودیوس امپراطور حکم کده بود که پگ یهودیا از روم بر شنه. پولس د دیر ازوا رفت ^۳ و ازی که اونا همشغل بود، پولس قد ازوا مند و کار کد، چون شغل پگ ازوا خیمه دوزی بود. ^۴ او هر روز آرام د عبادت خانه جر-و-بحث کده کوشش موکد که یهودیا و یونانیا ره د باره عیسی مسیح قناعت بدیه. ^۵ وختیکه سیلاس و تیموتائوس از منطقه مقدونیه آمد، پولس تمام وخت خو ره وقف اعلان پیغام خدا کد؛ او بلده یهودیا شاهی میدد که عیسی امو مسیح وعده شده آسته. ^۶ مگم وختیکه اونا قد ازو مخالفت کده بد زبونی کد، او خاک چپن خو ره د اعتراض تک زده دزوا گفت: "خون شمو د گردون خودگون شمو! از گردون ازمه خلاص آسته. بعد ازی د پیش غیر یهودیا مورم." ^۷ اوخته پولس اونا ره ایله کده د خانه یگ نفر د نام تیتیس یوستس رفت. او یگ

آدمِ خُدا پَرست بُود و خانِه شى دَ پالوى عِبادت خانِه يهوديا مَوقِيعت دَشت. ^۸ و كريسپس كه سرپرستِ عِبادت خانِه بُود، قد تمامِ خانوارِ خُو دَ مولا عيسى ايمان اُورد. علاوه ازی، غدرِ مردُمِ قُرنتس كه پيغامِ پولس ره شنيد، ايمان اُورد و غُسلِ تعميد گرفت. ^۹ يگ شاو مولا عيسى دَ خاو دَ پولس گُفت: ”هيچ ترس نَخور؛ دَ وَعظِ خُو ادامه بدي و چپ نشي، چراكه ما قد تُو اَستُم. هيچ كس دَ بِلِه تُو دِست باله نَمونه كه دز تُو ضرر برسنه، چُون غدرِ مردُمِ دَمزى شار دز مه تعلق دَره. ^{۱۱} ” پس پولس مُدتِ يگ سال و شش ماه دَ اُونجى مند و كلامِ خُدا ره دزوا تعليم ميَدَد.

^{۱۲} وختيكه گالियो، والى ولايتِ اَخيا بُود، يهوديا دِسته جَمى دَ سرِ پولس هُجوم اُورده او ره دَ محكمه بُرد ^{۱۳} و گُفت: ”اى آدمِ مردُمِ ره وادار مونه كه خُدا ره قد رَوش هاى كه برخلافِ قانونِ رُومى اَسته، پرستش كُنه. ^{۱۴} ” حينِ كه پولس ميخاست دانِ خُو ره واز كنه، گالियो دَ يهوديا گُفت: ”او مردُمِ يهود! اگه اى مَسئله يگو جُرم و جنایت موبود، ما دَ ادعا هاى شُمو گوش ميَدَدُم. ^{۱۵} ” مگم ازی كه امى مَسئله مربوط دَ تورا، نام ها و شريعتِ خودگون شُمو اَسته، بايد خودگون شُمو حل-و-فصل كُنيد. ما نَميخايم دَ باره امزى مَسئله ها قضاوت كنم. ^{۱۶} ” پس گالियो اونا ره از محكمه بُر كد. ^{۱۷} ” اوخته پگ ازوا سوستنيس ره كه سرپرستِ عِبادت خانِه بُود، گِرِفته دَ پيش محكمه زد-و-كوى كد، مگم گالियो هيچ دَ غَمِ امزى چيزا نَشُد.

پس آمدون پولس د شار انطاکیه

^{۱۸} بعد ازی واقعه پولس روزای کلو ره د اونجی تیر کده قد برارای ایماندار خدا حافظی کد و د کشتی طرف سوریه ری شد و پرسکلا و اکیلا ام قد شی قتی بود. د شار کنخریا پولس سر خو ره گل کد، چراکه د گردون خو نذر گرفته بود. ^{۱۹} وختیکه اونا د شار افسس رسید، پولس ازو دو جدا شد و خود شی د عبادت خانه رفت و قد یهودیا د بحث کدو شد. ^{۲۰} اونا از شی خواهش کد که بلده وخت کلو قد ازوا بمنه، مگم او قبول نکد، ^{۲۱} بلکه ازوا خدا حافظی کده گفت: "اگه خاست خدا بشه، بسم پیش شمو مییم." بعد ازو د کشتی سوار شده از افسس ری شد. ^{۲۲} وختیکه او د بندر قیصریه رسید، ازونجی د اورشلیم رفت و بعد از سلام و احوال پرسی قد جماعت ایماندارا سون شار انطاکیه حرکت کد.

سفر سوم پولس

^{۲۳} بعد از تیر کدون یگ مدت د انطاکیه، او بسم حرکت کد و سلسله وار سرزمین غلاتیه و فریجیه ره گشته تمام پیروا ره تقویت کد.

^{۲۴} د امزو غیت یگ آدم یهودی د نام پولس که د شار سکندریه تولد شده بود، د افسس آمد. او یگ توره گوی خوب و د کلام خدا دانا و قوی بود. ^{۲۵} او د راه مولا عیسی تربیه شد و پُر از شور-و-شوق روحانی چیزای ره که د باره عیسی بود، د دقت موگفت و تعلیم

میدد، اگرچه فقط از تعمید یحییٰ خبر دشت. ^{۲۶} امو آدم د عبادت خانه بدون ترس-و-وهم د توره گفتو شد. وختیکه پرسکلا و اکیلا تورای شی ره شنید، اونا او ره گوشه برده راه خدا ره دقیقتر بلده شی بیان کد. ^{۲۷} غیتیکه آپولس میخاست سون ولایت آخیا سفر کنه، برارای ایماندار او ره تشویق کد و د ایماندارای امزو جای نوشته کد که ازو پذیرایی کنه. آپولس امی که د اونجی رسید، کسای ره که د وسیله فیض خدا ایمان آورده بود، کلو کومک کد، ^{۲۸} چراکه او د پیش تمام مردم یهودیا ره قد قدرت بیان بند اندخت و قد استفاده از کتاب مقدس ثابت کد که عیسی امو مسیح وعده شده آسته.

پولس د شار افسس

۱۹ وختیکه آپولس د قرنتس بود، پولس از منطقه بالنه سفر کده د افسس آمد و د اونجی قد بعضی از پیروا روی د روی شد ^۲ و ازوا پرسان کد: “وختیکه ایمان آوردید، روح القدس ره حاصل کدید؟” اونا د جواب شی گفت: “نه، مو حتی نشنیده که روح القدس وجود دره.” ^۳ پولس ازوا پرسید: “پس چی رقم تعمید گرفتید؟” اونا گفت: “تعمید یحییٰ.” ^۴ پولس گفت: “تعمید یحییٰ امی بود که مردم از گناه های خو توبه کنه و یحییٰ د مردم موگفت که د کسی ایمان بیره که بعد ازو مییه، یعنی د مولا عیسیٰ.” ^۵ وختی اونا امی چیزا ره شنید، د نام مولا عیسیٰ تعمید گرفت. ^۶ غیتیکه پولس دستای خو ره د سر ازوا ایشت، روح القدس دزوا نازل شد و اونا د زبونای مختلف توره گفت و نبوت

کد. ^۷ اونا پگ شی تقریباً دوازده نفر بود.

^۸ پس پولس د عبادت خانه یهودیا رفت و مدت سه ماه د اونجی بدون ترس توره گفت؛ او د باره پادشاهی خدا بحث کده مردم ره قناعت میدد. ^۹ مگم بعضی از شنوندا سنگدل بود و از ایمان آوردو سرپیچی کده د پیش روی مردم د باره راه عیسی بدگویی موکد. امزی خاطر پولس ازوا گوشه گیری کد و پیروا ره قد خو گرفته برد و هر روز د تالار سخنرانی که مربوط د تیرانوس بود، مجلس بحث ترتیب میدد. ^{۱۰} ای کار تا مدت دو سال دوام کد تا ای که تمام باشنده های ولایت آسیا، ام از یهودیا و ام از یونانیا، پیغام مولا عیسی ره شنید. ^{۱۱} خدا از دست پولس معجزه های کته نشو میدد، ^{۱۲} د اندازه که مردم دستمالا و پیشبندای ره که د جان پولس ملیده شده بود، موبرد و د جان مریضای خو موملید و اونا از مریضی که دشت شفا پیدا موکد و جنیات از جان ازوا بر موشد.

^{۱۳} مگم یگ تعداد از جنگیرای گشتگر یهودی ام کوشش کد که نام مولا عیسی ره د بله چندیا بگیره. اوخته اونا گفت: "د نام عیسی که پولس و عظ موکنه، دز شمو امر میدیم که بر شنید!" ^{۱۴} هفت نفر از بچکیچای اسکیوا که یکی از پیشوایون عالی مقام یهود بود، ای کار ره موکد. ^{۱۵} مگم جن د جواب ازوا گفت: "ما عیسی ره مینخشم و د باره پولس ام خبر درم، مگم شمو کی استید؟" ^{۱۶} امو آدم جندی قد چنان قدرت د بله ازوا حمله کد که د سر پگ شی زور شد و اونا میده و دلده ازو خانه لچ دوتا کد. ^{۱۷} تمام

باشنده های اِفسُس از یهودی گرفته تا یونانی ازی توره خبر شد و پگ ازوا د ترس-و-وهم
 اُفتد و نام مولا عیسی د بَین ازوا کلو مُحترم شد.^{۱۸} غدر امزو کسای که ایمان اوردد آمده
 کارای خو ره اقرار و افشا کد.^{۱۹} و تعداد کلون امزو کسای که جادوگری موکد، کتابای
 خو ره جم کده د پیش روی پگ مردم در دد. قیمت ازوا ره که حساب کد، برابر پنجاه
 هزار سکه نقره بود.^{۲۰} د امزی رقم کلام مولا عیسی تیت موشد و قدرت کلوتر پیدا
 موکد.

شورش د شار اِفسُس

^{۲۱} بعد ازی واقعه ها پولس د رهنمایی روح القدس تصمیم گرفت که از مقدونیه و اخیآ تیر
 شده د اورشلیم بوره. او گفت: "بعد از رفتو د اونجی، شار روم ره ام باید بنگرم."
^{۲۲} پس دو نفر از همکارای خو، یعنی تیموتائوس و اراسطس ره د مقدونیه ری کد و خود
 شی بلده یگ مدت کلوتر د آسیا مند.

^{۲۳} تقریباً دمزو غیت سر-و-صدای کلو د باره راه مولا عیسی د اِفسُس باله شد.^{۲۴} د
 اونجی یگ زرگر د نام دیمیتریوس بود که عکسای نقرهیی بُتخانه آرتیمیس ره جور موکد و
 ای کار بلده صنعتگرا فایده کلو میرسند.^{۲۵} او تمام صنعتگرای همشغل و پگ کارگرای
 ازوا ره جم کده گفت: "آلیگو، شمو میدنید که رونق زندگی مو دمزی شغل بستگی دره.
^{۲۶} و امو رقم که مینگرید و میشنوبید امی پولس قد تبلیغای خو نه فقط د اِفسُس از مو،

بلکه تقریباً د سراسرِ آسیا کلو مردم ره گمراه کده و موگه: 'چیزای که قد دست انسان جور شده، خدایو نیسته.'^{۲۷} پس نه تنها که شغلِ مو د خطر آسته، بلکه خطر ازی ام آسته که عبادتگاهِ خدای بزرگ مو آرتیمیس از اعتبار بوفته و شکوه-و-بزرگی آرتیمیس که تمام آسیا و سراسرِ دنیا او ره پرستش مونه، از بین بوره. "وختیکه اونا ای چیزا ره شنید، کلو قار شد و چیغ زده گُفت: "بزرگ آسته آرتیمیسِ مردمِ افسُس!"^{۲۸} پس شار د شورش اُفتد و مردمِ یگجای د میدانِ مسابقات هُجوم برده گیوس و آسترخُس ره که از مردمِ مقدونیه و از همسفرای پولس بود، دستگیر کد و کشل کده قد خو بُرد.^{۲۹} پولس میخاست که د بینِ مردمِ بوره، مگم پیروای مولا عیسی او ره نه‌ایشت.^{۳۰} حتی یگ تعداد از کته سرای ولایتِ آسیا که قد پولس دوست بود، د پیشِ پولس نفر ریی کده اصرار کد که د میدانِ مسابقات نروه.^{۳۱} بعضی کسا چیغ زده یگ چیز موگفت و بعضی دیگره شی یگ چیز دیگره، چون جمعیت د سردرگمی بود و زوره مردم مقصدِ جم شدن خو ره هیچ نَموفامید.^{۳۲} یگ تعدادِ مردمِ فکر کد که سکندر مسؤل آسته، چراکه یهودیا او ره پیش اندختد. پس او قد دست خو اشاره کد که مردم آرام شنه و خاست تا د پیشِ مردم از یهودیا دفاع کُنه.^{۳۳} مگم وختی مردم فامید که سکندر یهودی آسته، پگ شی د یگ آواز د مدتِ دو ساعت یکسره چیغ میزد: "بزرگ آسته آرتیمیسِ مردمِ افسُس!"^{۳۴} آخرکار مسؤل شار مردم ره آرام کده گُفت: "آی مردمِ افسُس، کی د ای دنیا نَمیدنه که شارِ افسُس مو، حافظِ عبادتگاهِ آرتیمیسِ بزرگ و حافظِ سنگِ مقدسی آسته که از آسمو د زمی پریده؟"^{۳۵} پس، ازی که هیچ کس امی حقیقت ره انکار کده نَمیتنه، شمو باید آرام

بشینیید و از عَجَله کار نگیریید. ^{۳۷} امی آدمای ره که شُمو دَ اینجی اُوریدید، نه از عبادتگاهِ مو چیزی ره دُزی کده و نه ام دَ ضِدِ خُدای مو توره کُفرآمیز کُفته. ^{۳۸} پس اگه دیمیتربوس و همکارای شی دَ ضِدِ کسی کُدم ادعا دَره، درگه محکمه واز آسته و قاضیا ام حاضر. اونا میتنه دَ اُونجی دعوا های خُو ره دَ خِلافِ یگدیگه خُو پیش کُنه. ^{۳۹} اگه شُمو کُدم مسائلِ دیگه دَرید، باید دَ جلسِه رَسْمی حل-و-فصل شُنه. ^{۴۰} چُون خطرِ ازی آسته که حُکومتِ رُوم مو ره مسئُولِ شورشِ اِمروز بَدنه، دَ حالیکه کُدم دَلیل بَلده شی نَدری و هیچ جواب ام دده نَمیتنی. ” ^{۴۱} وختیکه امی چیزا ره کُفت، اُو جمعیتِ مردُم ره رُخصت کد.

مُسافِرَتِ پوُلُس پس دَ مَقْدونیه و یونان

۲۰ امی که شورشِ خلاص شُد، پوُلُس پیرِوای مَولا عیسی ره طلب کده اونا ره تشویق کد و بعد از خُدا حافِظی حَرکت کده سُون مَقْدونیه رَی شُد. ^۲ اُو دَ امزُو منطِقا سَفر کده قد غَدَر تورا ایماندارا ره تشویق کد و آخِرکار دَ یونان رسید ^۳ و سه ماه دَ اُونجی مَند. وختیکه میخاست قد کِشتی دَ سُوریه بوره، فامید که یهُودیا دَ ضِدِ شی راه جوری کده. امزی خاطر تصمیمِ گِرِفت که از راهِ مَقْدونیه پس بوره. ^۴ اینی نفرا قد شی قتی بُود: سوپاتروس باچه پیروس از بیریه؛ آرستَرخُس و سِکندوس از تِسالونیکِی؛ گایوس از دَرِه؛ امچنان تیموتائوس، تیخیکاس و تروفیموس از ولایتِ آسیا. ^۵ ای نفرا پیشلو رفت و دَ تروآس معطلِ ازمو شِشت. ^۶ مگم مو بعد از عیدِ فطیر از شارِ فیلیپی دَ کِشتی سوار شُدی

و پَنج روز بعد دَ بندرِ تروآس دَ پیشِ ازوا رسیدی و یگ هفته دَ اُونجی مَندی.

^۷ دَ شاوِ یگشمبه بَلده مَراسِمِ ٹوټه کدونِ نانِ آخِرِ عیسیٰ مسیحِ قد یگدیگه خُو جَم شُدی.

پولس از خاطری که روزِ دیگه شی دَ سفرِ ریی بُود، بَلده ایماندارا موعظه کد و تا نیمِ شاو

دَ نقلِ های خُو اِدامه دَد. ^۸ دَ باله‌خانه که جَم شُدِه بُودی چراغای زیاد روشو بُود. ^۹ دَ

اُونجی یگ جوان دَ نامِ اِفْتیخوس دَ دانِ کِلکین شِشته بُود و دَ حالیکه پولس نقلِ مُوکد دَ

بَله ازو کم کم خاو میمَد. دَ آخِرِ خاو سر شی زور شُد و اُو از منزلِ سه تاه پَرید. وختیکه اُو

ره باله کد، اُو مُرده بُود. ^{۱۰} پولس تا رفت و خود ره دَ بَله شی اَندخته اُو ره دَ بَغل خُو

گرفت و گُفت: ”تَشویش نَکُنید. جان شی دَ وجود شی آسته.“ ^{۱۱} وختیکه پولس دُوباره

باله رفت و نان ره ٹوټه کده خورد، اُو کَلو دیر گُفتگوی خُو ره اِدامه دَد یعنی تا دَمِ روزواز

شُدو؛ بعد ازو بُر شُدِه رفت. ^{۱۲} و اونا اُمو جوان ره زنده دَ خانه بُرد و فِکِرِ پگ شی کاملاً

آرام شُد.

از شارِ تروآس دَ میلیتس

^{۱۳} مو پیش از دیگرو دَ کِشتی سوار شُدِه طرفِ بندرِ اَسوس حَرکت کدی تاکه پولس ره

اَزونجی سوار کُنی. اُو امی رقم فیصله کد، چُون خودِ ازو خاست که تا اُونجی ره پای پیده

بوره. ^{۱۴} وختیکه پولس دَ شارِ اَسوس قد مو یگجای شُد، اُو ره دَ کِشتی سوار کدی و دَ

بندرِ میتیلینی رفتی. ^{۱۵} روزِ دیگه شی اَزونجی دَ دریا ریی شُدِه دَ نزدیکِ جزیره خِیئوس

رسیدی و روزِ سوّم شی دَ جزیره ساموس رسیدی. صَباحِ امزُو روز دَ بندرِ میلیتس اَمدی،
چراکه پولس تصمیم گرفتد که دَ افسس گیر نکنه، چُون نَمیخاست دَ ولایتِ آسیا وخت
تیر کنه. او عَجَله دشت که زودتر دَ اورشلیم برسه و دَ صورتِ امکانِ عیدِ «روزِ پنجاهم»
ره دَ اُونجی بشه.

خدا حافظی پولس قد بزرگای جماعتِ افسس

^{۱۷} پولس از میلیتس یگ پیغام دَ افسس ری کد و بزرگای جماعتِ ایماندارا ره دَ پیش خُو
کوی کد. ^{۱۸} وختیکه اونا دَ پیش شی آمد، پولس دزوا گفت: ”شمو میدنید، از اولین روز
که ما پای خُو ره دَ آسیا ایشتم دَ تمامِ وختیکه قد شمو بودم چطور رفتار کدم، ^{۱۹} یعنی
چطور قد شکسته-نفسی کامل و آودیده های کلو مولا عیسی ره خدمت کدم، باوجود
آزمایش های که دَ وسیله دسیسه های یهودیا دَ بله مه آمد. ^{۲۰} شمو میدنید که ما از تعلیم
دَدون هر چیزی که بلده شمو فایده دشت دریغ نکدم، بلکه پیغام ره دز شمو رسندم و چی
دَ جای عمومی، چی دَ خانه های شمو دز شمو تعلیم ددم. ^{۲۱} ما دَ یهودیا و یونانیا اعلان
کدم که اونا دَ حضورِ خدا توبه کنه و دَ مولای مو عیسی مسیح ایمان بیره. ^{۲۲} و آلی دَ
فرمونِ روحِ القدس دَ اورشلیم مورم و ازی که دَ اُونجی چیزخیل دَ سر مه مییه نمیدنم،
^{۲۳} سوای که روحِ القدس دَ هر شار دز مه خبر میدیه که بندی گری و سختی ها دَ انتظار مه
آسته. ^{۲۴} مگم ادامه زندگی بلده مه اوقس ارزش ندره. فقط آرزوی مه امی آسته که دوره

خو ره دَ آخِرِ پَرَسَنُم و خِدْمَتِي ره كه مَولا عِيسَى دَ عُهُدِه مه ايشته، يعنى اِعلانِ خوشخبري
فَيْضِ خُدا ره انجامِ بَدِيْم. ^{۲۵} آلى ما مِيْدَنُم كه هيچ كُدمِ از شُمو كه ما دَ مِينَكَلِ شُمو گشته
پادشاهي خُدا ره دَز شُمو اِعلانِ كُدم، ديگه رُوى مَرِه نَمِينِگَرِيْد. ^{۲۶} امزى خاطرِ اِمروزِ بَلدِه
شُمو واضِحِ مُوگِيْم كه دَ رُوزِ آخِرَتِ خُونِ هيچ كس دَ گَرْدُونِ ازمِه نَيْسْتِه، ^{۲۷} چراكه دَ اِعلانِ
كَدُونِ تَمَامِ مَقْصِدِ خُدا بَلدِه شُمو هيچ كوتاهي نَكْدِيْم. ^{۲۸} فِكْرِ خُو ره سُونِ خود و سُونِ پِگ
رَمِه كه روحِ اَلْقُدْسِ شُمو ره دَ سِرِ ازوا سرپرست جور كده، بَگِيْرِيْد تا دَ بِلِه جَماعتِ
ايمانداراي خُدا چوپوني كَنِيْد، چُونِ خُدا اونا ره قد خُونِ باچه خُو خَرِيْدِه. ^{۲۹} ما مِيْدَنُم كه
بعد از رفتون مه گُركِ هَايِ دَرِنْدِه دَ مِينَكَلِ شُمو مِيْبِه و دَ بِلِه رَمِه رَحْم-و-دِلْسوزِي نَمُونِه.
^{۳۰} حتى از مِينَكَلِ خودون شُمو كَسَايِ باله مُوشِه كه حَقِيْقَتِ ره تَغْيِيْرِ مِيْدِيِه تا پِيْرَوا ره دَ
دُمبالِ خود خُو كَشِ كُنِه. ^{۳۱} پس آگاه بَشِيْد و پُرْمُشْتِ نَكْنِيْد كه دَ اِي مُدَتِ سِه سال، شاو
و روز از اَخْطَارِ دَدُو قد آوِيْدِه دَ هر كُدمِ شُمو فارغِ نَبُودُم. ^{۳۲} آلى شُمو ره دَ خُدا و دَ كَلَامِ
پُرْفَيْضِ اَزُو تَسْلِيْمِ مُونُم كه مِيْتَنِه شُمو ره آباد كنه و شُمو ره دَ مِينَكَلِ تَمَامِ كَسَايِ كه
تَقْدِيْسِ شُدِه يِگِ مِيْرَاثِ بَدِيِه. ^{۳۳} ما چِيْمِ مه دَ طِلَّا و نُقْرِه و يا كَالَايِ كَسِي نَمَنْدِه.
^{۳۴} خودون شُمو مِيْدَنِيْد كه قد امزى دِسْتَا زَحْمَتِ كَشِيْدِيْم و ضَرْوَرَتِ هَايِ خود خُو و كَسَايِ
ره كه قد مه بُود، پُورِه كْدِيْم. ^{۳۵} ما عَمَلًّا دَز شُمو نَشُو دَدُم كه مو بايد امي رَقْمِ زَحْمَتِ
بِكَشِي و دَ آدَمَايِ نَاتو ياري كني و توراي مَولا عِيسَى ره دَ يادِ دَشْتِه بَشِي كه مُوگُفْت:
'بَخْشِيْدُو از گِرِفْتُو كده بَرَكْتِ شِي كَلُو آسْتِه.' ^{۳۶} و خَتِيْكَه پوْلُسِ توراي خُو ره دَ آخِرِ
رَسَنْد، قد پِگِ ازوا زانو زده دُعا كد. ^{۳۷} اونا پِگِ شِي غَدْرِ چَخْرَا كد و پوْلُسِ ره دَ بَغْلِ خُو

گرفته ماخ کد. ^{۳۸} امی تورِه پولس اونا ره از پگ کلوتر غمگی کده بُود که گُفت: ”دِیگه رُوی مَره نَمینگرید.“ اوخته اونا او ره تا بیخ کِشتی همراهی کد.

سَفَرِ پولس دَ اورشَلیم

۲۱ بعد ازی که مو خود ره ازوا جدا کدی، مو از راه دریا سیده دَ جزیره کاوس آمدی. روز دِیگه شی دَ جزیره رودس رفتی و ازونجی دَ شار پاتارا. ^۲ دَ اونجی یگ کِشتی ره پیدا کدی که سُون منطقه فنیقیه رِبی بُود. پس دَزو سوار شُده حرکت کدی. ^۳ امی که قبرس از دُور معلوم شُد، مو از طرف جنوبِ ازو تیر شُده دَ سفر خُو طرفِ سوریه ادامه ددی و دَ بندرِ صور تاه شُدی، چُون قرار بُود که بارِ کِشتی ره دَ اونجی خالی کنه. ^۴ اوخته، ایماندارا ره پیدا کده هفت روز دَ اونجی مندِی و اونا دَ هدایتِ روح اَلقُدس پولس ره محکم شُد که سُون اورشَلیم نروه. ^۵ و غَیْتیکه وخت مو دَ اونجی پوره شُد، ازونجی رِبی شُده دَ سفر خُو ادامه ددی. تمام ایماندارای امزو جای قد خاتونو و بچکیچای خُو مو ره تا بُرونِ شار همراهی کد و دَ لبِ دریا پگ مو زانو زده دُعا کدی. ^۶ بعد ازو قد یگدِیگه خُو خُدا حافظی کده مو دَ کِشتی سوار شُدی و اونا پس سُون خانه های خُو رفت.

^۷ مو از بندرِ صور دَ سفرِ دریایی خُو ادامه ددی و دَ شارِ پتولامائیس رسیدی و دَ اونجی قد برارو منده نشی کده یگ روز ره قد ازوا مندِی. ^۸ روز دِیگه شی اونجی ره ایله کده دَ شار

قَيْصَرِيه اَمْدِي و دَ خانِه فِيلِيپُس خوشخبري دِهِنده رفته قد ازو مَندي. اويكي از هفت خدمتگارِ نيك نام بود. ^۹ فِيلِيپُس چار دُخترِ خانه دَشت كه نَبوتِ موكد. ^{۱۰} بعد از چند روز، دَ حالِيكه مو دَ اُونجِي بُوْدِي، يگ پيغمبر دَ نامِ اَكابوس از منطقه يهوديه دَ اُونجِي اَمَد.

^{۱۱} او دَ دِيرِ ازمو اَمَد و كمربندِ پولس ره گِرَفته دِست و پاى خُو ره قد شى بسته كد و گُفت: ”روح اَلْقُدس اينى رقم موكه، يهوديائى اورشليم صاحبِ امزى كمربند ره امى رقم بسته مونه و او ره دَ دِستِ بيگنگو تسليم مونه.“ ^{۱۲} وختِيكه مو امى توره ره شنيدى، مو و كساي كه دَ اُونجِي حاضرِ بُوْد، از پولس خاهش كدى كه دَ اورشليم نَرَوه. ^{۱۳} مگم پولس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اى چى رقم كار آسته كه شُمو مُونيد؟ چرا قد چخرائى خُو دِل مَره ميده مُونيد؟ ما نَتنها حاضرِ اَسْتُم كه بَندى شُنْم، بَلَكِه حاضرِ اَسْتُم كه از خاطرِ نامِ مولا عيسى دَ اورشليم حتى جانِ خُو ره فدا كُنْم.“ ^{۱۴} ازى كه تورائى مو دَرُو هيچ تاثير نَكَد، مو از شَلَه گِي دِست باله كدى و گُفتى: ”بورُو، هر چى كه اِراده خُداوند بَشه، اَمُو رقم شُنه.“

^{۱۵} بعد امزو روزا كه دَ اُونجِي بُوْدِي، مو تيارى گِرَفته سُونِ اورشليم رِبِي شُدِي. ^{۱۶} يگ تعداد از پيروائى شارِ قَيْصَرِيه ام قد ازمو قَتى اَمَد و مو ره دَ خانِه مناسون بُرد تا قد ازو بُمْنِي. او از جزيره قَبْرِس و يكي از ايماندارائى قَدِيمِي بُوْد. ^{۱۷} وختِيكه دَ اورشليم رسيدى پَرارائى ايماندار دَ خوشى از مو پَذيرايى كد.

^{۱۸} روزِ دیکه شی پولس قد ازمو د دیدون یعقوب رفت و تمام بزرگای جماعت ایماندارا د اونیجی حاضر بود. ^{۱۹} بعد از سلام و منده نشی، پولس از کارای که خدا د وسیله ازو د بین مردم غیر یهود کده بود، یگ یگ دزوا نقل کد. ^{۲۰} اونا وختیکه ای چیزا ره شنید، خدا ره ستایش کد و بعد ازو د پولس گفت: ”آی برار، تُو میدنی که هزارها نفر از یهودیا ایمان آورده و پگ ازوا د باره شریعت سخت غیرت دَره. ^{۲۱} و بلده ازوا گفته شده که تُو د یهودیای که د مینکل مردمای غیر یهود زندگی مونه، تبلیغ مونی که از شریعت موسی روی بگردنه و اولادای خو ره ختنه نکنه و رسم-و-رواج خو ره ام نگاه نکنه. ^{۲۲} آلی چی باید کنی؟ اونا حتماً از آمدون تُو خبر موشه. ^{۲۳} پس هر چیزیکه مو دز تُو موگی امو رقم بکو: د اینجی چار نفر قد مو آسته که نذر د گردون خو گرفته. ^{۲۴} تُو اونا ره گرفته بُر و خود ره قد ازوا یگجای پاک کو. مَصْرَفِ ازوا ره ام بدی تا اونا بتنه سر خو ره کل کده نذر خو ره پوره کنه. اوخته پگ میدنه، چیزای که د باره ازتو دزوا گفته شده هیچ حقیقت ندره، بلکه خود تُو ام شریعت ره نگاه کده مطابق شی رفتار مونی. ^{۲۵} مگم د باره غیر یهودیای که ایمان آورده، مو فیصله خو ره نوشته کده دزوا ری کدی تا از هر چیزی که بلده بت ها قربانی شده بشه و از خون و از گوشت حیوانای قپه شده و از زناکاری پرهیز کنه. “ ^{۲۶} پس روزِ دیکه شی پولس امو چار نفر ره گرفته قد خو بُرد و قد ازوا قتی مراسم پاک شدو ره پوره کد. بعد ازو داخل خانه خدا شد و از تکمیل شدن روزای پاک شدو د

پیشوا خبر دَد تا بلده هر کدم ازوا یگ قربانی تقدیم شنه.

گرفتار شدون پولس د خانه خدا

^{۲۷} دوره هفت روزه پاک شو نزدیک تکمیل شو بود که بعضی از یهودیای آسیا پولس ره د خانه خدا دید. اونا مردم ره د شور آورده پولس ره دستگیر کد ^{۲۸} و چیغ زده گفت: ”ای مردای اسرائیلی، کومک کنیدا! ای امو کسی آسته که د هر جای د ضد قوم و شریعت مو و د ضد امزی جای مقدس تبلیغ مونه. د علاوه ازی، او یونانیا ره ام د خانه خدا آورده و ای جای مقدس ره نجس کده.“ ^{۲۹} چون اونا چند وخت پیش تروفیموس از شار افسس ره قد پولس د شار دیده بود و گمان موکد که پولس او ره د خانه خدا آورده بشه. ^{۳۰} پس پگ شار د شورش آمد و مردم د سر پولس هجوم آورده او ره گرفت و از خانه خدا بر کد و درگه های خانه خدا فوری بسته شد. ^{۳۱} وختیکه جمعیت مردم میخواست او ره بکشه، د قومندان اردوی رومی خبر رسید که تمام مردم اورشلیم د شور آمده. ^{۳۲} او یگ دم قد عسکرا و صاحب منصبای خو طرف جمعیت خیز کد. وختیکه مردم قومندان و عسکرا ره دید، اونا از زدون پولس دست کشید. ^{۳۳} اوخته قومندان نزدیک آمده پولس ره دستگیر کد و امر کد که او ره قد دو زنجیر بسته کنه. بعد ازو پرسید که ای آدم کی آسته و چی کار کده؟ ^{۳۴} بعضی کسا از مینکل جمعیت د آواز بلند یگ چیز موگفت و بعضی دیگه شی یگ چیز دیگه. وختیکه از خاطر چیغ-و-شور کلو نتنست حقیقت ره بفامه، او امر کد که

پولس ره د قشله بُره. ^{۳۵} او که د راهزینه قشله رسید، عسکرا از خاطرِ قارِ مردُم مجبور شد که پولس ره د بله شانه های خو بُره، ^{۳۶} چراکه جمعیتِ مردُم از دُمبالِ ازوا ریی بود و چیغ میزد که ”او ره بُکشید.“

دفاعِ پولس

^{۳۷} عسکرا قریب بود که او ره د منہ قشله داخل کنه، پولس روی خو ره سون قومندان دور دده پُرسان کد: ”إجازه میدی یگ چیز بُگم؟“ قومندان د جواب شی گفت: ”تو زبونِ یونانی ره میدنی؟“ ^{۳۸} خی تو او آدمِ مصری نیستی که چند وخت پیش بلده انقلاب کدو چار هزار نفرِ جنگی ره قد خو د بیابو بُرد؟“ ^{۳۹} پولس گفت: ”ما یهودی آستُم، از شارِ تارسوس قیلیقیه، باشنده یگ شارِ بزرگ و مهم. خاهش مونم، إجازه بدی که قد مردُم توره بُگم.“ ^{۴۰} وختی قومندان دزشی إجازه دد، او د بله زینه ایسته شد و قد دست خو سون مردُم اشاره کد. امی که د اونجی آرامی کامل برقرار شد، پولس د زبونِ عبرانی دزوا گفت:

دفاعِ پولس د پیشِ یهودیا

۲۲ ^۱ ”آی آته گو و برارو! دفاعِ مره که امی آلی د حُصورِ شمو پیش مونم، گوش

کُنید. ^۲ وختی اونا دید که او د زبونِ عبرانی توره مَوگه، اونا کلوتر آرام شد. اوخته پولس گُفت: ^۳ "ما یگ یهودی اَسْتُم که د شارِ تارسوسِ قِیلیقیه د دُنیا اَمَدیم، مگم د امزی شار تریه شُدیم و د تې دِسْتِ گَمالائیل مُطابقِ شریعتِ بابه کلونای مو د قیق تعلیم دده شُدیم. ما د باره خُدا سخت غیبت دشتیم، امو رقم که امروز شمو دَرید. ^۴ ما پیروای امزی راه ره تا سرحدِ مرگ آزار-و-اذیت مَوکدُم و اونا ره گِرِفْتار کده ام مردا و ام خاتونو ره د بندی خانه میندختُم. ^۵ پیشوای بزرگ و تمام اعضاءِ شورای یهود دزی باره شاهد مه اَسْتِه. امچنان ما ازوا چند خط د بله برارونِ یهودی که د دَمِشَق بُود گِرِفْتُم و حرکت کدُم تا پیروای عیسی ره که د اُونجی بُود، دِسْت بَسْتِه بلده جزا دَدو د اورشَلیم بیرم. ^۶ مگم وختیکه ما د راه بُودُم و د دَمِشَق نَزْدِیک موشدُم، قریبای چاشت اولغتله یگ نُور قوی از آسمو گرد مَره روشو کد. ^۷ ما د زمی اُفْتَدُم و یگ آواز ره شنیدُم که مَوگُفت: 'شائول، ای شائول، چرا مَره آزار-و-اذیت مَوکنی؟' ^۸ ما پُرسان کدُم: 'صاحب، تُو کی اَسْتی؟' او د جواب مه گُفت: 'ما عیسی ناصری اَسْتُم امو که تُو آزار-و-اذیت مونی.' ^۹ نفرای که قد مه بُود، نُور ره میدید، مگم آوازِ کسی ره که قد مه توره مَوگُفت، نَمِیشِنید. ^{۱۰} و ما پُرسان کدُم: 'یا مولا، ما چی کنم؟' و مولا عیسی دَز مه گُفت: 'باله شو، د دَمِشَق بورو و د اُونجی تمام وِظیفه که بلده تُو سپرده شده، دَز تُو گُفته موشه.' ^{۱۱} از خاطرِ بَلَقَسِ امزو نُور چیمای مه کور شد و نفرای که قد مه بُود دِسْت مَره گِرِفْت و مَره کوتل کده د دَمِشَق بُرد. ^{۱۲} د دَمِشَق یگ آدم د نام حنایا زندگی مَوکد که یگ شخصِ خُدا ترس، تابعِ شریعت و د بَینِ یهودیا نیک نام بُود. ^{۱۳} او د پیش مه اَمَد و د پالوی مه ایسته شده گُفت: 'ای

شائول برار، پینا شو. ^{۱۴} د امزو لحظه پینا شدم و سون ازو توخ کدم. حانیا بسم دز مه
گفت: 'خدای بابه کلونای مو تو ره انتخاب کده تا اراده ازو ره بدنی و شخص عادل، یعنی
مولا عیسی ره بنگری و آواز شی ره از دان خود شی بشنوی، ^{۱۵} چون تو شاهد ازو موشی
و د باره چیزی که دیدی و شنیدی د پیش پگ مردم شاهدی میدی. ^{۱۶} و آلی چرا معطل
استی؟ باله شو، غسل تعمید بگیر و نام ازو ره گرفته از گناهای خو پاک شو. ^{۱۷} وختیکه
دوباره د اورشلیم آمد، یگ روز د خانه خدا دعا موكدم که خاو د بله مه آمد ^{۱۸} و د امزو
حالت مولا عیسی ره دیدم که موگفت: 'زود باله شو و اورشلیم ره ایله کو، چراکه مردم
ازی شار شاهدی تو ره د باره ازمه قبول نموکنه. ^{۱۹} و ما گفتم: 'یا مولا، امی مردم
میدنه که ما د عبادت خانه ها مورفتم و کسای ره که دز تو ایمان آورده بود، د بندی خانه
مبندختم و میزدیم. ^{۲۰} وختیکه خون شاهد تو استیفان ریختنده شد، ما د اونجی ایسته بودم
و د امزو کار رضایت ددم و چپن های قاتلای شی ره نگاه کدم. ^{۲۱} مگم مولا عیسی دز
مه گفت: 'حرکت کو، ما تو ره د جای دور د پیش مردم غیر یهود ری مونم. "'

^{۲۲} جمعیت مردم تا اینجی گپای شی ره گوش کد، و له بسم د آواز بلند چیغ زده گفت:
"ای رقم نفر ره از روی زمی گم کنیدا! ای باید زنده نمه!" ^{۲۳} دمزو غیتیکه مردم قد چیغ-
و-شور کلو چپنای خو ره شور دده خاک ره د هوا باد موكد، ^{۲۴} قومندان امر کد که پولس
ره د منه قشله بیره و قد قمچی ازو تحقیقات کنه تا معلوم شنه که از چی خاطر ای چیغ-
و-شور د ضد ازو باله شده. ^{۲۵} وختیکه او ره بلده قمچی زدو بسته موكد، پولس از

صاحبِ مَنْصَبِي كه دَ اُونجی ایسته بُود، پُرسان كد: ”آیا قانُون دَز شُمو اِجازه مِیدیه كه یگ نفرِ رُومی ره بِدُونِ ازی كه محكُوم شُده بَشه، قد قَمچی بَزینید؟“ ^{۲۶} وختیکه صاحبِ مَنْصَبِ ای توره ره شَنِید، پیشِ قومندان رفت و دَزو كُفت: ”تُو مِیدنی چی مُونی؟ ای آدم یگ نفرِ رُومی آسته.“ ^{۲۷} قومندان پیشِ پولُس رفت و از شی پُرسان كد: ”دَز مه بُگی، آیا تُو رُومی آستی؟“ پولُس كُفت: ”آرے.“ ^{۲۸} قومندان كُفت: ”ما امی حقِ تابعیتِ رُوم ره دَ قِیمتِ كلو خریدیم.“ پولُس كُفت: ”مگم ما از زمانِ تَوُلْدِ خُو رُومی بُودیم.“ ^{۲۹} پس كسای كه قرار بُود از پولُس تحقیق كنه، یگ دم ازو دُور شُد و قومندان وختی فامید كه پولُس رُومی آسته ترس خورد، چُون او امر كُدد كه پولُس ره بسته كنه.

پولُس دَ حُضُورِ شورای یهودیا

^{۳۰} روزِ دِیگه شی ازی كه قومندان میخواست قِصّه ره خُوب بُفامه كه یهودیا از چی دِلیل دَ سرِ پولُس ادعا كده، او پولُس ره بُرو اُورد و امر كد كه پیشوايونِ عالی مقام و شورای یهود یگ جلسه تشكيل بَدیه. اوخته پولُس ره تاه اُورد و دَ پیشِ ازوا حاضر كد.

۲۳ پولُس توغری سُونِ اَعْضای شورا توخ كد و كُفت: ”آی برارو، ما تا اِمروز دَ حُضُورِ خُدا قد وِجدانِ پاك زندگی كدیم.“ ^۲ اوخته حنانیا پیشواي بزرگ دَ كسای كه پالوی پولُس ایسته بُود، امر كد كه دَ دان شی بزنه. ^۳ پولُس دَزو كُفت: ”آی كه ظاهر تُو

لَخْشَم-و-سَفِيدِ اَسْتَه! ^٤ کَسای که د پالوی پوئس ایسته بُوَد، کُفْت: ”آیا د پیشوای بزرگ خُدا توهین مونی؟“ ^٥ پوئس کُفْت: ”برارو، ما نَفامیدُم که او پیشوای بزرگ آسته، چُون د کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشْتَه شُدَه که د رَهبرِ قَوْمِ خُو بَد-و-رَد نَگی.“ ^٦ وختی پوئس فامید که یگ جَمِ ازوا صَدوقیا آسته و دیگه جَمِ ازوا فریسیا، او قد آوازِ بِلند د مجلسِ کُفْت: ”ای برارو، ما فریسی و اولادِ فریسی اَسْتُم؛ ما از خاطرِ ایمان و اُمید د قیامتِ مُرده ها د اینجی محاکمه موشُم.“ ^٧ وختی او امی ره کُفْت، د بَینِ فریسیا و صَدوقیا اِخْتِلافِ پَیدا شُد و شورا دُو تَقْسِیمِ شُد، ^٨ چرکه صَدوقیا مُنکِرِ قیامت و ملایکه و روح آسته، مگم فریسیا د پگِ ازی چیزا عقیده دَره. ^٩ پَس د بَینِ مجلسِ غریو کُته برپا شُد و چند نفر از علمای فریسی باله شُدَه اِعتراض کد و کُفْت: ”مو د ای آدم هیچ تَقْصِیرِ نَمینگری. از کُجا معلوم آسته که یگو روح یا ملایکه قد شی توره نَگُفْتَه بَشَه؟“ ^{١٠} اِخْتِلافِ د اندازه باله رفت که قومندان از ترس ازی که پوئس ره تکه تکه نَکُنه، د عسکرا امر کد که د مجلسِ داخِلِ شُنه و پوئس ره د زور از مینکلِ جَمعیّتِ بُر کده د قِشله بُره. ^{١١} د شاو امزو روز مولا عیسیٰ نَزْدِیکِ پوئس اَمَدَه کُفْت: ”شُجاع بَش. اُمو رَقْمِیکه د اورشَلیم د باره مه شاهدی ددی، د شارِ رُوم ام باید اُمو رَقْمِ شاهدی بَدی.“

نَقْشَه د صِدِ پوئس

^{١٢} شاو که صَباح شُد، یهُودیا قد یگدیگه خُو شِشْتَه نَقْشَه کَشید و قَسْم خورَد که تا پوئس

ره نكشه، نان يا او ره د دان خو نزنه. ^{۱۳} كلوتر از چل نفر د ای دسیسه شریگ بود.

^{۱۴} اونا د دیر پیشوایون عالی مقام و ریش سفیدا رفت و گفت: ”مو سخت قسم خوردی،

تا که پولس ره نکشی نان ره د دان خو نمیزنی. ^{۱۵} پس شمو و اعضای شورا از قومندان

خاهش کنید که او ره صباح د پیش شمو بیره، د بانه ازی که شمو میخاهید د باره قضیه

پولس غووجتر تحقیق کنید. و مو تیار آستی که پیش از رسیدون شی د اینجی او ره

بکشی. ^{۱۶} ” لیکن خوارزده پولس ازی دسیسه باخبر شد و د قشله رفته پولس ره خبر کد.

^{۱۷} اوخته پولس یکی از صاحب منصبا ره کوی کده گفت: ”ای جوان ره پیش قومندان ببر،

چون ای میخایه دزو یگو چیز بگیه. ^{۱۸} ” صاحب منصب او ره د پیش قومندان برد و دزو

گفت: ”امو پولس که بندی آسته، مره کوی کده از مه خاهش کد که ای جوان ره د پیش

ازتو بیرم. ای میخایه دز شمو یگو چیز بگه. ^{۱۹} ” قومندان دست ازو ره گرفته د یگ

گوشه برد و ازو پرسان کد: ”تو چی میخاهی دز مه بگی؟ ^{۲۰} ” او گفت: ”یهودیا نقشه

کشیده که از تو خاهش کنه تا پولس ره صباح د شورا ببری. بانه ازوا امی آسته که اونا

میخایه د باره ازو غووجتر تحقیق کنه. ^{۲۱} پس اونا ره تن ندی، چرا که کلوتر از چل نفر د

کمین ازو ششته و قسم خورده که تا پولس ره نكشه نه چیز بخوره و نه وچی کنه. اونا

امی آلی تیار آسته و فقط منتظر موافقه ازتو یه. ^{۲۲} ” قومندان امو جوان ره رخصت کد و

دزو امر کده گفت: ”د هیچ کس نگی که مره ازی چیزا خبر کدی. ”

اِنْتِقَالَ پوُلُس دَ شَارِ قَيْصَرِيَه

^{۲۳} پس قومندان دُو نفر صاحبِ مَنْصَبِ رِه دَ پيش خُو طلب كده گُفت: ”دُو صد عسكِرِ پيډه و هفتاد نفر سواره و دُو صد نيزه دار تيار كُنيد تاكه ساعتِ سَوَمِ شاو دَ قَيْصَرِيَه بوره.
^{۲۴} بلده پوُلُس ام يگو اَلَاغِ حَاضِرِ كُنيد كه سوار شنه و اُو رِه صَحِيح-و-سَلَامَتِ دَ پيش فيلِكس والى بَرَسَنِيَد. “^{۲۵} پس يگ خط دَ اِي مضمون نويشته كد:

^{۲۶} ”از طرفِ كَلوډيوس لِيَسِياسِ دَ عَالِيِ جَنَابِ فِيلِكسِ والى، سلام تَقْدِيمِ آسته. ^{۲۷} اِي اَدَمِ رِه يهوديا گِرِفْتَه بُوَد و قَصْدِ دَشتِ كه بُكُشه، لِيَكِنِ ما قَدِ عسكِرَايِ خُو دَ اُونَجِي رِفْتَه اُو رِه از چَنگِ ازوا نِجَاتِ دَدُم، چُونِ خَبَرِ شُدِه بُوَدُم كه اُو يگِ نَفَرِ رُومِي آسته. ^{۲۸} ازي كه مِيخاستُم عِلَّتِ تَهْمَتِ ازوا رِه بَفَامُم، ما اُو رِه دَ شوراِي ازوا بُرُدُم. ^{۲۹} مگم مُتَوَجِه شُدُم كه تَهْمَتِ ازوا دَ بارِه مَسْئَلِه شَرِيْعَتِ خُو دُونِ ازوا آسته و هِيچِ تَهْمَتِ دَ بَلِه شِي نَشُدِه كه وَاِجِبِ قَتْلِ و يا بَنَدِي كَدُو بَشَه. ^{۳۰} پس وختي دَز مِه خَبَرِ دَدِه شُد كه دَ خِلَافِ امْرُو اَدَمِ نَقْشَه كَشِيْدِه شُدِه، فَوْرِي اُو رِه دَ پيشِ ازتُو رِي كَدُم و دَ مُدْعِيَايِ شِي ام گُفْتُم كه شِكَايَتِ خُو رِه دَ پيشِ ازتُو بَرَسَنِه. “

^{۳۱} پس اُمُو رَقْمِيكِه دَ بَلِه عسكِرَا اَمْرِ شُدِه بُوَد، پوُلُس رِه دَ غَيْتِ شاو تا شَارِ اَنْتِي پَاتِرِس رَسَنَد. ^{۳۲} رُوژِ دِيگِه شِي عسكِرَايِ پيډه عسكِرَايِ سواره رِه رُخْصَتِ كد كه قَدِ پوُلُسِ دَ سَفَرِ اِدَامِه بَدِيَه و خُو دُونِ شِي پس سُونِ قِشَلِه خُو اَمَد. ^{۳۳} وختيكه اونا دَ قَيْصَرِيَه رَسِيْد، خط رِه

دَ والی دَد و پوُلُس ره دَزشی تسلیم کد. ^{۳۴} والی خط ره خنده از پوُلُس پُرسان کد: ”از کُدم ولایت آستی؟“ وختی فامید که از ولایت قیلِیقیه آسته، ^{۳۵} او دَزشی گُفت: ”مُدعیای تُو که دَ اینجی حاضر شُد، اوخته ما دَ گپای تُو گوش میدیم.“ بعد ازو امر کد که پوُلُس ره دَ قلعه که مشهور دَ قصر هیرودیس بُود، نگاهداری کُنه.

محکمه پوُلُس دَ حُضورِ فیلِکس والی

۲۴ بعد از پنج روز حنایا پیشوای بزرگ قد چند نفر از ریش سفیدا و یگ وکیل دعوا دَ نام تِرتوُلُس دَ قیصریه رسید و ادعاهای خُو ره دَ ضدِ پوُلُس دَ والی پیش کد. ^۲ وختیکه پوُلُس ره حاضر کد، تِرتوُلُس ادعاهای خُو ره شروع کده گُفت: ”جناب عالیقدر، بخاطر حکمرانی شُمو مو دَ امنیتِ کاملِ آستی و بخاطر دُورانَدیشی شُمو دَ امزی قوم بهبودی غدر دَ وجود آمده ^۳ و مو ازی چیزا دَ هر جای و از هر طریق از شُمو قدردانی و شکرگزاری مونی. ^۴ و آلی ازی که وخت شُمو ره کلو نگیرم، خاهش مونم که قد امزو لُطفِ همیشهگی خُو دَ عرضِ کوتاهِ مو توجّه کنید: ^۵ دَز مو معلوم شده که ای آدم یگ شخصِ مُضرِ آسته و دَ مینکلِ تمامِ یهودیا دَ سراسرِ دُنیا فتنه اندازی مونه و امچنان یگ سرکرده فرقه ناصری آسته. ^۶ او حتی کوشش موکد که خانه خُدا ره نجس کُنه، مگم مو او ره دستگیر کدی [و مو میخاستی که دَ مطابقِ شریعتِ خودون خُو او ره محاکمه کُنی ^۷ مگم لیسایاس قومندان آمد و دَ زور او ره از چنگ مو خلاص کد ^۸ و دَ مدعیای ازو امر

کد که دَ پیش شُمو بیهه. [اگه خودون شُمو ازو تحقیق کُنید، حقیقتِ ادعاهای مو دَ خلافِ ازو بلده شُمو روشو موشه. ” یهودیا ام دَ یگصدا ادعاهای تَرْتُوُس ره تایید کد و گُفت: ” راست مُوگه!“

^{۱۰} وختی والی سُون پوئس اشاره کد که گپ بزنه، اُو اینی رقم گُفت: ” ما خبر دَرُم که عَدَر سال ها آسته که شُمو قاضی ازی مِلَّت اَسْتِید، امزی خاطر ما دَ خوشی از خود خُو دِفاع مُونُم. ”^{۱۱} شُمو مِیتِنِید معلوم کُنید، کَلوَتَر از دوازده روز نَشُدِه که ما بلده عِبادت دَ اورشَلِیم رفته بُوَدُم. ”^{۱۲} هیچ کس مَرِه نَدِیده که دَ خانِه خُدا یا دَ عِبادت خانِه ها و یا دَ داخلِ شار قد یگو نفر بَحَث کده بَشُم و یا مردُم ره دَ شورِش اُورده بَشُم. ”^{۱۳} و ادعاهای ره که فعلاً دَ ضِد مه جور کده اونا نَمِیتنه که دَ پیش شُمو دَ ثبوت بَرَسنه. ”^{۱۴} مگم دَ حُضور شُمو اقرار مُونُم که ما خُدا ی بابِه کَلونای خُو ره دَ مُطابِقِ امزُو راهِ که اونا بَدَعَت مُوگیه، عِبادت مُونُم و دَ پگِ چیزای که مُطابِقِ تورات و نَوِشته های پیغمبرا آسته، عَقیده دَرُم. ”^{۱۵} ما رقمِ خودِ امزی نفرا دَ خُدا اُمید دَرُم که بلده آدمای نیک و بد قیامت دَ پیش رُوی آسته. ”^{۱۶} امزی خاطر از حد کَلو کوشِش خُو ره مُونُم که هر وخت دَ پیش خُدا و اِنسان وِجدانِ پاک دَشته بَشُم. ”^{۱۷} ما پس از چندین سال دَ اورشَلِیم اَمَدُم تا بلده غریبای قوم خُو کومک بیرُم و هدیه ها تقدیم کَنُم. ”^{۱۸} بعد از مراسمِ پاک شُدو دَمزی کار مَشغول بُوَدُم که اونا مَرِه دَ خانِه خُدا پَیدا کد و دَ اُونجی نَه پیر-و-بار بُوَد و نَه شَر-و-شور. ”^{۱۹} مگم چند نفر از یهودیای آسیا که دَ اُونجی بُوَد باید دَ پیش شُمو حاضر شُنه و اگه کُدَم ادعای دَ ضِد ازمه دَرِه، خودونِ ازوا بُوگه. ”^{۲۰} یا

امی کسای که دَ اینجی آسته، بُگیه: وختیکه ما دَ حُضُورِ شورا ایسته بُوَدُم، دَ ز مه چی جُرم پَیدا شُد، ^{۲۱} بَغیر ازی که دَ بَینِ ازوا قد آوازِ بِلند کُفْتُم: 'از خاطرِ اُمیدِ دَ قیامتِ مُرده ها، ما اِمروز دَ اینجی محاکمه مُوشُم!' "

بندی شُدونِ پوُلُس دَ قَیصریه

^{۲۲} مگم فیلیکس والی که خود شی از راهِ مَولا عیسی خُوب صَحیح خبر دَشت، محاکمه ره پس اَندخته کُفت: "وختیکه لَیسیاس قومندان دَ اینجی بییه، اوخته ما دَ باره دعوا ی شُمو فِیصله مُوَنُم." ^{۲۳} پس دَ یگ صَاحِب مَنصَب اَمَر کد که پوُلُس ره نظر بَند کُنه، مگم تا یگ اندازه او ره آزاد بیله و مانع رفت-و-اَمَدِ دوستای پوُلُس که بَلدِه پُوره کدونِ ضُرُورَت و خِدمت شی مییه، نَشْنه.

^{۲۴} چند روز بعد فیلیکس قد دَرُوسِلا خاتون خُو که یگ خاتونِ یهودی بُود، دَ اُونجی اَمَد و پوُلُس ره دَ پیش خُو طلب کده دَ تورای شی دَ باره ایمان دَ عیسی مسیح گوش دَد. ^{۲۵} مگم وختیکه دَ باره عدالت، پرهیزگاری و جَزای آخِرَت توره کُفت، فیلیکس ترس خورد و کُفت: "بَلدِه فِعلاً بورُو، غَیبتیکه فرصت پَیدا شُد، تُو ره بسم طلب مُوَنُم." ^{۲۶} دَ حَینِ حالِ فیلیکس اُمیدوار بُود که شاید پوُلُس بَلدِه شی پَیسه بَدیه و ازی خاطرِ اکثَرِ وخت او ره طلب کده قد شی نَقْل مُوکد.

^{۲۷} مگم بعد از دُو سال پورکیوس فستوس جانشینِ فیلیکس شد. و ازی که فیلیکس میخواست دَ حقِ یهودیا یگ نیکی کنه، اُو پولس ره دَ بندی‌خانه نگاه کد.

پولس دَ حُضورِ فستوس والی

۲۵ ^۱ اوخته فستوس سه روز بعد از رسیدون خُو دَ ولایتِ یهودیه، از قیصریه دَ اورشلیم رفت. ^۲ پیشوایونِ عالی مقام و ریش سفیدای یهود دَ پیشِ فستوس آمده ادعا های خُو ره دَ ضدِ پولس دَزُو گُفت و ازُو خواهش کد ^۳ که دَزُوا لُطف کده پولس ره دَ اورشلیم ریی کنه. اونا دَ کمین بُود تا اُو ره دَ بینِ راه بُکشه. ^۴ مگم فستوس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”پولس دَ قیصریه نظر بند آسته و خود مه دَ زودی دَ اونجی پس مورم. ^۵ کسای که از مینکل شمو صاحبِ اختیار آسته بییه و قد مه بوره و اگه کُدم خطای امزو آدم سر زده بشه، اونا ادعای خُو ره رُوی دَ رُوی ازُو بُگه.“

^۶ فستوس تقریباً هشت یا ده روز دَ اورشلیم مند و بعد ازُو دَ قیصریه رفت. روزِ دیگه شی دَ چوکی قضاوتِ ششت و امر کد که پولس ره بیره. ^۷ وختیکه پولس آمد، یهودیای که از اورشلیم آمده بُود، گردِ ازُو ره گرفت و ادعا های کلو و خطرناک دَ ضدِ پولس پیش کد، مگم نتنست که ثبوت کنه. ^۸ پس پولس از خود خُو دفاع کده گُفت: ”ما نه دَ خلافِ شریعتِ یهود کُدم کاری کدیم و نه ام دَ ضدِ خانه خُدا و قیصرِ روم دُچارِ کُدم خطایی

شُدیم. ”^۹ مگم فستوس که میخواست یهودیا ره راضی نگاه کنه، د پوئس گُفت: ”آیا قبول دَری که د اورشلیم بوری و د اونجی د پیش خود مه د باره امزی ادعا ها محاکمه شنی؟“^{۱۰} پوئس د جواب شی گُفت: ” فعلاً ما د پیش تخت قضاوت قیصر، یعنی دمزو جای که باید محاکمه شئم، ایسته یم و خود شمو بهتر میدنید که ما مُرتکب هیچ جرمی د ضد یهودیا نشدیم. ”^{۱۱} اگه مُجرم بشم و یا کدم کار بد کده بشم که قابل اعدام بشه، از مرگ سرکشی ندرم. لیکن اگه ادعا های که امی نفرا د خلاف ازمه کده هیچ حقیقت ندره، هیچ کس حق ندره که مره د دست امزی کسا بدیه. ما د پیش قیصر روم دادخاهی موئم. ”^{۱۲} پس فستوس قد مشاورین خو مشوره کده د جواب شی گُفت: ” آلی که از قیصر دادخاهی کدی، د پیش قیصر موری. ”

پوئس د حضور اگریپاس پادشاه

^{۱۳} چند روز بعد اگریپاس پادشاه و خاتون شی برنیکی د قیصریه آمد تاکه د فستوس خوش آمدید بگه. ^{۱۴} پس ازی که اونا روزای کلو ره د اونجی مند، فستوس قضیه پوئس ره د پیش پادشاه رسنده گُفت: ” د اینجی یگ آدم آسته که از دوره فیلیکس بندی منده. ”^{۱۵} وختیکه د اورشلیم رفتم، پیشوایون عالی مقام و کته کلونای یهود د ضد ازو رسماً پیش ازمه شکایت کد و خاهش کد که او محکوم شنه. ^{۱۶} ما د جواب ازوا گُفتم که د رسم-و-رواج روم ای رقم نیبه که یگ آدم بدون محکمه بلده جزا تسلیم شنه، بلکه پیش ازی که

آدمِ مُتَّهَم شُدِه ره تسلیم كنه، اُو ره قد مُدَعیای شی رُوی دَ رُوی مونه و بَلدِه شی فرصت میدیه تا دَ بَرابِر اِدعاها از خود دِفاع كُنه. ^{۱۷} پس وختیکه اونا دَ اینجی آمد، ما بَدُونِ معطل دَ روزِ دِیگِه شی دَ چوکی قضاوت شِشتم و امر كدم كه امو آدم ره بیرِه. ^{۱۸} غیتیکه مُدَعیای شی باله شُد، دَ خِلافِ ازو هیچ جُرمی ره اِدعا نكد كه ما اِنْتَظار دَشتُم، ^{۱۹} بَلَكِه دَ باره دینِ خودون شی دَ بَینِ ازوا اِختِلافِ و جُود دَشت و ام دَ باره یگ شخص دَ نامِ عیسی كه مُرده، مگم پولس اِدعا مونه كه اُو زنده یه. ^{۲۰} ازی كه دَ ای باره دُودله بُودم، ازو پُرسان كدم كه 'آیا میخاهی دَ اورشلیم بوری تا ای قضیه دَ اُونجی فِیصله شُنه؟' ^{۲۱} مگم پولس خواهش كد كه تا زمانِ فِیصله قِیصر نظربند بَشه. پس ما امر كدم كه اُو ره نظربند كنه تا غیتیکه بتنم اُو ره دَ پیشِ قِیصر ریی كنم. " ^{۲۲} اگریپاس دَ فِستوس گُفت: "غدر میل دَرُم كه تورای ازو ره خود مه قد گوش خُو بَشنوم. " فِستوس دَ جواب شی گُفت: "صباح تورای شی ره میشنوی."

^{۲۳} روزِ دِیگِه شی اگریپاس و برنیکی قد دُب دُبه كلو آمد و قد قومندانان و مردای نامتوی شار دَ صالونِ عُمومی داخل شُد. دَ امرِ فِستوس، اونا پولس ره حاضر كد. ^{۲۴} اوخته فِستوس گُفت: "جنابِ اگریپاس پادشاه، و ای تمامِ کسای كه دَ اینجی حاضر استید! امی آدم ره مینگرید، تمامِ مردمِ یهود، چی دَ اورشلیم و چی دَ اینجی، دَ سرِ امزی آدم دَ پیش مه عرض كده و قد چیخ-و-شورِ كلو كُفته كه ای آدم نباید دِیگِه زنده بُمنه! ^{۲۵} لیکن ما پی بُردیم كه ای آدم هیچ کاری نكده كه سزاوارِ مرگ بَشه، ولے بخاطری كه از قِیصر

دادخواهی کده، ما تصمیم گرفتیم که ای ره دَ پیش ازو ریی کنم.^{۲۶} مگم ازی که مطلب واضح ندرم که دَ اعلیٰ حضرت دَ باره ازی نوشته کنم، ای ره دَ اینجی دَ پیش پگ شمو و مخصوصاً دَ حضورِ اگریپاس پادشاه آوردیم تا بعد از تحقیقات یگو چیز پیدا کده نوشته کنم.^{۲۷} چون فکر موکنم عاقلانه نییه که یگ بندی ره ریی کنم و ادعاهای ره که دَ خلاف شی شده ذکر نکنم.

۲۶ و اگریپاس دَ پولس گفت: ”تو اجازه دری که بلده دفاع خو گپ بزنی.“ پس پولس دست خو ره باله کده اینی رقم از خود خو دفاع کد: ”آی اگریپاس پادشاه، بلده مه جای خوشبختی آسته که امروز دَ حضور شمو دَ باره تمام ادعاهای که یهودیا دَ سر مه کده از خود خو دفاع کنم.^۳ خصوصاً بخاطری که شمو دَ باره رسم-و-رواج یهودیا و اختلافات نظر که دَ بین ازوا آسته معلومات کلو درید. پس خواهش مونم که لطف کده دَ عرض بنده قد صبر-و-حوصله گوش بدید.^۴ پگ یهودیا دَ باره راه-و-رفتار زندگی مه از دورون جوانی مه خوب خبر دره، از شروع که ما دَ مینکل قوم خو دَ اورشلیم زندگی موکدم.^۵ اونا از گاه مره مینخشه؛ اگه اونا بخایه میتنه شاهدهی بدیه که ما دَ عنوان یگ فریسی دَ مطابق سختگیرترین فرقه دین مو زندگی موکدم.^۶ و آلی از خاطر امیدی که خدا وعده شی ره دَ بابه کلونای مو دده بود، محاکمه موشم.^۷ ای امو وعده آسته که دوازده طایفه مو امید دره که پوره شدن شی ره بنگره و امزی خاطر شاو و روز از تی دل عبادت

مونه. اَره جناب پادشاه، از خاطر امزی امید یهودیا د سر مه تهمت کده. ^۸ ای قوما، چرا
 شمو فکر مونیید که ای ناممکن آسته که خدا مُرده ها ره زنده کنه؟ ^۹ ما ام فکر موکدم که
 د هر وسیله مُمکن قد هرکسی که نام عیسی ناصری ره بگیریه، مخالفت کنم. ^{۱۰} امی
 کار ره ما د شار اورشلیم کدم: قد اختیاراتی که پیشوایون عالی مقام دز مه دده بود، ما
 بسیاری از پیروای عیسی ره د بندی خانه میندختم و غیتیکه اونا د مرگ محکوم موشد،
 ما د خلاف ازوا رای میددم. ^{۱۱} غدر وختا د عبادت خانه ها رفته اونا ره جزا میددم و
 کوشش موکدم که اونا ره د کفر گفتو مجبور کنم. قار-و-غضب مه د بله ازوا د اندازه کلو
 شد که حتی تا شارای خارج رفته اونا ره آزار-و-اذیت موکدم. ^{۱۲} د یکی امزی سفرا د
 حالیکه قد حکم و اختیارات از طرف پیشوایون عالی مقام سون دمشق مورفتم، ^{۱۳} د دم
 چاشت د بین راه، ای پادشاه، یگ نور ره از آسمو دیدم که روشوتر از نور آفتو بود و د
 گرد ازمه و کسای که قد مه بود، بلقده کد. ^{۱۴} امی که پگ مو د زمی اُفتدی، ما یگ
 آواز ره شنیدم که د زیون عبرانی دز مه گفت: 'ای شائول، ای شائول، چرا مره آزار-و-
 اذیت موکنی؟ د سر شخله چپو قد لغه زدو بلده تو مُشکل خلق مونه. ^{۱۵} ما پرسیدم:
 'صاحب، تو کی آستی؟' مولا گفت: 'ما عیسی آستم، امو که تو آزار-و-اذیت مونی.
^{۱۶} آلی باله شو و د سر پای خو ایسته شو. ما دز تو ظاهر شدم تاکه تو ره د خدمت خو
 تعیین کنم و تو د باره هر چیزی که از مه دیدی و هر چیزی که ما د آینده بلده تو نشو
 میدیم، شاهدی بدی. ^{۱۷} ما تو ره از دست قوم یهود و ام از دست ملت های غیر یهود که تو
 ره د پیش ازوا ربی مونم، نجات میدم. ^{۱۸} ما تو ره ربی مونم تا چیمای ازوا ره واز کنی و

اونا ره از تریکی دَ روشنی و از چنگِ شیطو سُونِ خُدا راهنمای کنی تا گناهای ازوا
 بخشیده شنه و اونا دَ مینکلِ کسای که دَ وسیله ایمان دَز مه مُقَدَّس شُده، میراث دَشته
 بَشه.^{۱۹} امزی خاطر آی اگریپاس پادشاه، ما نِسَبَت دَ رویای آسمانی نافرمانی نَکدم،
^{۲۰} بلکه اوّل دَ یهودیای دَمِشَق، اورشَلیم و سر تا سرِ منطقه یهودیه و بعد ازو دَ مردُمِ غَیرِ
 یهودِ اعلانِ کدُم که 'توبه کُنید و سُونِ خُدا بیید و عملی ره انجام بَید که توبه شُمو ره
 ثابت کنه.^{۲۱} دَمزی دَلیلِ یهودیا مَره دَ خانه خُدا گِرِفَتار کد و میخاست که مَره بُکُشه.
^{۲۲} مگم تا امروز خُدا مَره یاری کده و آلی دَ اینجی ایسته یُم و دَ ریزه و کُته شاهدی میدیم؛
 بَغَیر از چیزای که انبیا و موسیٰ پیشگویی کده که واقع موشه، دیگه هیچ چیز ره دَ زبون
 خُو نَمیرم:^{۲۳} اونا پیشگویی کد که مسیح باید دَرِد-و-رَنج بَکُشه و بَحیثِ اوّلین کسی که
 از مُرده ها دُوباره زنده شُده نُور ره دَ قومِ یهود و دَ مِلّت های غَیرِ یهودِ اعلان کنه.“
^{۲۴} دَ حالیکه پولس امی چیزا ره گُفته از خود دِفاع مَوکد، فِستوس دَ آوازِ بلند گُفت: ”او
 پولس، تُو دیونه ای! عِلْمِ کَلو تُو ره دیونه کده.“^{۲۵} پولس دَ جواب شی گُفت: ”جنابِ
 عالیقدر فِستوس، ما دیونه نییم، بلکه حَقِیقت و تورای عاقِلانه ره مَوگم.^{۲۶} اگریپاس
 پادشاه که ما آزادانه دَ پیش شی توره مَوگم، ازی چیزا خبر دَره. ما یَقین دَرُم که هیچ کدُم
 ازی چیزا از نظرِ ازو تاشه نییه، چراکه ای واقعه ها دَ جای گوشه رُخ نَدده.^{۲۷} آی اگریپاس
 پادشاه، آیا شُمو دَ پیغمبرا عَقیده دَرید؟ اَره، ما میدنم که شُمو دَزوا عَقیده دَرید.“
^{۲۸} اگریپاس دَ پولس گُفت: ”خِی تُو دَ امیقَس وختِ کم مَره وادار مونی که مسیحی جور

شُم! ”^{۲۹} پوئس گُفت: ” از خُدا میخائِم که دیر یا زود، نَه تنها شُمو اعلیٰ حضرت، بلکه

پگِ کسای که امروز تورای مَره میشنوه رقمِ ازمه آلی شُنه، مگم نَه رقمِ ازمه آلی دَ

زنجیرا. ”^{۳۰} اوخته پادشاه، فستوس والی، برنیکی و دیگه نفرای که دَ اُونجی شِشته بُود،

باله شُد^{۳۱} و اَزونجی بُرو اَمَد و اونا قد یگدیگه خُو نَقْل کده مُوگُفت: ” ای آدم کاری نَکده

که سزاوارِ مَرگ یا بَندی‌خانه بَشه. ”^{۳۲} و اگریپاس دَ فستوس گُفت: ” اگه از قیصر

دادخاهی نَموُکد، ای آدم می‌تَنست که ایله شُنه. ”

رَبی کدوِنِ پوئس دَ شارِ رُوم

۲۷ وختی قرار دَزی شُد که مو از راهِ دریا سُون ایتالیا سَفر کنی، پوئس و چند نفر

بَندی دیگه ره دَ یگِ صَاحِبِ مَنصَب دَ نامِ یُولیوس که از فرقه نظامی قیصر بُود، تسلیم

کد. ^۲ پس دَ یگِ کِشتی که از منطقه ادرمیتیم بُود و دَ زودی سُون بندر های ولایت آسیا

رَبی مُوشُد، سوار شُدِه حرکت کدی. اَرستَرخُسِ مَقدونی از شارِ تسالونیکِ ام قد مو قتی

رفت. ^۳ روزِ دیگه شی دَ بندرِ صیدون رسیدی و یُولیوس قد پوئس خُوبی کد و بلده شی

اجازه دَد که دَ دیدونِ دوستای خُو بوره تا اونا ضرورت های شی ره پوره کنه. ^۴ اَزونجی

بسم از راهِ دریا رَبی شُدی و ازی که باد از دَمِ رُوی مو بُود، از گوشه گوشه جزیره قبرس

تیر شُدی. ^۵ و بعد از سَفر دَ مینکلِ دریا از بَغْلِ قیلیقیه و پمفیلیه تیر شُدی و دَ شارِ میرا دَ

ولایت لیکیه رسیدی. ^۶ دَ اُونجی یُولیوس صَاحِبِ مَنصَبِ یگِ کِشتی ره که از شارِ

سِکندَرِیَه سُون ایتالیا رَبی بُود، پَیدا کد و مو ره دَزُو سوار کد. ^۷ مو بلده روزای کَلو دَ آهستگی پیش مورفتی و قد زَحمتِ کَلو دَ نزدیکی شارِ کِنیدوس رسیدی و ازی که باد مانع پیش رفتون مو مُوشد، مو از بَغَلِ جزیره کریت از پالوی سلْمونی رفتی. ^۸ دَ سختی از پالوی سلْمونی تیر شُدی و دَ یگ جای دَ نامِ «بندر نیک» رسیدی که دَ نزدیکی شارِ لَسائیه بُود.

^۹ کَلو وخت تیر شُد و ادامه سفر از راه دریا دَ امزو غیت خطرناک بُود، چراکه روزه گاه تیر شُدِه بُود. پس پولس دَزوا نصیحت کده ^{۱۰} گفت: ”او مردم، ما مینگرم که سفر مو ازی کده پیش خطرناک آسته؛ نه تنها دَ کشتی و بار شی کَلو نُقصان میرسه، بلکه دَ جان های از مو ام.“ ^{۱۱} ”مگم صاحب منصب دَ تورای کشتی وان و صاحب کشتی کَلوتر توجّه دشت تا دَ تورای پولس. ^{۱۲} و ازی که امو بندر بلده تیر کدون زمستو مناسب نبود، تمام ازوا صلاح دید که ازونجی حرکت کنه تا شاید دَ فینیکس که یگ بندر کریتی بُود و رُوی شی سُون شمال غربی و جنوب غربی واقع شُد، برسه و زمستو ره دَ اونجی تیر کنه.

رَبی کدونِ پولس دَ شارِ روم

^{۱۳} وختیکه بادِ مُلایمِ جنوبی باله شُد، اونا گمان کد که میتنه دَ مقصد خو برسه. پس اونا لَنگرِ کشتی ره باله کش کد و مو از بَغَلِ کریت رَبی شُدی. ^{۱۴} لیکن زیاد وخت تیر نشد که یگ بادِ تُند، مشهور دَ بادِ «شمال شرقی» از طرفِ جزیره کریت باله شُدِه دَ کشتی زد.

^{۱۵} ازی که کشتی گیر مند و نتست د دم باد پیش بوره، مو خود ره د دم باد ایله کدی و
 به اختیار برده شدی. ^{۱۶} وختی د بغل یگ جزیره ریزگگ د نام کاودا رسیدی، د زحمت کلو
 تستی که کشتی ریزگگ ره د چنگ بیری. ^{۱۷} بعد از باله کدون ازو خدماي کشتی دوروبر
 کشتی کته ره قد ریسپو محکم بسته کد و از ترس ازی که کشتی د ریگزار سیرتیس گور
 نروه اونا لنگر کشتی ره تاه کد و ایشته که کشتی امو رقم د دم باد برده شنه. ^{۱۸} روز
 دیگه شی ازی که باد د شدت کشتی مو ره میزد، اونا بار کشتی ره د پورته کدو شد ^{۱۹} و
 د روز سوم اونا قد دستای خود خو اسبابای کشتی ره د دریا پورته کد. ^{۲۰} بلده روزای کلو
 نه آفتو معلوم شد و نه ستاره ها. باد امو رقم د شدت خو ادامه دشت و دیگه هیچ امید
 نجات بلده مو نمنده بود.

^{۲۱} دیر وخت موشد که اونا چیزی نخورده بود. د امزو غیت پولس د مینکل ازوا ایسته شده
 گفت: "او مردم! شمو از اول باید دز مه گوش میدید و از جزیره کریت حرکت نموکدید تا
 از پگ امزی ضرر و تاوان بیغم مومندید. ^{۲۲} آلی از شمو جدی خاهش مونم که همت خو ره
 از دست ندید، د مینکل شمو د جان هیچ کس نقصان نمیرسه، بلکه فقط کشتی از دست
 موره. ^{۲۳} چون دیشاو ملایکه خدای که ما مربوط شی استم و او ره پرستش مونم، د پالوی
 مه ایسته شده ^{۲۴} گفت: 'ای پولس نترس، چراکه تو باید د پیش قیصر حاضر شنی و خدا
 جان پگ همسفرای تو ره ام بخاطر از تو بخشیده. ^{۲۵} پس ای مردما، قوی دل بشید، چون
 ما د خدا ایمان درم که امو رقمیکه بلده مه گفته شده، امو رقم موشه. ^{۲۶} لیکن کشتی مو

باید دَ یکی ازی جزیره ها دَ ریگ گور بوره.

^{۲۷} دَ شاو چاردهم دَ حالیکه مو دَ دریای ادریاتیک ایسو-و-اوسو هئی موشدی، تقریباً دَ نیم شاو خدماي کشتی گمان کد که دَ خُشکی نزدیک شده. ^{۲۸} پس اونا آو ره اندازه کد و آو بیست بیه آدم بُود؛ کمی پیشتر رفته بسم اندازه کد و آو پوزده بیه بُود. ^{۲۹} و از ترس ازی که کشتی مو دَ سنگا نخوره، اونا از پُشتِ کشتی چار لنگر ره دَ دریا اندخت تا کشتی ره ایسته کنه و دُعا مُوکد که زودتر روز واز شنه. ^{۳۰} خدماي کشتی قصد دشت که از کشتی دُوتا کنه و دَ بانه ازی که لنگرا ره از پیشِ کشتی دَ دریا میندزه، کشتی ریزگگ ره دَ دریا تاه کد. ^{۳۱} اوخته پولس دَ صاحب منصب و عسکرا گفت: ”اگه خدماي کشتی دَ کشتی نَمنه، شُمو نَمیتنید نجات پیدا کُنید.“ ^{۳۲} پس عسکرا ریسپونای کشتی ریزگگ ره مُنئی کده او ره ایله کد.

^{۳۳} کمی پیش از روز واز شدو پولس دَ پگ عذر-و-زاری کد که یگو چیز بُخوره و گفت: ”امروز چارده روز آسته که دَ انتظار ایسته شدونِ طوفان آستید و بدونِ خوراک ششته هیچ چیز نخوردید.“ ^{۳۴} آلی دز شُمو عذر مُونم که یگو چیز بُخورید، چُون بلده زنده مندو شُمو دَ خوراک ضرورت دَربید. یگ تار موی از سر هیچ کدم شُمو کم نموشه. “ ^{۳۵} بعد از گفتونِ امزی توره نان ره گرفت و دَ حضورِ پگ خدا ره شکر کده نان ره میده کد و دَ خوردو شد. ^{۳۶} اوخته پگ ازوا دلگرم شده اونا ام دَ نان خوردو شد. ^{۳۷} جمله مو دَ کشتی، دُو صد و

هفتاد و شش نفر بودی.^{۳۸} وختیکه پگ سیر شد، اونا تمام گندم ره د دریا پورته کد تا کِشتی سُبک شنه.

میده شدون کِشتی

وختی روز واز شد، خدماي کِشتی زمی ره روش نتست، مگم یگ خلیج ره دید که ساحل ریگزار دشت. اونا تصمیم گرفت که د صورت امکان کِشتی ره د امزو ریگزار بَشنه.^{۴۰} پس اونا بند لنگرا ره منٹی کده لنگرا ره د دریا ایله کد و د حین حال ریسپونای جلو کِشتی ره ام واز کد. بعد ازو بادبان پیش کِشتی ره باله کش کد و کِشتی ره یکسره سون ریگزار هی کد.^{۴۱} لیکن کِشتی قد یگ بَغندی ریگزار تکر کد و د ریگ ششت. پیش روی کِشتی محکم بند مند و هیچ شور نخورد، مگم پُشت کِشتی بخاطر ضربه جلیه های شدید دریا جو جو شد.^{۴۲} عسکرا قصد کد که بندی ها ره بکُشه تا نشنه که یگون شی آو بازی کده دوتا کنه.^{۴۳} مگم صاحب منصب که میخواست پولس ره نجات بدیه، نه ایشته که اونا نقشه خو ره عملی کنه، بلکه امر کد که هر کسی که آو بازی ره یاد دره اول خود ره د دریا پورته کنه و د خشکی برسنه^{۴۴} و باقی نفر د بله تخته چپو ها و د بله ٹوٹه های کِشتی از دُمبال ازوا بوره. دَمزی رقم پگ صحیح-و-سلامت د خشکی رسید.

وختیکه صحیح-و-سلامت د لب دریا رسیدی، اوخته فامیدی که نام ازو جزیره مالت آسته. ^۲ مردم اونیجی قد ازمو کلو خوبی کد. ازی که بارو موبارید و هوا یخ بود، اونا آتش داغ کده از پگ مو پذیرایی کد. ^۳ پولس یگ مقدار خاشه جم کده اورد و د حین ایشتو د بله آتش یگ مار از قد ازو بخاطر گرمی آتش بر شد و د دست شی چسپید. ^۴ وختی مردم امزو جزیره مار ره د دست شی اوزو دید، قد یگدیگه خو گفت: "ای آدم حتماً قاتل آسته. اگرچه از دریا نجات پیدا کده، مگم عدالت الهی اجازه نمیدیه که زنده بمانه." ^۵ مگم پولس مار ره تک زده د منه آتش اندخت و هیچ ضرر دز شی نرسید. ^۶ اونا منتظر بود که جان شی آماس کنه یا ای که بے بلغه د زمی بفته و بمره. لیکن بعد از انتظار کلو اونا دید که هیچ ضرری د پولس نرسید. اوخته فکر ازوا بدل شد و اونا گفت: "ای یکی از خدایو آسته."

^۷ د نزدیک امزو جای زمینای وجود دشت که مربوط حاکم امزو جزیره موشد که پوبلیوس نام دشت. او مو ره د خانه خو برد و از مو پذیرایی کده مدت سه روز مهمو نوازی کد. ^۸ دمزو غیت آته پوبلیوس جاگهیی بود و تاو و پیچش خونی دشت. پولس د ملاقات ازو رفت و دُعا کده دستای خو ره د بله شی ایشت و او ره شفا دد. ^۹ بعد ازو واقعه پگ ناجورای دیگه امزو جزیره ام آمد و شفا یافت. ^{۱۰} امزی خاطر اونا مو ره کلو احترام کد و

غَيْتِيكِه تِيَارِي رِفْتُو رِه مِيگِرِفْتِي، چيزاي رِه كه ضرورت دشتي بلده مو تهيه كد.

رسيدونِ پولس د شارِ روم

^{۱۱} بعد از سه ماه مو د يگ كشتي كه از سِكنَدَرِيه بُود و زمستو رِه د جزيره مالت تير كُد، سوار شُدِي. د بِلِه امزو كشتي علامتِ «جوزا» نصب شده بُود. ^{۱۲} وختي كه مو د شارِ سِرَاكُوَز رسيدي، سه روز د اُونجِي مَندي. ^{۱۳} از اُونجِي د كشتي حركت كده د شارِ رِيغِيُوم رِفْتِي. يگ روز بعد از رسيدون مو بادِ جَنُوبِي باله شُد و مو د روزِ دِيگِه شِي د بندرِ پُوتِيُولِي رسيدي. ^{۱۴} د اُونجِي براراي ايماندار رِه پيدا كدي كه مو رِه دعوت كد و مو مُدَتِ هفت روز رِه قد ازوا مَندي و ازونجِي آخِرِكار سُون شارِ روم اَمدي. ^{۱۵} ايمانداراي روم وختي از رسيدون مو خبر شُد، تا بازارِ آيُوس و يگ آغِيل د نامِ «سِه سَمَاوات» د دَمِ راهِ مو اَمَد. غَيْتِيكِه پولس اونا رِه ديد، خُدا رِه شُكر كُفت و دِل پيدا كد. ^{۱۶} وختي د روم رسيدي، د پولس اجازه دده شُد كه د يگ خانه قد يگ عسکر كه ازو مُحَافِظَت موكد، تنهاي خُو بشينه.

^{۱۷} بعد از سه روز پولس رهبراي يهوديا رِه كُوي كد و غَيْتِيكِه اونا جَم شُد، دزوا كُفت: "اِي برارو، اگرچه كَدَمِ عملِي بَد د ضِدِ قومِ يا رسم-و-رَواجِ بابه كلوناي خُو نَكديم، ولِ ما د اورشليم دِستگير شده تسليم روميا شديم. ^{۱۸} روميا از مه تحقيق كد و ميخاست كه مَرِه ايله كنه، چراكه هيچ جُرمي دز مه پيدا نَشُد كه سزاوارِ مَرگ بشه. ^{۱۹} مگم يهوديا مُخَالَفَت

کد و ما مجبور شدم که از قیصر دادخواهی کنیم. با وجود ازی ام د ضد قوم خو هیچ شکایتی ندرم. ^{۲۰} د امزی دلیل شمو ره کوی کدم تا شمو ره بنگرم و قد شمو توره بگم، چون ما از خاطر امید اسرائیل د ای زنجیر بند آستم. ^{۲۱} ”اونا دزو گفت: ”هیچ کدم خط از ولایت یهودیه د باره از تو دز مو نرسیده و از برارونی که ازونجی آمده ام کسی د باره تو توره یا خبر بد نگفته. ^{۲۲} لیکن مو میخاهی نظر تو ره بشنوی. مو میدنی که مردم د هر جای د ضد امزی فرقه بدگویی مونه.“

^{۲۳} پس اونا یگ روز ره تعیین کد و غدر کسا بلده دیدون پولس د خانه شی آمد. اوخته او از صبح تا شاو د باره پادشاهی خدا قد ازوا د تفصیل توره گفت و کوشش کد که قد شریعت موسی و نوشته های انبیا اونا ره د باره عیسی مسیح قناعت بدیه. ^{۲۴} بعضی ازوا توره های ازو ره قبول کده ایمان آورد، و له بعضی های شی ایمان نورد. ^{۲۵} وختیکه د بین ازوا اختلاف نظر پیدا شد، اونا اونجی ره ایله کد. مگم پیش از رفتون ازوا پولس اینی توره ره گفت: ”روح القدس توسط اشعیا نبی د بابه کلونای شمو چی خوب گفته بود،

^{۲۶} د پیش امزی قوم بورو و بگی:

”شمو شنیده مورید، مگم هرگز پی نموفتید؛

دوامدار توخ مونید، لیکن هرگز نمینگرید،

۲۷ چُون دِلِ امزی قَوْمِ سَخْتِ شُدِه

و گوشای شی گِرَنگ شُدِه

و اونا چیمای خُو ره پُوٹ گِرِفْتِه،

نَشْنِه که قد چیمای خُو بِنگرِه

و قد گوشای خُو بَشْنَوِه

و قد دِلِ خُو پِی بُرِه و پس تاو بُوخوره

و ما اونا ره شفا بَدِیْم. ”

۲۸ و آلی بَدَنید که ای نِجَاتِ اِلْهِی دَ غَیْرِ یَهُودِیَا دَدِه شُدِه و اونا او ره قَبُولِ مُونِه. ”
۲۹ [غَیْبَتِیکِه پوْلُسِ ای چِیزا ره گُفْت، یَهُودِیَا دَ حَالِیکِه قد یِگَدِیْگِه خُو سَخْتِ بَحْثِ مُوکَد،
ازونجی رفت.]

۳۰ پوْلُسِ دُو سالِ تَمَامِ دَ خَانِه کِرایی زِنْدَگی مُوکَد و هرکسی ره که دَ پِیشِ شی میمَد،
خوش اَمَدید مُوگُفْت. ۳۱ او دَ دَلِیری کَامِلِ و آزادانه پادشاهی خُدا ره اِعلانِ مُوکَد و دَ بارِه

مولا عيسى مسيح تعليم ميدهد.

سوال داريد؟ +1 807.700.6090

آزرگي © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.